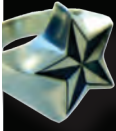

DANGER
HIGH VOLTAGE
10,000 VOLTS

Boppin' Around

BELGIË SPECIAL:
25 jaar Be-Bop's
en meer...

THE CHAMPS
Chuck Rio:
R.I.P. Tequila

R&R LIFESTYLE
Bakeliet:
revolutie in
materiaal en
vormgeving
Rock 'n' Roll Shops

SYMBOLIEK IN DE ROCKABILLYSCENE

**inclusief
R&R-AGENDA**

Rock 'n' Roll Reports • Verse Rock 'n' Roll Cd's • Recentste Rock 'n' Roll Nieuws • De

BE THERE!®

DIXIE ACES

NEDERLANDSE
9 persoons

TOP BAND

Rock & Roll

(the real 50' & 60's style)

Onder leiding van Louis Smeets, de bekende samensteller van het legendarisch NOS-radioprogramma "De Rock & Roll Methode" (met Felix Meurders).

Mede hierdoor beschikt Dixie Aces over een uniek, verrassend en gevarieerd repertoire.

Voor alle inlichtingen / boekingen:

Dixie Aces
Postbus 318
NL 6040 AH Roermond, Nederland
Telefoon: 0475-326226
Website: www.dixieaces.nl
Email: info@dixieaces.nl
louissmeets@planet.nl

COLOFON

ISSN: 1381-4532

...is een niet-commercieel rock 'n' roll magazine met als doel: Het promoten van de rock 'n' roll en een steentje bijdragen aan het in stand houden van de rock 'n' roll cultuur

Uitgever: Stichting Boppin' Around (KvK: 41106520) te Breda
Voorzitter: Frans van Dongen; Penningmeester: Ron van de Klundert; Secretaris: Antoon Gorissen

www.boppinaround.nl

ABONNEREN OP BOPPIN' AROUND

Boppin' Around Magazine wordt 4 keer per jaar uitgegeven en verschijnt aan het begin van de maanden maart, juni, september en december. Een abonnement bedraagt € 18,- per kalenderjaar (buitenland: € 20,-). Los nummer: € 5,50 (buitenland: € 7,50)
Aanmelden kan via onze internetsite of bij de:

(Abonnementen)administratie

Ron van de Klundert
Dagpauwoog 31
4818 VG Breda
Tel.: 076-5138591 (ma-vr. in principe van 20.00-22.00 uur)
E-mail: administratie@boppinaround.nl
Dit adres is tevens voor adreswijzigingen en opzeggingen. Deze moeten uiterlijk 2 maanden van tevoren schriftelijk bij ons binnen zijn (per e-mail of post).
Postbank: 72 27 619
IBAN: NL58 PSTB 0007 2276 19
BIC: PSTBNL21

ADVERTEREN BIJ BOPPIN' AROUND

For information and / or advertising: please e-mail or call!

Advertentiebeheer & Vormgeving

Antoon Gorissen
p/a Hooiweg 55
4874 MH Etten-Leur
Tel.: 0161-220547
E-mail: adverteren@boppinaround.nl

Advertentietarieven

	zwart / wit	full-colour
A4	€ 80,-	€ 200,-
A5	€ 45,-	€ 100,-
A6	€ 30,-	€ 60,-
A7	n.v.t.	€ 40,-
internetbanner per jaar		€ 30,-

• Jaarcontracten: 4 advertenties = 10% korting + gratis internetbanner!
• Prijzen zijn incl. BTW (foreign tax excluded) • Informeer naar de voorwaarden van aanleveren advertentiemateriaal

Layout ontwerp

M.C. Buschman, Amsterdam (www.underthehat.net)
Drukkerij
G. Lankhorst, Rijen (0161-240000 / dedrukker@planet.nl)

BOPPIN' AROUND REDACTIONEEL Hoofredactie

Frans van Dongen
Hooiweg 55
4874 MH Etten-Leur
Tel.: 076-5032884 (voice-mail)
E-mail: redactie@boppinaround.nl
Dit adres is voor alles wat met de redactionele inhoud van het Magazine te maken heeft (incl. de agenda Be There!©)

Boppin' Around Redactie

Jolanda Discount (fotografie) / Susanne Vrenken / Frank Nelissen / Frantic Franky (redactie België) / Henri Smeets / Charlie Discount / Jantje Bluecap / Antoon Gorissen (vormgeving) / Frans van Dongen (hoofd- & eindredactie)

Deadlines:

Uitgave:	Algemeen:	nieuws/agenda/advertenties:
Maart:	1 februari	21 februari
Juni:	1 mei	21 mei
September:	1 augustus	21 augustus
December:	1 november	21 november

INDEX

- 4 Big News
- 12 Up Close:
Symboliek in de Rockabillyscene
- 14 CD Recencies
- 28 Rebel Rock
Bad Luck en andere nieuwe
R&R shops in de Benelux
- 30 Boppin' to the Bands
België Special!
met oa: The Be-Bop's
- 32 Boekenkast
- 38 Up Close 'In Memoriam'
RIP Tequila!
- 40 R&R Around The World
Bakeliet, een revolutie in mate-
riaal en vormgeving
- 42 Rockin' Lifestyle
- 54 Be There!©
De Beste rock 'n' roll agenda
van Nederland en België

Themacover Rockabilly Symboliek
Thank you!
Stock.XCHNG,
the leading FREE stock photo site

Niets uit deze uitgave mag op enigerlei wijze worden overgenomen, tenzij met de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de uitgever, Stichting Boppin' Around. De uitgever kan nimmer aansprakelijk gesteld worden voor de inhoud van de teksten welke door de afzonderlijke redactieleden en/of derden worden aangeleverd. De naam Boppin' Around alsmede het daarbij behorende logo en de in het blad benoemde artikelen, waaronder de agenda Be There!©, zijn auteursrechtelijk beschermd.

Eén van de belangrijkste jaren van Boppin' Around is bijna achter de rug. Het jaar van de complete restyling en de verandering van de verschijnings-frequentie. Je zou het een jaar van de waarheid kunnen noemen, waarvan de uitkomst is dat we... doorgaan! Mét dank aan onze trouwe én nieuwe abonnees.

Er kunnen drie situaties van toepassing zijn als het gaat om het verlengen van je abonnement:

1) De huidige abonnees die ons gemachtigd hebben zullen het abonnementsbedrag omstreeks half januari van hun re-saldo op je rekening zien. Dit mits er natuurlijk voldoende het ons niet om het bedrag af te schrijven, dien je zelf voor verlenging te zorgen!

2) De abonnees die ons niet gemachtigd hebben vinden bij deze uitgave een brief waarin uitgelegd wordt hoe te betalen.

3) Abonnees die in het buitenland wonen ontvangen eveneens een brief met de betalingsgegevens.

Wat de prijs van een abonnement betreft kan ik jullie mededelen dat we die voor 2007 hebben weten te handhaven op € 18,- voor vier nummers (buitenland € 20,-). Uitgaven in de losse verkoop blijven relatief duurder.

Ook de advertentietarieven worden in 2007 niet verhoogd.

Allemaal blij nieuws dus. We zijn er eerlijk gezegd trots op dat we dit magazine hebben weten te handhaven in het tijdperk van het snelle internet. We doen er dan ook onze uiterste best op om uniek én begerenswaardig te zijn voor iedere rocker. Nogmaals dank dat jullie ons hierin steunen!

Frans, Namens het bestuur

TOP TIEN BOPPIN' AROUND HOOFDREDACTIE van hedendaagse songs van recente CD's of platen

1 (-)	Rock And Roll	JERRY LEE LEWIS (USA)	70e uitgave
2 (-)	The Devil Is A Woman	THE BUCKSHOTS (S)	70e uitgave
3 (1)	You Forgot Your Name	JERRY KING & THE RIVERTOWN RAMBLERS (USA)	68e uitgave
4 (2)	My Damn Baby	J.P. McDERMOTT & WESTERN BOP (USA)	68e uitgave
5 (4)	Spirit Of The Mountains	THE GRIZZLY FAMILY (F)	69e uitgave
6 (-)	Shake Loose	ARSEN ROULETTE (USA)	70e uitgave
7 (-)	Let's Pretend	PEP TORES & ROUND UP BOYS (USA/D)	70e uitgave
8 (-)	Mean Ol' Santa	BLUE MOON SPECIAL (NL)	70e uitgave
9 (5)	Rock It On Down To My House	MISS MARY ANN & THE RAGTIME WRANGLERS (NL)	68e uitgave
10 (-)	Right Now	JUNIOR MARVEL (NL)	70e uitgave

BOPPIN' CRACKSHOT:
Backwood Boy – THE HI-FLY RANGERS (FIN)
recensie volgende uitgave!

Fragmenten van deze songs zijn te beluisteren op www.boppinaround.nl

Je muziek niet in de top 10?
Heb je je release naar het hoofdredactieadres gestuurd?
(zie linkerpagina!)

Your music not in the top 10? Did you send your release to the editor's address?
(= hoofdredactie: see left page!)

SAMENSTELLING EN TEKSTEN:
FRANTIC FRANKY &
FRANS VAN DONGEN

OUT OF THIS WORLD: R.I.P. JUMPIN' GENE

Op 29 augustus overleed Gene Simmons na een kankeroperatie. Sun artiest Jumpin' Gene Simmons wel te verstaan, niet de bassist van Kiss...

De op 10 juli 1933 in Tupelo, Mississippi geboren Morris Eugene Simmons

kam bij het Sun label terecht nadat zijn band de piepjonge Elvis begeleidde bij een lokaal optreden. Simmons nam een dozijn nummers op voor Sun, waarvan uiteindelijk in 1958 slechts één enkele single verscheen, Drinkin' Wine/ I Done Told You. De overige nummers zouden pas enkele decennia later het daglicht zien, zoals Peroxide Blonde And A Hopped Up Model Ford, in 2005 nog door Brian Setzer opgenomen (met Gene Simmons op backing vocals) voor Setzer's Rockabilly Riot: A Tribute To Sun Records Vol. 1 CD. Nog bij Sun nam Dane Stinit het door Simmons gepende Muddy Ole River op. Na opnames voor Udd, Argo, Sandy, Checker en Chess werd hij zanger bij het Bill Black Combo, dat onder contract stond bij Hi Records. Voormalig Sun collega Ray Harris die Hi runde tekende Simmons ook als soloartiest, en na enkele singles scoor-

de Simmons met Haunted House (een cover van een nummer van Johnny Fuller) een nationale hit, die de 11de plaats in de Top 100 haalde. Simmons nam tot 1966 zo'n 8 singles en de LP Jumpin' Gene Simmons (1964) op voor Hi, maakte daarna vooral carrière als country componist (hij registreerde 131 liedjes bij BMI), en werd in de jaren '80 herontdekt door de Europese rockabilly fans. Sindsdien bracht hij de country albums All Over en The Kiss Of Country uit, en op Magnum Force verscheen een video getiteld Live In The UK, waarop Gene wordt begeleid door The Kingbeats. Recent trad hij nog op met The Ace Cannon Show, net zoals ie deed in de jaren '60. Voor de verzamelaars verscheen in 1998 de CD 706 Union Avenue And Beyond (Sun + Hi opnames), en in 2001 de dubbel-CD Haunted House: The Complete Jumpin' Gene Simmons On Hi Records. Nog voor Simmons overleed plande Bear Family de release van de CD Drinkin' Wine: The Sun Years Plus, die in de volgende uitgave gerecenseerd wordt. ♪

CHUCK RIO ALIAS DANNY FLORES: R.I.P. TEQUILA

Op 19 september jl. overleed Chuck Rio van de groep The Champs, de man die Tequila schreef, er saxofoon op speelde, en met diepe stem "tequila" declameert.... Chuck Rio

bezeek aan de gevolgen een longontsteking en werd 77 jaar. Frantic Franky houdt een eerbetoon in de rubriek Up Close: In Memoriam, en wel in deze uitgave. ♪

10 JAAR ROCK AROUND THE WERFT: CARL MANN

Het is ondoenlijk om alle evenementen die in Be There!© opgesomd worden ook nog eens hier in Big News aan te halen. Tenzij er natuurlijk een speciale reden voor is. Rock Around The Werft te Kaatsheuvel heeft zich opgewerkt tot één van de grootste rock 'n' roll meetings van ons land (al heeft de niet-rock 'n' roll uit de sixties er

soms ook een plaats) en zo viert de organisatie op 24 maart de tiende uitvoering. Zo is niemand minder dan de populaire Sun-rocker Carl Mann (Mona Lisa!) geboekt. Mann trad voor het laatst in 1978 in Nederland op en zal begeleid worden door de, eveneens bijna legendarische Dave Travis Band. Ook van de partij is het opzienbare viertal

THE KILLER IN MEGA TOP 100

De nieuwe CD van Jerry Lee Lewis, Last Man Standing, besproken in deze uitgave, staat op het moment van schrijven op no. 63 in de Nationale Mega Top 100. In de U.S. behaalde Lewis een 26e plaats in de Billboard Hot 100. In de categorie 'Undependent' stond hij in oktober zelfs op de eerste plaats. Hoewel het voor echte rock 'n' roll heden ten dage moeilijk is, vinden we het jammer dat er niet

geprobeerd is om met een single te scoren.

Dan in Amerika te vinden op de Time Life 3-CD long box Jerry Lee Lewis: A Half Century Of Hits: de allereerste opnames van de toen 16-jarige Killer, opgenomen in de do-it-yourself J&M Studio in New Orleans in... 1952: een cover van Lefty Frizzell's Don't Stay Away, en de eigen compositie New Orleans Boogie. ♪

HANK WILLIAMS: LONG GONE DADDY BLIJFT 50 JAAR NA ZIJN DOOD DE GEMOEDEREN BEROEREN

Hank Williams Jr. en Jett Williams hebben na 9 jaar juridisch getouwtrek het eigendomsrecht verworven over 40 à 50 acetaatopnames van radioshows die Hank Williams in 1951-52 opnam voor WSM's Mother Best Flour Show. Inzet was het dubieuze contract uit 1947 tussen Hank en platenmaatschappij MGM. De opnames, goed voor zo'n 16 uur live Hank, zouden geen 'nieuwe' composities bevatten, wel covers van nummers die Hank nooit opnam in de studio, en werden in 1965 letterlijk uit de vuilbak van MGM gehaald door een fotograaf, die ze in 1982 verkocht aan de in 2002 overleden Hillous Buel Butrum, bassist bij The Drifting Cowboys in 1949-50 én van 1977 tot 1984.

De toeristische dienst van Alabama heeft trouwens net de Hank Williams Trial ingehuldigd, een route die u via Interstate 65 langs diverse plaatsen in Montgomery, Kowaliga, Andalusia, Georgiana, Mount Olive en Greenville brengt die een rol speelden in Hank's te korte leven. De sites zijn gemerkt met speciale Hank markeringen en er verscheen een brochure van 24 pagina's. Nog meer Hank Williams, dit keer betreffende een notaboekje met 17 songteksten die Hank schreef in 1947-1949 maar nooit opnam. Het schriftje kwam na Hank's dood bij

zijn platenmaatschappij terecht, en dook nu op in de handen van country historici Robert Reynolds (bassist van The Mavericks!) en Stephen Shutts, de heren achter de Honky Tonk Hall Of Fame Rock And Roll Roadshow, een rondreizende tentoonstelling van country memorabilia, met ondermeer een stuk vleugel van het vliegtuig waarmee Patsy Cline neerstortte en een onderbroek van Elvis. Volgens Sony is het schriftje gestolen uit hun kluizen, volgens Shutts en Reynolds kochten ze het op een rommelmarkt. Het kladoekje zou in 2002 na de fusie van Sony en muziekkuitgeverij Rose-Acuff door een poetsvrouw gevonden zijn in een vuilbak bij Sony. De waarde wordt geschat op 250.000 dollar! Inmiddels is tegen zowel Shutts als poetsvrouw Francine Boykin een arrestatiebevel voor diefstal uitgevaardigd... ♪

The Slatpstones uit Zweden, bestaande uit een vader met zijn drie (knappe) dochters, de pas 22-jarige rock 'n' roll pianist Magic Dave met zijn Wheelers, de showmannen bij uitstek van Big Caz & the 4 Bobs en de overbekende gastheren, The Shakin' Arrows. Info: 0416-375741 of www.shakinarrows.nl en natuurlijk Be There!© ♪

DON'T SAY GOODBYE: R.I.P. THE MOONGLOWS

...of in elk geval twee originele leden van deze succesvolle zwarte doo-wopgroep: in oktober overleden binnen een tijdspanne van twee weken baszanger Prentiss Barnes en tenor Alexander Graves.

The Moonglows worden in 1951 opgericht in Cleveland, Ohio als The Crazy Sounds door Bobby Lester, Danny Coggins, Harvey Fuqua (neef van Ink Spots gitarist Charlie Fuqua) en diens buurman, ex-gospelzanger Prentiss Barnes. Alexander 'Pete' Graves komt bij de groep nadat Coggins eruit stapte om een benzinstation te openen. In 1952 tekent de legendarische deejay Alan Freed hen onder de naam The Moonglows (wellicht naar analogie met zijn eigen bijnaam Moondog) voor zijn Champagne label, waarop hun debuut verschijnt. Na zes singles voor Chance worden ze in oktober 1954 opgepikt door Chess. De eerste Chess sessie levert datzelfde jaar meteen de hit Sincerely op: nummer 1 op de R&B-hitlijst, Top 20 in de popcharts waar een cover van de blanke McGuire Sisters de eerste plaats haalt. Ook Most Of All (1955), We Go Together (1956), See Saw (1956) en Please Send Me Someone To Love (1957) halen de R&B Top 10. Chess wil dan ook het onderste uit de kan halen en overspoelt de markt met Moonglows platen, en brengt op sublabel Checker zelfs twee Moonglows singles uit onder de naam Bobby Lester & The Moonlighters. The

Moonglows zijn ook te zien in de Alan Freed films Rock Rock Rock (1956) en Mister Rock And Roll (1957). Chess gebruikt hen ook als achtergrondzangers op Bo Diddley platen als Diddley Daddy (1955) en Diddy Wah Diddy (1956). Een jaar later spat de originele groep

vey & The Moonglows en Bobby Lester & The Moonglows, terwijl later groepslid Alex Walton in 1964 een aantal Moonglows songs heropneemt met een compleet nieuwe bezetting. Ook Alexander Graves richt in 1964 zijn eigen Moonglows op (met ondermeer Doc Green van The Drifters). In 1970 blaast Bobby Lester de groep nieuw leven in met een verse bezetting waarin we Billy McPhatter (zoon van Clyde McPhatter) opmerken. Deze Moonglows treden exact één keer op, en omdat ze het niet zien zitten om te toeren, trommelt Lester originele leden Harvey Fuqua en Alexander Graves in. Samen nemen ze tot 1972 voor RCA de LP The Return Of The Moonglows en de funky single Sincerely '72 op. Eind jaren '70 rakelt Lester The Moonglows nogmaals op voor een live LP.

Deze versie van de groep blijft na Lester's overlijden aan kanker in oktober 1980 merkwaardig genoeg optreden als Bobby Lester's Moonglows, en hebben op gegeven ogenblik zelfs Lester's zoon Bobby Lester Jr. als groepslid. Wat Prentiss Barnes uitvat na 1958 is ons onbekend, wel is gedocumenteerd dat hij in 1969 bij een auto ongeval zijn linkerarm verloor, de muziek opaf, en wegzonk in een alcoholdepressie. Barnes overleed op 30 september op 81-jarige leeftijd. De 76-jarige Alexander Graves stierf op 15 oktober. De enige nu nog actieve Moonglow is

evenwel uit elkaar door interne spanningen, al scoren ze in 1958 hun tweede klassieker met Ten Commandments Of Love, uitgebracht onder de naam Harvey & The Moonglows. Wie hierop zingt is niet duidelijk: volgens sommige doo-wopkenners zijn het steeds de originele Moonglows, anderen menen dat het de door Fuqua samengestelde nieuwe Moonglows zijn met ondermeer Marvin Gaye in de rangen. Wat er ook van zij, Fuqua gaat vanaf 1958 verder als Harvey & The Moonglows. Vanaf nu wordt het ingewikkeld... Er verschijnen zowel platen van Har-

THE BIG TRAGEDY: R.I.P. AL CASEY

Op 17 september overleed mees-tergitarist Al Casey, misschien geen naam die bij het grote publiek onmiddellijk een belletje doet rinkelen, maar wel iemand die op meer fantastische plaatjes heeft meegespeeld dan u op het eerste zicht zou denken...

Alvin Wayne Casey, geboren op 26 oktober 1936, was een muzikaal wonderkind dat een uitzonderlijk talent vertoonde voor alles waar snaren op zaten, en als tiener speelde hij al professioneel bij countrybands, in het begin vooral op steel, later maakte hij zich ook gitaar, piano (tenslotte ook een snaarinstrument!) en orgel meester. Tijdens de hoogdagen van de rock 'n' roll werkte Casey nauw samen met producer Lee Hazlewood, ondermeer op de platen van Sanford Clark (The Fool, Lonesome For A Letter, A Cheat)

en Duane Eddy. Casey schreef (al dan niet samen met Duane) niet alleen Forty Miles Of Bad Road en Ramrod, op Ramrod is Duane Eddy zelf geeneens te horen: de platenfirma had de single zo snel nodig, dat ze gewoon de door Al Casey ingespeelde basistrack gebruikten! Andere singles uit die tijd waarop Casey te horen is zijn onder meer Cat Daddy/ How About Me Pretty Baby (Jimmy Johnson, 1955), Doggonit (Jimmy Spellman, 1957), Snake Eyed Mama (Don Cole, 1957, met Casey op piano), The Bug (Gene Maltais, 1958), Endless Sleep (Jody Reynolds, 1958), Long John's Flagpole Rock (John Roller, 1958) en het bizarre The Big Tragedy (Johnny Lance, 1963). Casey bracht ook onder eigen naam materiaal uit, zoals de vocale singles Willa Mae (1957, met

Eddie Cochran op gitaar) en (Got The) Teen-Age Blues (1958), en het Duane Eddy-achtige The Stinger (1960). Begin jaren '60 scoorde Casey enkele kleine instrumentale R&B-hitjes gespeeld op orgel, zoals Cookin' (1962) en Jivin' Around (1962), en in 1963 werd Surfin' Hootenanny zijn grootste hit (het raakte tot halweg de Top 100). Daarna werkte Al Casey vooral als sessiemuzikant, zoals op de Beach Boys LP Pet Sounds (1966), en op heel wat andere opnames, van Strangers In The Night (Frank Sinatra, 1966) tot These Boots Are Made For Walking (Nancy Sinatra, 1966). Casey speelde gitaar op de sessies voor de Elvisfilm Live A Little Love A Little die de originele A Little Less Conversation (1968) opleveren, en maakte deel uit van Elvis' band in de '68 Comeback Special. De rode hollowbody Hagstrom Viking II die Elvis daarin bespeelt

LAATSTE NIEUWS:
RUTH BROWN
OVERLEDEN
Rhythm & blues diva Ruth Brown overleed op 17 november op 78-jarige leeftijd. Meer over deze legendarische zangeres is te lezen in de volgende uitgave!

SHOUT! RONALD ISLEY IN CEL

De 65-jarige Ronald Isley moet de cel in voor belastingontduiking. De leadzanger van The Isley Brothers verklaarde zichzelf in 1997 bankroet nadat de belastingdienst zijn auto's, jacht en eigendommen had aangeslagen, en deed van 1997 tot 2002 geen belastingaangifte meer, naar eigen zeggen omdat twee van zijn boekhouders overleden waren. Bovendien zette hij zijn huizen en jacht op naam van zijn vrouw en diverse organisaties. Isley is nu veroordeeld tot het betalen van 3,1 miljoen dollar aan achterstallige belastingen en 37 maanden achter de tralies. Hij riskeerde 26 jaar, maar de rechter hield rekening met zijn zwakke gezondheid; Isley heeft nierkanker en had recentelijk een beroerte. Ronald Isley is de enige resterende originele broer die nog deel uitmaakt van de in 1954 opgerichte Isley Brothers die hits scoorden met Shout (1959) en Twist And Shout (1962). The Isley Brothers zijn ook nu nog muzikaal actief, zij het in het rap-, R&B- en funkgenre. O'Kelly Isley overleed op 31 maart 1986 aan een hartaanval, Rudolph Isley is tegenwoordig predikant. ♪

was trouwens een van Casey's gitaren! Casey is ook te horen op het prima countryrock nummer Everybody's Talkin' (Harry Nilsson, 1969) uit de film Midnight Cowboy, op de soundtrack van Smokey And The Bandit (1977), en op de achtergrondmuziekjes in de TV reeks Happy Days. De lijst is eindeloos en loopt van Eddie Arnold over Ella Fitzgerald tot Dean Martin... De laatste jaren stond Casey af en toe opnieuw op het podium met Sanford Clark (ondermeer in Hemsby in 2001), Lee Hazlewood en Jody Reynolds. In 1995 maakte hij de solo-CD Sidewinder voor Bear Family, dat in 2001 ook het overzicht A Man For All Sessions uitbracht. Het Stacy materiaal 1961-1963 vindt u op Jivin' Around (Ace 1995), en als u into loungy stuff bent, mag u op zoek naar Cookin': The Smooth Guitar And Organ Sounds Of Al Casey (2004). ♪

SHOUT! RONALD ISLEY IN CEL

De 65-jarige Ronald Isley moet de cel in voor belastingontduiking. De leadzanger van The Isley Brothers verklaarde zichzelf in 1997 bankroet nadat de belastingdienst zijn auto's, jacht en eigendommen had aangeslagen, en deed van 1997 tot 2002 geen belastingaangifte meer, naar eigen zeggen omdat twee van zijn boekhouders overleden waren. Bovendien zette hij zijn huizen en jacht op naam van zijn vrouw en diverse organisaties. Isley is nu veroordeeld tot het betalen van 3,1

miljoen dollar aan achterstallige belastingen en 37 maanden achter de tralies. Hij riskeerde 26 jaar, maar de rechter hield rekening met zijn zwakke gezondheid; Isley heeft nierkanker en had recentelijk een beroerte. Ronald Isley is de enige resterende originele broer die nog deel uitmaakt van de in 1954 opgerichte Isley Brothers die hits scoorden met Shout (1959) en Twist And Shout (1962). The Isley Brothers zijn ook nu nog muzikaal actief, zij het in het rap-, R&B- en funkgenre. O'Kelly Isley overleed op 31 maart 1986 aan een hartaanval, Rudolph Isley is tegenwoordig predikant. ♪

R&R MUSEUM ARUM VERHUIST NAAR MISSISSIPPI!

Het Rock 'n' Roll Museum Arum, waar we in de 31e uitgave (februari 2000) uitgebreid over schreven, is verhuisd naar Clarksdale, Mis-

lectie ten toon te stellen, waaronder een oude werkende Wurlitzer 1400, een Wurlitzer 2400 en een Rockpla Ami Legend, een 78 rpm AMI C jukebox, en er is eindelijk plaats voor zijn Beach Boy's Surfboard props. Daarnaast is de bluescollectie verdrievoudigd en de Sun collectie uitgebreid. Voor diegenen die zich afvragen waar de Nederlandse roots zijn gebleven: er is een ruimte, The Dutch Beat Room, met veel memorabilia uit de Nederlandse rock 'n' roll en

beatperiode. Voor info en kiekjes van Theo's Rock 'n' Roll Museum kun je op www.rockmuseum.biz kijken ♪

ssissippi! Clarksdale is de plaats tussen de katoenvelden waar vele muziek grootheden zijn geboren zoals Ike Turner, John Lee Hooker, Sam Cooke, Junior Parker en waar Muddy Waters opgroede en Bessie Smith overleed. Clarksdale wordt dan The Home of The Delta Blues genoemd. Eigenaar Theo Dasbach kocht een gebouw voor een prijs waar je in Nederland net een garagebox van kon kopen, dus heeft hij meer ruimte om zijn col-

BOUNCIN' CHECK BOOGIE: DAVE TAYLOR IN CEL!

De 49-jarige Britse rock 'n' roll pianist Rockin' Dave Taylor vliegt achter de tralies voor fraude! Taylor stond terecht voor het ontduiken van belastingen en het onvolledig aangeven van inkomsten uit concerten tussen 1996 en 2004. Bovendien zou hij ten onrechte belastingvoordelen hebben genoten wegens zogenaamd werkloos, en kreeg hij korting en belastingvoordelen bij de aanschaf van een woning en het onderverhuren van een huis in Londen. Tijdens het proces moest Taylor enkele keren per ambulance naar een ziekenhuis gebracht worden voor medische bijstand, daar hij problemen

aan zijn hart heeft. Een geplande triple bypass operatie werd uitgesteld... Op het ogenblik dat we ter perse gaan moet de strafmaat nog bepaald worden. Taylor kwam al eerder in aanvaring met het gerecht: in 2004 werd hij voor de rechtbank gedaagd voor het "herbergen van een illegale immigrant", zijnde zijn Braziliaanse echtgenote/ verpleegster. Hij werd er toen van verdacht aan het hoofd te staan van een netwerk van mensensmokkel, maar uiteindelijk verviel de aanklacht enkele uren voor een rechter zich over de zaak zou uitspreken. ♪

RADIOPIONIER HUGGY BOY OVERLEDEN

Op 30 augustus vertrok Richard 'Dick' James Huggy Boy naar het Grote Radiostation Hierboven.

Huggy Boy begon zijn carrière als R&B disc-jockey begin jaren '50 op KRKD, dat uitzond vanuit het uitstalraam van platenwinkel Dolphin's Of Hollywood, op de hoek van Vernon en Central Avenue. De straffe verhalen betreffende Huggy Boy zijn veeltalig, en zo gaat bijvoorbeeld de legende dat hij Gee van The Crows (1954) maar niks vond, in tegenstelling tot zijn vriendin. Toen zij het uitmaakte speelde hij de plaat verschillende keren na elkaar voor haar, wat resulteerde in een plotse interesse en ten gevolge daarvan een hitnotering voor Gee... Huggy's glorietijd duurde tot de jaren '60, waarna hij zich op de platenbusiness stortte met de labels Caddy, Pico, Canton en Dub-Tone, wat evenwel geen succes werd. Begin jaren '70 had hij een oldies dansshow op een lokaal televisiestation, en toen hij van geen hout meer pijlen weet te maken opende hij zelfs een

DIG

Dolphin's of Hollywood
1065 E. Vernon Ave.
Los Angeles
ADams 3-9103

huggy boy
KRKD
your host
all night record store

Achievement: Memories Of El Monte Stadium (2004), het debuutalbum van de in 1949 (!) opgerichte Chicano rock 'n' roll band The Armenta Brothers. Op Ace Records verscheen een aantal jaren terug de LP Huggy's Boys: Favorite Oldies From Caddy, een LP die nog niet op CD is uitgebracht. ♪

FREDDIE WILLIS VAN THE CALVANES GESTORVEN

te maken opende hij zelfs een naaktbioscoop om de eindjes aan elkaar te knopen. Van 1983 tot 1998 draaide hij op oldieszender KRLA-AM 1110, in 2002 ging hij met pensioen. Ook presenteerde hij regelmatig oldies concerten. De gezondheid van Huggy ging zwaar achteruit na een val in zijn douche en een beroerte. Hij was in het hospitaal voor de behandeling van een infectie van de urinewegen, toen artsen ontdekten dat hij

een maagzweer had. Huggy Boy werd 78 jaar. Je kan zijn stem nog eens terughoren op de introductie van de CD Lifetime Achievement: Memories Of El Monte Stadium (2004), het debuutalbum van de in 1949 (!) opgerichte Chicano rock 'n' roll band The Armenta Brothers. Op Ace Records verscheen een aantal jaren terug de LP Huggy's Boys: Favorite Oldies From Caddy, een LP die nog niet op CD is uitgebracht. ♪

FANCLUB VOOR '57 FAIRLANE

Er zijn niet zoveel rock 'n' roll bands met een fanclub. De Braantse formatie '57 behoort sinds

is voor de fanclub '57 Fairlane een bijzondere dag, want dan wordt in Zaal Rembrandt, Rechterstraat 56 te Bostel de eerste fanclubavond georganiseerd. Voor meer info verwijzen we je naar de website: www.fanclub.57fairlane.nl, uiteraard ook te vinden via de site van de band zelf. ♪

BEFORE THE NEXT TEARDROP FALLS:

R.I.P. FREDDY FENDER

Vorige uitgave besteedden we in Big News nog uitgebreid aandacht aan Freddy Fender naar aanleiding van zijn wankele gezondheid, op 14 oktober kwam het bericht dat de Tex Mex artiest op 69-jarige leeftijd overleed aan de zijde van zijn familie. De op 4 juni 1937 als Baldemar Huerta in een arme Hispano barrio in San Benito, Texas in de vallei van de Rio Grande geboren Fender had eigenlijk drie verschillende carrières. Hij maakt zijn eerste plaatje in 1958, het begin van een periode gekenmerkt door Spaanstalige covers van hits als Don't Be Cruel. De ballade Wasted Days And Wasted

Nights werd een hit in 1960, maar aan de rock 'n' roll opmars van "El Be Bop Kid" kwam een eind toen Fender en zijn bassist werden gearresteerd voor het bezit van zeggende en schrijve twee joints... Het leverde Fender vijf jaar cel op in de Angola State Prison in Louisiana, dezelfde gevangenis waar eerder Leadbelly had verbleven. Na drie jaar kwam Fender vrij op voorspraak van Jimmie Davis, niet alleen gouverneur van Louisiana maar ook de schrijver van You Are My

Sunshine. Eén van de voorwaarden die Fender kreeg opgelegd bij zijn voorwaardelijke invrijheidstelling was evenwel dat hij zich ver weg hield van de verderfelijke muziekwereld... Midden jaren '70 scoorde de zanger met de twangy tenorstem twee wereldhits met Before The Next Teardrop Falls en een remake van Wasted Days And Wasted Nights, in een soort crossover tussen country en swamp pop. In de jaren '90 maakte Fender met ondermeer Flaco Jimenez, Augie Meyers, Doug Sahm, Raul Malo (Mavericks) en Joe Ely deel

UNIEKE MEMORABILIA TE KOOP

Op 5 en 6 december worden/ werden 900 loten uit de privé-verzameling van Dick Clark geveild. "s Werelds oudste tiener" presenteerde van 1956 tot 1987 op televisie het popprogramma American Bandstand, en staat bekend als een verwoed verzamelaar die alles wat hij in die tijdspanne bij elkaar vergaarde opsloeg in een magazijn. Een deel daarvan gaat nu onder de hamer, een deel van de opbrengst gaat naar een goed doel. U kan ondermeer bieden op Dick's hoogsteigen 750 E Wurlitzer jukebox van begin jaren '40 (niet meer functionerend, zo meldt het persbericht), de microfoon die hij 31 jaar gebruikte ("in die tijd een deel van mijn arm geworden", aldus de Dickster - geschatte prijs 10.000 tot 100.000 dollar), een door Bo Diddley met de hand gemaakte gitaar (geschat op 30 à 40.000 dollar), de houten/ metalen bovenboog van het Bandstand podium (de rest van het podium

uit van de Tex Mex all star balorkest The Texas Tornados en Los Super Seven. Fender kampte jarenlang met een alcohol- en drugsverslaving, leed aan longkanker, diabetes en hepatitis C, en had een nier- en levertransplantatie achter de rug. Als ex-mariniër kreeg hij een militaire begrafenis, in de kist was een gitaar begraven. U vindt zijn vroeger opnames op de Arhoolie CD's Interpreta El Rock en Eddie Con Los Shades: Rock 'n' Roll. ♪

KORT NEDERLANDS R&R NIEUWS

Naar aanleiding van het feit dat het 50 jaar geleden was dat de film Rock Around The Clock in de Nederlandse bioscopen te zien was, zond het VPRO/ NPS geschiedenisprogramma Andere Tijden op 5 oktober een uitzending hierover uit. Gemist? Bekijk de uitzending via <http://geschiedenis.vpro.nl/programmas/2899536/afleveringen/30440077> *** De Eindhovense formatie Mac Taple was op 14 oktober live te beluisteren in het TROS Muziekcafé op Radio 2 *** Op 11 november speelden The Hillbilly Stringpickers een reünieconcert in Tiki's Gierle *** In april op het podium in Hemsby: de half-Nederlandse Phil Friendly & The Loners *** In mei op het podium in Green Bay, Wisconsin: de 100 % Nederlandse Sue Moreno. Ze zingt bovendien op de komende Rockabilly Rave *** Op 21 oktober hebben The Eightball Boppers Peter Koelewijn begeleid tijdens het drukbezochte Millse Ondernemers Muziekspektakel *** The Wieners stelden op 12 november hun debuut-CD Home Cookin' With The Wieners voor in Café De Fantast in Valkenswaard, waar de CD eerder dit jaar live werd opgenomen *** Catslappin' Chrissy gaat in januari haar debuut-CD

opnemen *** Ook gespot in de studio: The Daltonics en hun rockabilly alter ego Bluejeans & The Rhythm Boppers *** De Noord-Hollandse Hotrod Sinners houden er na vijf jaar mee op. Mark Klaver speelt nu bij The Cat Yanks, Ron Gerritsma bij De Reizende Sterren, William Kortekaas wordt vader *** De Reizende Sterren is een nieuw, akoestisch trio met Arnoud van der Veen (gitaar/ zang), John van de Berg (gitaar/ zang) en dus Ron Gerritsma (contrabas/ zang), dat evergreens speelt, waaronder veel songs uit de jaren '50 en '60, maar ook rockabilly en rock 'n' roll in het repertoire heeft. Zie www.reizendesterren.nl *** Naar aanleiding van het succes van haar nieuwe CD Don't Move werden Shannah en Of Course uitgenodigd door het Franse Music Box TV om op 18 and 19 november 2006 op te treden tijdens het Music Box Country Awards Gala, één van de toonaangevende Awards Shows in Frankrijk *** Ex-Fabulous Grit goes rock 'n' roll: The Trash Hombres is een nieuwe band bestaande uit Marc Kamphuis (zanger/ bluesharp), Wil Sipkema (gitaar), Rasyif Kremer (drums) en Mark Verschoor (contrabas). In een volgende uitgave wellicht meer hierover. ♪

KORT BELGISCH R&R NIEUWS

Op 12 augustus kwam de 36-jarige Luc Timmermans, contrabassist

van The Blues-O-Matics, om het leven bij een motorongeval. Bij het inhalen van een auto, op weg naar huis van zijn werk, sloeg de auto af zonder teken en raakte Luc, met dodelijk gevolg. De eeuwige lachende, goedgeluimde Hot Rod Luke From Starbrook was een bekend gezicht in de Belgische rock 'n' roll scène, ondermeer als bassist en als medewerker aan het magazine The Rocker And Roll Calendar. Hij was ook roadie en interim bassist bij Los Fabulous Frankies, speelde bas bij The Lovesteaks, bedacht de naam Hëtten Dës, en is te zien op de Rock And Roll Calendar

Video (1995) *** Tijdens het afscheid van 'Lange Lukke' waren zowat alle Belgische rock 'n' roll bands afgevaardigd, uit Nederland zagen we mensen van Batmobile en Peter Pan Speedrock, en The Seatsniffers speelden hun gospel Taggin' Along. The Blues-O-Matics gaan na het overlijden van Luc voor onbepaalde tijd op non-actief *** Lawen Stark & The Slideboppers zijn een nieuwe Brusselse band bestaande uit Lawen Stark (zang, akoestische gitaar), Yung-Han (contrabas; Slick Beavers, Kick'em Jenny), Thierry Lunelette (leadgitaar; Rhumba Kings) en Jean Colling (drums; Rhumba Kings) *** The Cowboy Angels is een nieuwe Belgische band, meer bepaald een huldeband aan countryrock pionier Gram Parsons, die in 1973 op amper 26-jarige leeftijd overleed aan een overdosis. The Cowboy Angels bestaan uit muzikanten uit diverse rootsgenres, zoals Martine Van Hoof (Sin Alley) en de Seatsniffers broers Piet en Bop De Houwer. Info: cowboyangels.be *** Bands komen en gaan evenwel, en Fifty Foot Combo heeft een einde gemaakt aan de geruchtenmolen door aan te kondigen er na 12 jaar en 6 albums voor

De slimme jongens van Yesterday Once More springen in het gat dat de Rockabilly Rave achterlaat door te verhuizen naar de zomer, en organiseren eind maart begin april hun eigen Rockabilly Weekender in Zuid-Engeland. Topact wordt Rudy 'Tutti' Grayzell, en ook onze Li'l Esther & The Tin Stars zijn van de partij *** Vibrate! Mad At You! De ondertussen zo ongeveer 80-jarige Sun artiest Mack Self maakt zijn Europese debuut op de Rockabilly Rave in juni *** Restless mag dan 'definitief' wijzen zijn, Mark Harman gaat gelijk onder eigen naam de boer op... *** What You Been Prayin' For is (tenzij we de tel zijn kwijtgeraakt onderweg) het zesde album van Big Boy Bloater & His Southside Stompers. Bloat laat weten in de toekomst intensief te gaan samenwerken met Darrel Higham voor het Foot Tapping label *** Darrel zelf gaat zijn hele Ghost Of Love CD uit 2001 heropnemen in plaats van bij te persen, wegens niet tevreden over de hi-fi kwaliteit. Ghost Of Love werd destijds volledig op een 4-track home recorder

...vervolg Belgisch R&R nieuws geen surfgroep meer over... *** In mei op de Rockabilly Rave: The Baboons *** In juni op het Screamin' podium in Calella: The Hometown Gamblers *** In oktober op het podium in Hemsby: The Seatsniffers en The Rhumba Kings *** En binnenkort op alle podia in de Benelux: The Legendary Johnny Trash, het nieuwste alter ego van de zichzelf immer opnieuw uitvindende Koen Verbeek. Met The Legendary Johnny Trash brengt Koen een Best Of van ... zichzelf, zijnde alle nummers die hij zong in bands als Hëtten Dës, Running Wild en Los Fabulous Frankies. Johnny Trash bestaat verder uit gitarist Bart Verweken (Bandits '49), contrabassist Mark Spreckley (Rhumba Kings) en drummer Angelo Vonzelli (Slick Beavers) *** In januari nemen The

Rhumba Kings hun debuut-CD op, en daarvoor trekken ze helemaal naar Engeland. Producer wordt Mark Pennington van The Cara-

KORT BRITS R&R NIEUWS

opgenomen *** En het allerlaatste nieuws is dat Higham een nieuw label gaat opstarten voor bands "die iets anders doen met rockabilly" *** Honey B. & The Kings Of Sting zijn een nieuwe zsmans formatie (met drie ex-ToppKatz in de gelederen) die het hele scala van jive-/ swing-stijlen van eind jaren '40 tot eind jaren '50 aan u laten voorbijtrekken. Op kingsofsting.com vind je alvast 6 full length nummers die je helemaal gratis op je iPod mag zetten *** Op 18 september onthulde The City Of Westminster aan de gevel van Old Compton Street 59 in het Londense Soho een herdenkingsplaat met de tekst 'birthplace of British rock and roll' om aan te duiden waar van 1956 tot 1970 de legendarische 2 I's Coffee Bar gelegen was. Waren aanwezig op de officiële plechtigheid: Sir Cliff, Shadows Bruce Welch, Brian Bennett en Brian 'Licorice' Locking, Big Jim Sullivan, drummer Clem Cattini van The Pirates en The Tornados, Wee Willie Harris, Chas McDevitt, Vince Eager, en de weduwe van Vince Taylor. De vroegere locatie van de

2 I's huist tegenwoordig een ander café, de Boulevard Bar & Dining Room *** Cliff Richard heeft voor zijn nieuwe Duets CD Move It heropgenomen, met drummer Brian Bennett van The Shadows en gitarist Brian May van... Queen! De opname vond plaats in Abbey Road 2, dezelfde studio waar in 1958 de originele Move It werd ingeblikt, en zou in twee verschillende versies op de markt komen *** Weinig mensen weten dit, maar het eerste bandje van Freddie Mercury van Queen begin jaren '60 was The Hectics, waarmee hij (in India!) Cliff nummers als Move It, Living Doll en Please Don't Tease bracht.... *** John Leyton heeft een gloednieuwe CD uit, Look For A Star, met gastbijdragen van Clem 'Pirates' Cattini en Colin 'Rapiers' Pryce-Jones *** La Mort De Henri Vol. 1 heeft gelukkig niets met Henri Smeets te maken, maar is een instrumentale 6-track mini-CD van Warren Bennett, zoon van Brian Bennett *** De in 1992 gesplittede Keytones plannen na hun reünieconcerten ook een nieuwe CD *** Op 8 september speelde Dynamite

zijn allerlaatste concert: na 15 jaar split de band wegens interne ruzie. Oprichter John Bakewell heeft aangekondigd een nieuwe groep op te starten *** Uiteraard betreft dit niet dezelfde Dynamite met Dick Callan, Jacko Buddin en Ray Gelato die in 1982 de LP Rockin' Is Our Business uitbracht *** Op 17 september onthulden Charlie Gracie en John Leyton in Chippenham een monument ter nagedachtenis van Eddie Cochran, bestaande uit een zwarte granietsteen met een gegraveerde tekening van een van Eddie's bekendste poses. Chippenham is het Engelse stadje in de buurt van Bristol waar Eddie in de nacht van 16 op 17 april 1960 omkwam bij een verkeersongeval *** Frantic Flintstones zanger Chuck werd in september opgenomen met een ander album, Look For A Star, met gastbijdragen van Clem 'Pirates' Cattini en Colin 'Rapiers' Pryce-Jones *** La Mort De Henri Vol. 1 heeft gelukkig niets met Henri Smeets te maken, maar is een instrumentale 6-track mini-CD van Warren Bennett, zoon van Brian Bennett *** De in 1992 gesplittede Keytones plannen na hun reünieconcerten ook een nieuwe CD *** De reden: The Swing Commanders zijn full-time muzikanten, The Wildkats

KORT EUROPEES R&R NIEUWS

Barbara Streidl, bassiste van het Duitse rockabilly trio Tri-Sonics, heeft haar arm gebroken bij het zeilen. De band zou in september 2006 twee shows hebben gedaan in ons land (Dynamo te Eindhoven en Caddy's Diner in Purmerend). Zanger/ gitarist Derek Singleton denkt dat The Tri-Sonics nu eind maart 2007 naar Nederland komt. Het tweede album Welcome To The Club op Raunch zou deze maand uit moeten komen *** Vier films van Johnny Hallyday, te weten Les Parisiennes (1961), Cherchez

L'Idole (1963), Les Poneyttes (1967) en A Tout Casser (1968), zijn uitgebracht in de DVD-box Johnny Hallyday: Ses Premiers Pas Au Cinéma. Alleen jammer dat de films niet ondertiteld zijn en dat D'Ou Viens-Tu Johnny (1963) er niet op staat *** En Hallyday, zowat God in Frankrijk, zou Hallyday niet zijn als niet tegelijk een gesigneerde en genummerde collector's edition verpakt in een gitaarkoffer was verschenen *** Een weetje: Hallyday maakte zijn filmdebuut in 1955 met een figurantenrolle-

tje in Les Diaboliques. Zijn naam komt dan ook niet voor op de generiek *** The Grand Paradiso is een zijproject van Smokestack Lightning drummer Michael Kargel, muzikaal omschreven als "een mix van Calexico, Chris Isaak, Johnny Cash, Britpop, folk, easy listening, country lounge, en soul" *** Mischien is het toch teveel werk geweest: de maandelijkse Rockabilly Chart van de Rockabilly Music Association zal je niet in deze uitgave aantreffen. De laatste chart dateert al weer van augustus. De site www.r-m-a.org lijkt dan ook niet meer actueel te zijn. ♪

KORT AMERIKAANS R&R NIEUWS – 'OUDGEDIENDEN'

De 80-jarige Chuck kondigde op zijn verjaardag in oktober aan in 2007 een nagelnieuwe studio CD uit te brengen *** Too Pooped To Pop: Crown Valley Winery gaat een aantal Chuck Berry wijnen maken, en vanaf heden kan u zich een muzikaal verantwoord stuk in uw kraag drinken met de Chuck Berry Strawberry en BlackBerry. Op het etiket staan een schitterende 50's foto van de Chuckster en zijn handtekening *** Ray Campi haalt zoals gewoonlijk uit naar de muziekindustrie met zijn nieuwe CD Cultural Warrior (17 tracks 1966-2006): "Campi lashes out to vest his decades of frustration with the major label dominated, drug and power obsessed music industry, weary of the trash dispensed by worthless pop superstar elites who with their meager talents continue to ridicule respect for country, patriotism, marriage, family, religion and sobriety" *** Wheels! Panic Button! Twist Watch! Red River Twist! Op het Clovis Music Festival in New Mexico vond op 7 september een reünie plaats van de legendarische instro groep The String-A-Longs. Hun eerste concert sinds 1962 werd opgenomen door BBC Radio en zal verschijnen op DVD en CD. Er zou ook een nieuwe studio-CD aankomen *** Nog een opmerkelijke act op het CMF waren The Fireballs, voor één keer opnieuw verenigd met zanger Jimmy Gilmer *** En ook in Canada worden rock 'n' roll pioniers van onder het stof gehaald. Stonden op 6 oktober op het podium van de Alberta Rock And Roll Reunion in Edmonton, Alberta: Jerry Palmer (Traveling Shoes/ Party Pooper), Dick(ie)

Damron (Gonna Have A Party/ Rocking Baby 1959, That's What I Call Living 1960), Joe Kozak (Hillbilly Rock 1959, My Baby's Crazy About Me 1960), The Rock-A-Tunes (Woman Fever, Tomorrow 1959, You're Some Kind Of Nice 1959, Rock And Roll Hep Cat 1959), Shirley Field (Ski Rock/ We're Going Skiing), en Jimmy Orde (Easy Rocking Chair 1961). Als die namen u niets zeggen, check uw Bear Family en Collector-CD's! *** Het derde Rockin' 50's Fest in Green Bay, Wisconsin belooft in mei 2007 opnieuw het allergrootste rock 'n' roll festival van deze en andere planeten te worden, met in de aanbieding zomaar eventjes 35 originele artiesten uit de jaren '50 en meer dan 50 internationale hedendaagse acts, plus more to be announced... De lijst is te uitgebreid om hier over te nemen, maar u vindt alle namen uiteraard netjes opgesomd in Be There!©. Voor Nederland treden The Taildraggers in de arena, uit België nemen The Seatsniffers de handschoen op *** De G6199 Billy-Bo Jupiter Thunderbird is de nieuwste telg in de reeks Gretsch Signature Model gitaren. De Billy-Bo is gebaseerd op Bo Diddley's futuristische design van de 1959 Gretsch Jupiter Thunderbird, door gitarist Billy Gibbons van hard-rockband ZZ Top vertaald naar de 21ste eeuw. Eerder bracht Gretsch al Bo Diddley versies uit van de G6138, de G65810 en de G5850 *** Op 19 augustus werd op het Louie Fest in Spanaway, Washington een poging ondernomen om het Guinness Weerldrecord Meeste Gitaars Die Samen spelen te breken. Het 14 jaar oude record stond op 1342 gitaren,

en in Spanaway werd gekozen voor het Richard Berry nummer Louie Louie (in A, zo werd vooraf afgesproken om de kakafonie tot een minimum te beperken) onder leiding van The Fabulous Wailers, wier versie uit 1961 de inspiratie was voor de hitversie van The Kingsmen uit 1963 *** Of het record ook effectief werd gebroken, is ons door de nog steeds potdove jury helaas niet meegeedeeld... *** Louie Louie blijft trouwens niet alleen voor records maar ook voor controverse zorgen. Zo kreeg in 2005 nog een schoolfanfare in Michigan van de directie het verbod om Louie Louie te spelen omwille van de "seksueel impliciete tekst", ook al ging het om een... instrumentale uitvoering! *** Wellicht een gevolg van het feit dat Louie Louie in de jaren '60 gedurende maar liefst 36 maanden werd onderzocht door het FBI omwille van de vermeende seksuele implicaties van de tekst. Het onderzoek liep af met een sissser en de officiële verklaring van het FBI dat de tekst – we verzinzen het niet – compleet onbegrijpelijk was *** In het kader van de herdenking van 1 jaar Hurricane Katrina bracht president Bush op 29 augustus een bezoek aan Fats Domino in zijn beschadigde huis in de Lower 9th Ward wijk in New Orleans. Fats kreeg er een nieuwe National Medal Of Arts, om de medaille te vervangen die verloren was gegaan tijdens de orkaan. Na een toespraak in een auditorium werden tijdens het handjes schudden van Bush met het publiek de gebruikelijke nationale marsen voor de gelegenheid vervangen door een plaat van Fats, het toepasselijke Walking To New

Orleans *** Het Amerikaanse Etit Productions werkt aan een docu over Gene Vincent. Oudste geïnterviewde tot nu toe: Gene's 95-jarige Capitol producer Ken Nelson *** In Carl Perkins' voormalige woonplaats Jackson, Tennessee ging in oktober het Rockabilly Park open, gelegen 111 North Church Street, rechtover het hoofdkwartier van de Rockabilly Hall Of Fame. In het park komen muurschilderingen met als thema rockabilly, een openlucht podium en een standbeeld van een gitaar, het straatje tussen North Church Street en het park wordt omgedoopt in Rockabilly Alley *** Linda Gail Lewis heeft een live-CD uit, opgenomen in 2005 met de Schotse rockabilly band The Peas *** Er is ook een nieuwe studio-CD van Linda en haar dochter Annie Dawn, getiteld Haunted Hill *** In 2007 komen The Comets opnieuw naar Europa. Data en plaatsen zijn nog niet aangekondigd *** Producer Rick Rubin werkt aan American VI, de tweede postume CD met opnames die hij maakte met Johnny Cash tussen 1994 en enkele weken voor Cash's overlijden. Wij kijken alvast uit naar A Satisfied Mind (tot nu toe enkel verkrijgbaar op de Kill Bill 2 soundtrack) en de Doug Kershaw cover Louisiana Man *** Mac Curtis heeft in Nederland een live DVD voor Rarity opgenomen met Phil Friendly & The Loners *** Little Richard gaat onder de laser om de pijn in zijn benen te verlichten. Een verkeersongeval uit 1984 zou de oorzaak zijn van afgeknelde zenuwuiteinden in zijn benen, waardoor de 73-jarige Little Richard tegenwoordig met een (met juwelen ingelegde) wandelstok loopt *** Wat De Kleine er niet van weerhield in het panel van de Amerikaanse TV show Celebri-

Zoals bekend is Brian Setzer in zijn eigen land, maar vooral in Japan een super megaster. In Het Land Van De Rijzende Zon scoorde hij wederom, nu met zijn nieuwste album, 13 getiteld, maar liefst de tweede plaats in de Japanse Billboard Top 100. In Nederland werd de CD eind oktober pas uitgebracht, onze deadline niet meer halend *** Rocky Burnette nam in Spanje een CD op voor El Toro, met op de speellijst ondermeer de nummers Wampus Cat en Crazy Legs, door Rocky's vader Johnny Burnette opgenomen als demo. Ook Rocky's dochter Shanti was van de partij *** The Lonesome Spurs is een nieuw duo bestaande uit Danny B. Harvey en Lynda Kay Parker, die eerder backing vocals zong op Wanda Jackson's I Remember Elvis CD. Het titelloze

debuut van The Lonesome Spurs wordt omschreven als een mix van honky tonk, rockabilly en garage, en het duo Harvey-Parker wordt nu al de White Stripes van de country genoemd *** Op 3 september overleed drummer-gitarist-bassist Michael Tracey 'Bam Bam' White op 39-jarige leeftijd ten gevolge van inwendige bloedingen. White speelde ondermeer bij The Twistin' Tarantulas, surfband The Aqua Men, en zijn eigen jazz-swing-roc-

kabilly band Michael & The Little Professors, met wie hij in 1998 de CD Time To Swing uitbracht *** Al & The Black Cats (of beter gezegd: The Black Cats, want Al maakt al lang geen deel meer uit van de band) zitten opnieuw in Amerika, maar komen vanaf februari terug naar Nederland *** In Nashville werd de trailer van Th' Legendary Shack*Shakers gestolen, boordvol geluidsmateriaal, instrumenten en merchandise. De trailer werd

Lonesome Spurs

korte tijd later teruggevonden met 95% van de inhoud nog intact. Enkel een oranje Custom Shop Gretsch 6120 en een rode Fender P-Bass uit 1981 bleken te ontbreken. Een Gretsch White Falcon, een contrabas, drums, diverse versterkers en honderden CD's en T-shirts bleken onaangeroerd. De politie vermoedt dat illegale werklui op zoek waren naar gereedschap en bouwmaterialen, en toen ze ontdekten dat die niet in de trailer staken, ze snel twee gitaren meegristen en maakten dat ze wegkwamen *** Op 11 november overleed de 19-jarige contrabassist Adam Sullivan van het Amerikaanse bluegrass trio Waitin On A Train. Sullivan viel van een rots. Waitin' On A Train bracht vorig jaar de CD

KORT AMERIKAANS R&R NIEUWS – R.I.P. (50's)

††† Op 1 augustus stierf de enige échte Jim Morrison, niet de zanger van The Doors, wel de zanger van Jim Morrison & the Stripes, zowat de allereerste rock 'n' roll band in Canada. De op 3 januari 1942 geboren Morrison won op 30 april 1957 een talentenjacht waarin een lokaal radiostation op zoek ging naar de Canadese Elvis, en sleepte daarmee de opname van een single in de wacht. Singing The Blues/ Your Cheating Heart verscheen in 1957, het jaar daarop gevolgd door Ready To Rock. Morrison was nog steeds actief als entertainer. ††† Op 22 augustus vertrok de 84-jarige Buck Page naar de eeuwige jachtvelden der zingende cowboys. Page richtte in 1936 The Riders Of The Purple Sage op, en was hun leadgitarist tot hij met zijn bandleden in 1942 besloot dienst te nemen in het leger. Van 1943 tot 1952 gebruikte Foy Willing de bandnaam, en in 1952 nam Page opnieuw het roer over. Hij bespeelde 21 instrumenten (zij het niet tegelijkertijd), ontwierp versterkers en prototypes van pick-ups om akoestische gitaren elektrisch te versterken, begeleidde Benny Goodman, Spade Cooley, Buck Owens, Lefty Frizzell, Leon McAuliffe, Bobby Bare, Wynn Stewart en Cliffie Stone, speelde gitaar op de originele TV-tune van Bonanza, en verleende zijn medewerking aan minstens 11 films. Buck Page was nog steeds actief en bracht in 2005 zijn eerste solo-CD uit getiteld Right Place To Start. Ook The Riders Of The Purple Sage bestaan nog steeds. ††† Een dag later, op 23 augustus, stierf de 78-jarige jazztrompetist Maynard Ferguson. Ferguson is te horen op de soundtrack van de films Hot Rod Girl (1956) en The Wild Party (1956). ††† Op 29 augustus stierf de 48-jarige bluesbassist Jeff Sarli ten gevolge van een nierziekte. Sarli speelde ondermeer op CD's van Bill Kirchen (Tombstone Every Mile, 1994) en Mitch Woods (Big Easy Boogie, 2006). Hij zat ook in het achtergrondkoortje op Paul Burlison's Train Kept A Rollin' CD (1997). ††† Op 30 augustus overleed de 90-jarige acteur Glenn Ford, bekend van Blackboard Jungle (1955), de allereerste film met rock 'n' roll op de soundtrack. ††† Op 10 september overleed de 72-jarige bluesgitarist Bennie Smith, die zijn carrière begon in St.Louis in het Roosevelt Marks Orchestra, een band die

alle klusjes deed die Ike Turner er niet meer bij kon nemen. Daarnaast had Smith zijn eigen combo waarin ook Chuck Berry en Jimmy Johnson speelden. In 1958 speelde hij op een Ike Turner sessie die de single Boxtop opleverde voor zangeres Little Ann, zijnde de allereerste opname van... Tina Turner! Eind jaren '50 ging Smith bij Tommy Brown & The Teardrops, die ondermeer The Drifters, The Spaniels, Ruth Brown, Amos Milburn en Charles Brown begeleiden bij optredens. Bennie Smith bleef actief als bluesgitarist, en bracht sinds 1993 drie solo CD's uit onder eigen naam. Hij leed aan longkanker en kreeg op 9 september een eenzijdige hartaanval. Artsen hielden hem tot de volgende dag in leven aan een machine. ††† Op 12 september overleed Leonard H. Basley Sr., de Lenny van Lenny & The Star Chiefs, van de single My Queen And Me/ Warpath (1959). De 75-jarige Basley, die aan kanker leed, werd gegijzeld en doodgeschoten door zijn stiefkleinzoon, die Basley en zijn zoon ervan beschuldigde pedofielen te zijn die hem jarenlang misbruikten. Basley werd in 1995 al voor de rechter gedaagd voor aanranding van minderjarigen. ††† Op 30 september overleed de 81-jarige Buck 'Uncle Josh' Graves, de man die de dobro introduceerde in de bluegrass. Graves begon zijn carrière in de jaren '40 in bands als die van Wilma Lee & Stony Cooper, en speelde van 1954 tot 1984 bij Earl Scruggs. Ook toen in 2000 een van zijn benen werd geamputeerd bleef hij doorgaan onder het motto "ik speel niet met mijn benen", toen in 2002 zijn andere been eraf moest maakte men een speciaal schavotje om zijn dobro op te leggen. ††† Op 13 oktober overleed pianist Jennell Hawkins, te horen op Hi Diddle Diddle (Jake Porter & The Combettes, 1954), This Time It's Real/ Each Step (Ricky & Jennell, een duet met Richard 'Louie Louie' Berry uit 1954), Since You've Been Gone/ Do Not Forget (The Dreamers, 1957), en The Mess Around/ Heaven On Wheels (Richard Berry + Jennell Hawkins & The Lockettes, 1958). In 1961 scoorde ze een pophitje met Moments (To Remember/ Can I, in 1962 ge-

bas. Op Hot Rod Shotgun Boogie #2/ Hi Tone Poppa (1951) maakt Faron Young zijn debuut. Franks speelde contrabas bij The Bailes Brothers tijdens de allereerste radio uitzending van de Louisiana Hayride op 3 april 1948, leerde Merle Kilgore, Tommy Sands en Nancy Fautheree (echtgenote van Jimmy Lee) gitaar spelen, en was bassist, manager en/of boekingsagent voor Hank Williams, Elvis, The Carlises, Jimmy C. Newman, Jimmy & Johnny, en vooral Johnny Horton. Als bassist van die laatste is ie mede-auteur van klassiekers als Honky Tonk Man, I'm Coming Home, I'm A One Woman Man en The Wild One, en hij zat op 4 november 1960 mee in de wagen toen Horton werd aangereden door een dronken chauffeur. Horton overleefde de klap niet, Tillman Franks hield er voor de rest van zijn leven een litteken op zijn voorhoofd aan over. ††† Op 28 oktober overleed de 86-jarige gospelzangeres Marjorie Wilkin, componiste van The Long Black Veil (origineel van Lefty Frizzell, bekend van Johnny Cash, zelf nam ze in 1961 de antwoordversie My Long Black Veil op) en Cut Across Shorty (Eddie Cochran). Andere songs van haar hand werden opgenomen door The Fleetwoods, Wanda Jackson (No Wedding Bells For Joe), The Chordettes (No Wheels), Patsy Cline (Tra La Le La Triangle), Les Paul & Mary Ford, Brenda Lee, Cowboy Copas, Johnny Horton en Johnny Rivers. Wilkins werkte ook als achtergrondzangeres samen met The Jordanaires, en was de moeder van John 'Bucky' Wilkin van Ronny & The Daytonas (GTO, 1964). In 1978 schreef ze haar autobio Lord Let Me Leave A Song, in 2003 onderging ze een driedubbele bypass operatie. ††† Maar af en toe hebben we in deze rubriek ook goed nieuws te melden. Zo blijkt de op 6 september aan longkanker overleden Paul Vance, co-auteur van Itsy Bitsy Teenie Weenie Yellow Polka Dot Bikini (Brian Hyland, 1960) niet dood. Nadat het bericht van zijn overlijden de wereld rondging dook immers plots de échte Paul Vance op, royalty checks in de hand, om te bewijzen dat hij op 76-jarige leeftijd nog steeds springlevend is. Na onderzoek bleek dat ene Paul Van Valkenburg om onduidelijke redenen zijn leven lang tegenover zijn omgeving had beweerd dat hij Itsy Bitsy had geschreven maar de rechten had verkocht... □

De Londense boekmaker William Hill en de Amerikaanse regisseur Adam Muskiewicz geven 3 miljoen dollar beloning aan wie het definitieve bewijs levert dat Elvis nog leeft. Muskiewicz werkt aan een documentaire getiteld The Truth About Elvis waarin hij zijn stelling zal proberen hard te maken. Als u zich geïnteresseerd voelt, rep u zich naar elviswanted.com *** In The Truth About Elvis zit ondermeer een interview met Ronnie Lee Adkins, de man die een week na Elvis' begrafenis werd gearresteerd omdat hij Elvis' lichaam wou stelen uit zijn laatste rustplaats op Forest Hill Midtown Cemetery. Adkins beweert nu dat dit plan was opgevat in samenspraak met Vernon Presley, die op die manier toestemming hoopte te verkrijgen Elvis te laten herbegraven op Graceland, wat inderdaad gebeurde *** Binnenkort verschijnt een nieuw fotoboek gebaseerd op ongepubliceerde Elvis foto's uit

ELVIS NEWS & GOSSIP

een infomercial voor een luxe uitgave van Elvis' radio opnames voor de Louisiana Hayride. Het Elvis At The Hayride pakket bestaat uit een dubbel-CD met 19 live nummers opgenomen tussen 16 oktober 1954 en 15 december 1956, een boek, en een foto-DVD met 160 foto's, dit alles voor de som van 60 dollar *** Vers van de drukpers: Graceland: An Interactive Pop-Up Tour (speel je eigen Gracelandje door Chuck Murphy, met een voorwoord van Priscilla) *** Een ongebruikt kaartje voor een optreden van Elvis op 23 november 1956 in de Cleveland Arena in Cleveland, Ohio haalde op e-Bay de som van 1623,98 dollar. Het kaartje kostte 50 jaar geleden exact 2 dollar in voorverkoop *** En een witte Cadillac Coupe DeVille DFO 301 uit 1960 met rose/ wit interieur die ooit nog toebehoorde aan de King ging

overleed acteur S. John Launer, in Jailhouse Rock (1957) de rechter die Elvis naar de gevangenis stuurt. Launer had ook kleine rolltjes in Speedway (1968) en de Tommy Sands film Sing Boy Sing (1958) *** Op 1 oktober sloot het Elvis-A-Rama in Las Vegas voorgoed de deuren. Het museum werd opgekocht door CKX, de firma die imago, beeld en gelijkenis van de King exploiteert, en moet plaats ruimen voor een toeristische attractie met Elvis als centraal thema *** Byron Raphael, de man die in 1956-57 werkte als assistent van Kolonel Parker en eerder het nieuws haalde met dubieuze details betreffende Elvis' sexleven (hij beweert onder meer seks te hebben gehad met Natalie Wood voor de ogen van Elvis), schudt een nieuw strafverhaal uit zijn mouw: in een interview met de Daily Mirror poneert hij dat in 1956 Elvis en Marilyn Monroe (10 jaar ouder dan Elvis en op dat ogenblik gehuwd met Arthur Miller) een one night stand hadden. Raphael zag hen naakt uit een hotelkamer komen, waarbij MM opmerkte "niet slecht voor een gitaristje". Elvis' antwoordde dat MM een lief ding was, maar naar zijn smaak wat aan de lange kant *** Elviskenners verwijzen het verhaal naar het rijk der fabelen, omdat de datum niet zou kloppen in de Elvis tijdlijn, en omdat Elvis het veraschuwde zich naakt te vertonen in het bijzijn van andere mannen *** Je vindt het op e-Bay: de kapstok waarop het pak hing waarin Elvis werd begraven. De kapstok werd achterover gedrukt door een bediende van het Memphis Funeral Home waar vader Vernon het kostuum afleverde *** Ook te koop op e-Bay: het beruchte 'Elvisbekertje' waaruit Elvis in 1977 dronk. Eigenaar Wade Jones, die in 2004 al drie theelepeltjes van zijn 'Elviswater' verkocht voor 455 dollar en daarna door de States toerde met zijn piepschuim bekertje, biedt het nu te koop aan voor... 56.000 dollar! *** Eveneens teengengekomen op e-Bay: het huis aan 3650 Hermitage Drive, zo'n kilometer van Graceland, waar Vernon Presley woonde van 1961 tot 1965. Ook Priscilla woonde er toen ze nog naar school ging *** In december te koop op een veiling van Hollywood memorabilia: Elvis' met diamanten ingelegde trouwring (geschat op 100.000 tot 150.000 dollar) en James Dean's knipmes uit Rebel Without A Cause (30.000 tot 50.000 dollar) *** In oktober kwam bij de Belgische gemeenteraadsverkiezingen in Aarschot de eenmanspartij ELVIS op, wat staat voor Echte Luiერი Van 't Stad. Onder het motto "Elvis leeft, Aarschot beeft" kwam de partij op voor fietspaden die bergaf lopen, Elvis outfits voor de stadswachten, subsidies voor cafébezoek, dienstenchecks voor de betaling van prostituees, en een beurtrol voor frituren. ELVIS haalde met 416 stemmen exact 2,1 %... □

1956 van fotograaf Lew Allen. Er wordt vooral uitgekeken naar foto's samen met Buddy Holly en The Everly Brothers *** Verschenen in augustus: The 'Love Me Tender' Years Diaries, door James Forsher, zoon van de in 2000 overleden Trude Forsher, secretaresse van Colonel Parker van 1956 tot 1961, en gebaseerd op haar verzameling memorabilia *** De 30-jarige naar Charleroi uitgeweken Antwerpenaar Franz Goovaerts alias Elvis Junior is op het WK Elvis Imitatie in Memphis uitgeroepen tot 's werelds beste imitator van de King. Goovaerts won van 65 kandidaten, houdt een cheque van 800 euro over aan zijn zege, en mag op kosten van de organisatie een nieuwe Elvis-ruik en -kostuum kopen. Hij zegde eerder zijn baan als kok op om fulltime op te treden *** Frankie Avalon werd ingehuurd voor de presentatie van

NOW 3-Days of ACTION!... Extended & EXPANDED... Bigger Than Ever!

5th Dutch TEDDY BOY And Rock'n'Roll Weekend!

Starring A REDHOT EUROPEAN REVIVAL ROCK'n'ROLL LINE-UP

from ITALY

HELLCATS

Johnny Terror's tough trio!

FRIDAY Hellebardierstraat 13

16.3 de Piek,

VLISSINGEN

TICKETS 10e (adv), 12e (door)

plus 1 more (ex-Matchbox, ex-Jive Bros etc.)

from the UK

GREGG & His Crazy Beats

INFO: www.teddyboy.nl Email: yvo@zeelandnet.nl Tel: 06140-46176

TICKETS Email: yvo@zeelandnet.nl Tel: 06140-46176 (internat.) 0031-6140-46176

a... "GREAT BRITISH!"... Line-Up

from England

FURIOUS

teen JDs make their debut on the Continent!

from Scotland

JOHNNY & THE ROCCOS

a legendary name in Rock'n'Roll since 1972!

Johnny Roccas

Holland plus... Homeboys

from Wales

BREATHLESS

those "Bad, Bad Boys"...

APPEARING WITH THE ORIGINAL 1970S MEMBERS!!!

FOGGY MOUNTAIN ROCKERS

Betty's Doghouse

WWW.SR-MUSIC.NET

DJs * TATTOOIST * CARS * STALLS * Competitions *

SATURDAY 17.3 ARSENAAL Theater, VLISSINGEN, Holland

SATURDAY TICKETS in ADVANCE 22.50e ON DOOR 25e

2-Day ADVANCE = 32e

16.3.2007 and 17.3.2007

S.L.T Sunday 18.3.2007: "afterparty" in t'Zottekot, Vlissingen with FURIOUS etc.

Rock'n'Roll ** Revival ** British Rockabilly ** Teddy Boy Rock'n'Roll

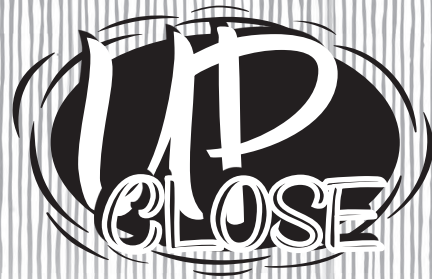
EXTRA! NEW EVENT: 20.4.2007: "BACK TO THE 50s ROUTE", 10 BANDS IN VLISSINGEN VENUES

(advertentie)

SYMBOLIEK

IN DE

ROCKABILLYSCENE

In de zomer van 2006 bracht ik een bezoek aan een Belgische en een Duitse vintage kledingshop. Wat me opviel was niet alleen de veelheid aan kledij daar, maar ook de keur aan symbolen op buttons, speldjes, ceintuurgesp plaquettes, ringen, broches, medaillons, oorbellen, T-shirts, (afbeeldingen van) tattooeages e.d. Toen kwam bij mij het idee, om eens uit de doeken te doen wat die symbolen eigenlijk betekenen en dat te vervatten in een artikel vol symboliek voor ons lifestyle magazine Boppin' Around. De symbolen hebben betrekking op emoties, de 50's en de rockabilly zelf. Voor sommige symbolen zullen er zeker meerdere interpretaties bestaan, maar ik heb hier de voor mijn gevoel meest plausibele verklaringen vermeld.

Spelkaarten: refereert aan geluks spel/ gokken. Dus drukt emoties uit als geluk/ ongeluk. Wordt ook gebruikt in de context van: "gokken, drank en vrouwen zijn de ondergang van een man" (dames, ik heb deze uitspraak niet bedacht!). 'Lady luck' is daar natuurlijk een parodie op.

Biljartbal met cijfer 8: biljartbal 8 is de belangrijkste in het poolbiljart (biljarten en bowlen waren trouwens geliefde vrijetijdsbestedingen in de 50's). Als deze bal verschoten wordt, is 'het spel voorbij'. Daarom heeft het ook de betekenis van ongeluksbrenger (net als het getal 13). Een Amerikaanse uitdrukking als "Behind The Eightball" is een dergelijke associatie en betekent: pech/ problemen hebben.

Twee kersen: overblijfsel uit de 50's, toen in de mode in Amerika veel gebruik werd gemaakt van vruchten als kledingmotief. Andere uitleg: 'cherry' (kers) is Amerikaanse 'slang' (omgangstaal) uit de 50's voor meisje (en 'daddy' voor jongen).

Vlammend hart: staat symbool voor eeuwige liefde (tussen mensen en/ of voor de rockabilly).

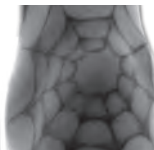
Dobbelsteen: refereert aan geluks spel/ gokken (waar de dobbelsteen immers als onderdeel van diverse spelsoorten gebruikt wordt). Dus drukt emoties uit als geluk/ ongeluk. Er is daarnaast een associatie met autoraces (wat ook een geluksspel of gokken/ wagen, met het leven, is). Dobbelstenen aan de binnenspiegel betekenden in de 50's in Amerika: bereidheid tot een 'wedstrijdje autoracen' (emotie: stoer/ ruig).

Geluksgetal 7: ofschoon er een religieuze betekenis is voor het getal 7, gaat het hier hoogstwaarschijnlijk toch om een wiskundig-statistische oorsprong, met het geluksgevoel als emotionele expressie. De kans dat een puntenaantal (ogenaantal) van 7 voorkomt, wanneer men twee dobbelstenen gooit, blijkt statistisch gezien namelijk het grootst! Dus de 7 als geluksbrenger. ('Lucky 13' is natuurlijk een parodie daarop, omdat 13 eigenlijk geldt als ongeluksgetal).

IJzeren kruis: symbool voor kracht en macht, zeg: zich sterk voelen. (Helaas ook een symbool van de Nazi's in Duitsland).

Spinnenweb als tattooeage op de elleboog: refereert aan de gevangenis. Het spinnenweb betekent dat men iemand vermoord heeft

Vrijheidsvlag van de zuidelijke staten ('Confederated States Of America (CSA)' vlag, ook wel 'Stars and Bars' vlag of 'Southern Cross' vlag genoemd): symbool voor het ontstaan van de rockabilly (zuiden van Amerika) en tevens symbool voor rebellie (de soldaten uit de zuidelijke staten (confederated states), tijdens de burgeroorlog tussen de noordelijke en zuidelijke staten van Amerika, werden rebellen genoemd (die uit het noorden: yankees)). Rockabilly-fans zien zichzelf ook als rebellen. (Helaas wordt de vlag ook door de racistische organisatie Klu-Klux-Klan in het zuiden van Amerika als herkenningssymbool gebruikt).

Zwaluwen: een zwaluwpaartje blijft heel leven bij elkaar, dus het staat symbool voor de eenheid van de rockabillyscene. Andere uitleg: symbool voor de drang naar vrijheid in doen en laten (ook een kenmerk van de rockabilly-fan).

Poolster: komt uit de zeevaart (het was de referentie voor zeevaarders om de juiste weg huiswaarts te varen) en heeft de betekenis van een 'eigen weg gaan'. Typisch voor een rockabilly-fan.

Doodskop: staat eigenlijk voor de angst voor de toekomst, maar wordt veeleerder in de context van waaghazerig/ stoer gedrag gebruikt.

Henri Smeets
Heerlens Internationaal Rock & Roll Archief
<http://dutch.rockabilly.nl> • rockandroll@home.nl

(advertentie)

BUILT 4 SPEED

BUILT 4 SPEED

MINOR PART 1

Out Now!

MINOR PART 1

www.cargorecords.de • www.built4speed.de

MESSIN' AROUND WITH JUNIOR MARVEL

El Toro Records, ETCD 4090

Tja, ook Junior Marvel moet eraan geloven! Nee, niet dat hij nu ook een recensie krijgt, maar dat hij als notoire vinylaanbidder nu toch het zilveren schijfje in zijn corazon (hart) moet sluiten. Junior Marvel alias Dutch Gene Vincent alias Frank Marquez, heeft veel internationale ervaring en dat is enerzijds van de CD af te horen, daarover zodadelijk meer, maar anderzijds al te zien aan de Spaanstalige sleeve notes, waarmee trouwens ook de Spaanse roots van Frank onderstreept worden. Op deze wijze

is de CD heel makkelijk te merchandisen in Mexico, een deel van Latijns Amerika, Filippijnen en natuurlijk Spanje zelf. Opgenomen is het geheel in maart 2003 en december 2004 en nu pas in 2006 op CD uitgebracht. Het heeft Frank heel wat telefoontjes gekost (smile), om El Toro eindelijk te bewegen dit heerlijke schijfje te releasen. Jammer dat Junior Marvel voor een repertoire uit overwegend covers heeft gekozen, met één eigen compootje. Gelukkig zijn het wel songs die merendeels niet door janos en allemans gecoverd worden, dus dat valt weer mee. Wie 'Junior' kent weet dat hij iedere song uit zijn corazon zingt. Onbetwist laat hij dat horen in zijn idolatie voor Elvis: Mess Around. Voor hem is Elvis numero uno, basta, om later op de CD nog te vermelden dat Gene Vincent een goede secundo Rey Del Rock Y Roll is. Frank is een bescheiden muzikant die weinig praatplichtig voor de microfoon is, maar zangmatig tot de A-klasse behoort. Luister eens naar het meesterlijke Love My Baby, dat de Sun-liefhebbers kennen van Hayden Thompson en de ietwat oudere tieners van Junior Parker. Johnny Horton's Coming Home laat voortreffelijk 's mans gevoel voor 50's rock 'n' roll in al haar facetten horen. Laten we ook het superbe gitaargetokkel van Roger Corneille, het gevoelige gedrum van Maico Masjosthusmann, het ritmische akkoordenwerk van Jaap Slijk en het geslap op de contrabas van Jaakko Bucholtz

niet vergeten. Johnny Burnette Trio's Please Don't Leave Me, hier in een swingende early 50's houserock versie, is deels in Spaans gezongen, daar waar later parlando-jiver Marijuana Boogie onze oorschelpjes volledig in deze zuidelijk taal streelt. Rockabilly All The Time is een voortzetting van de Sun-traditie en Charlie Gracie's Heart Like A Rock wordt wat softer gebracht dan het origineel. That's The Stuff You Gotta Watch is bluesy genieten van vrouwschoon in een bloesje. Mmm. This Is The Night (een song die ik ken van Terry Dene) en Gene Vincent's Cruisin' gaan er in als koek, zo smaakvol gebracht. Junior's eigen verzinseltje Right Now lijkt wel erg veel op Gene Vincent's Right Now. Drukfout? Wellicht is rockabilly Tigerman de eigen compo. In Blue Moon (deels in het Spaans), tot slot, klopt gewoon alles, wat een cover! Junior Marvel verdient het werkelijk dat zijn CD's gretig afrek vinden, want daarvoor zijn 's mans kwaliteiten gewoon te goed! Info: www.eltororecords.com (Henri Smeets)

SEX, TRUCKS & ROCK 'N' ROLL MOONSHINE REUNION

Drunkabilly Records, DBR 20035 (2006)

Moonshine Reunion is de helft van Los Fabulous Frankies die in 1996 de CD The Full Franky uitbrachten, en zou graag hebben dat u daar eindelijk over ophoudt. Gelijk hebben ze, want Moonshine Reunion heeft niets meer te maken met de lollabilly van Los Frankies. Hoewel, de opgewekte songs Moonshine en Life echoën toch de verhalende Dave & Deke-stijl van He Lied To Me van Los Frankies. Maar dat is dan ook echt het enige raakpunt! Wie Wan De Brabander (gitaar), Clark Kenis (zang, contrabas) en Joris Govers (drums) evenwel recent in actie zag (zoniet: drin-

gend werk van maken!), weet dat hun muziek zich situeert in de rockabilly cum country twang, de speeltuin waarin ook Smokestack Lightning, en dicht bij huis The Slipmates, zich bijzonder goed thuis voelen. Moest u Moonshine Reunion niet kennen: check track 15 op uw Bop!

CD, opgenomen als Moonshine Reunion, uitgebracht als Frankies. Voor de productie van hun debuut huurden ze Walter Broes in, maar die heeft in tegenstelling met de CD's van zijn eigen Seatsniffers deze Sex, Trucks & Rock 'n' Roll niet ingemetseld in een muur van gitaren. Integendeel: de CD is onderkoeld en ingehouden geproduceerd, maar dat Spartaanse karakter past wonderwel bij het desolate sfeertje dat van een aantal nummers uitgaat. Andere nummers klinken dan weer erg uitbundig, mede dankzij rijke arrangementen, vaak anders dan hoe we die songs live kennen. Toch is de gitaar steeds de drijvende kracht, soms dreigend, soms vrolijk huppelend in het rockabilly idioom, soms gemeen bluesboppend, altijd rockend, en nog geaccentueerd doordat enkele extra gitaren zijn overgedubd, sommige door Wan zelf, andere door ex-gitarist Bart De Boeck die uit de band stapte tijdens de opnames, nog andere ingespeeld door Walter. Hey, hoe zou u zelf zijn als u een van de beste gitaristen van de Benelux en omstreken in de studio had rondlopen? Ook schitterend én passend: de pedal steel op enkele nummers door Frans Anthonis, die vroeger af en toe Hëtten Dës injecteerde met een dosis country, en de backing vocals door Clark zelf en/of Walter. Het repertoire gaat van klassieke rock 'n' roll jive over melodische, melancholische introspectieve up-tempo country tot rockabilly, ingebed in een universum waar sterke drank, fabrieksschoorstenen, gebroken harten en vrouwen van twijfelachtig alloo de levens van de protagonisten bepalen. Alle tracks zijn eigen compo's, uitgezonderd Blue Train van John D. Loudermilk/ George Hamilton IV. Uitstekende band met een uitstekend debuut waarin je bij elke beluistering nieuwe lagen ontdekt. Op www.drunkabilly.com vind je sound samples. (Frantic Franky)

CRAZY MIXED EMOTIONS DIXIE ACES

HJDM, 4001644 (2006)

Na hun vorige CD, de instrumentale CD No Words, die in hun eigen studio werd opgenomen, heeft de band deze keer een vocale CD opgenomen. De CD wordt interessant geopend met het geluid van het inschenken van een glas Tequila, al waarna er een heel leuke Tex-Mex-achtige song ontstaat. Dit spetterende Too Much For Me van DB Harris bevat een aantal lekkere ingrediënten, zoals een stuwende Mexicaanse trompet, sfeervolle pedal steelgitaarklanken, de karakteristieke vrolijk makende accordeonklank van de enige echte

HAVE A BOOGIE CHRISTMAS ROCK 'N' ROLL

Collector Records, CLCD 4501 (2006)

Ik hou van all things kerst. Vrede op aard voor alle mensen van goede wil. Al mogen we de ware betekenis van kerst niet uit het oog verliezen: de geboorte van de kerstman. Ik hou van kerst, en dat heeft mogelijk met de flikkerende kerstlichtjes te maken. Ik

hou immers ook van Las Vegas, flipperkasten en vliegende schotels. Wat er ook van zij: ik kan mij het hele jaar door amuseren met het opnemen van kerstcompilaties, u zou verstandig staan hoeveel kerstliedjes je bij elkaar wiert tussen de CD- en platenoogst van een vol jaar.

Ook op de Collector-CD's vind je regelmatig een kerstliedje, en hier hebben ze er gelijk 29 bij elkaar gestanst. En het goeie nieuws is dat het merendeel daarvan 'nieuwe' kerstliedjes zijn: de traditionals blijven beperkt tot vijf verschillende Jingle Bells,

zijnde één sax twist, één kruising tussen swing en Dixieland jazz, één boogie woogie, één gemene gitaarversie, en één gezongen doo-wop versie. Deze CD lijkt trouwens erg op mijn persoonlijke compilaties wegens

de niet-eclectische mix van stijlen én van jong en oud kriskras door elkaar. Want dat is misschien nog het opvallendst: hier staan – heel ongewoon voor Collector dat zijn archivering meestal staakt rond pakweg

1965 – enkele tracks op die verdacht modern klinken: de in soulvolle Little Richard stijl gezongen Boogie Woogie Christmas (Ricky Godfrey & Rudy Blue Shoes, volgens mij Rickey Godfrey & Rudy 'Blue Shoes' Wyatt) lijkt mij midden jaren '80, Rock Around The Christmas Tree (componist J.E. Myers = James E. Myers = Jimmy DeKnight, de man die Rock Around The Clock schreef – Rock Around The Christmas Tree is dan ook gewoon Rock Around The Clock met een andere tekst) en Rockin' Santa Claus (twee keer Michael T. Wall) zijn revival rock 'n' roll, en de goeie instrumentale mond-harmonicarocker Winter Wonderland van The Fabulous Thunderbirds (de echte Fabulous Thunderbirds; benieuwd hoe Cees Klop dát geregeld heeft) dateert van omstreeks 1983. De enige andere naam die ik ken is Ted Daigle met een relaxte maar uitstekende New Baby For Christmas, ook opgenomen door Johnny Preston en auteur George Jones.

Variatie is er genoeg: hillbilly bop, country boogie, white rock (Rudolph The Red Nosed Reindeer door The Uniques), bluegrass, jive, '60s rock 'n' roll, George Jones imitaties, fingerpicking, female vocal harmony, old time gospel, brave rock 'n' roll en loungy stuff, het staat hier allemaal op. Alleen zonde van het lelijke artwork: er zijn zoveel wondermooie '50s kerstillustraties, en Collector gaat voor domme en schunnige kerstkaarten en kerstmannetjes geknipt uit de affiches van horrorfilms... Foei! Nu ja, net als bij een kerstcadeautje is de inhoud belangrijker dan de verpakking, en daar valt muzikaal niks op aan te merken. Mijn kerst kan niet meer stuk! De volledige tracklisting (er staan vijf dubbels op met Buffalo Bop's Rockabilly Christmas) vindt u op www.collectorrecords.nl (Frantic Franky)

ROCK 'N' ROLL X-MAS

Be Be's Records, BEBECD 016 (2006)

Met kerst kun je aan clichés nooit genoeg hebben. Kerstbelletjes, kerstklokken, Santa Claus, Christmas Tree, White Christmas, whatever, het hoort er allemaal en altijd bij. Sterker: meestal past zoiets als een rockabilly-kerstsong eigenlijk niet bij kerst, hoe goed ook. Op de één of andere wijze gaat kerst beter bij het jive-genre. Wellicht omdat de muziek minder wild is en vaak 'gezelliger' overkomt. Het zal je dan ook niet verbazen dat Be Be's, al een aantal keren sterk uit de hoek komend met kerstreleases, zich wederom toelegt op dit

soort muziek voor haar nieuwste kerst-CD. Ik geef toe, de lat wordt bij het recenseren

van kerst-CD's misschien wel eens wat lager gelegd, maar bij de bijdragen van bands als Blue Moon Special (Mean Ol' Santa) en The Hi-Flyers (Hey Santa Claus) is dat echt niet nodig. Dat swingt stuk voor stuk de boom uit. Zelfs bij overbekende nummers is er geen afkeuring nodig. Ray Gelato's Winter Wonderland (met uitstekende sfeervolle trompetten), Rockin' Around The Christmas Tree van The Jailers (met een zanger, geen zangeres, maar toch gebaseerd op het origineel van Brenda Lee, niet op die van The Jets) én All I Want 4 X-Mas Is You (een swingversie van Mariah Carey's hitnummer) van de groep 5 In Love zijn prima voorbeelden. En zelfs White Christmas, acapella vertolkt door de doo-wop experts van The Chaperals klinkt prima en ook Jingle Bells van Rockin' Carbonara (geïnspireerd door Brian Setzer's vertolking) doet het goed. Vier echte ballads op het schijfje: I'll Be Home For Christmas (The Continentals), Santa Oh (Zille & Mike), Next Christmas Time (Rockhouse Brothers) én wat mij betreft de aardigste: The Nymonics die met een zangeres hun Marilyn Monroe bijdrage Santa Baby presenteren. Gelukkig horen we nog een zangeres, en wel Marjos van New York Diesel. Deze Nederlandse (gelegenheids)band brengt Put On Your X-Mas Stockings, één van de hoogtepunten op de schijf. Het slotnummer is Santa Ain't Coming van The Jailbirds, een prima, dansbare afsluiter mét belletjes en mét klokken! Leuk hoor, 13 hedendaagse kerstsongs! Info: www.bebesrecords.de (Frans van Dongen)

Taco Kirkels en is een hele gave en dansbare song in een mix van van Tex-Mex en country. Waar ik ook vrolijk van wordt is de Tex-Mex-song (Do You) Hide Your Heart, met het geluid van een vrolijke accordeon in de hoofdrol en een vette basgitaarsound die gecombineerd met een lekker ritme zorgen

voor een heel erg leuk nummer. Dit is mijn geheimpje als remedie tegen de gevolgen van het vallen van de bladeren. Iets heel anders qua stijl, namelijk rock 'n'roll, en zeker lekker swingend, is Johnny Tillitson's I Got A Feelin' met zeer fraaie gitaarwerk en prima (samen)zang. Heel apart in zijn uitvoering is de mix van The Beatles-song Love Me Do met

een accordeon en stevig, wat modern klinkend gitaarwerk. Zo heeft de band toch ook prima eigen arrangementen gebruikt. Heel lekkere dansbare rock 'n' roll is Bobby Freeman's Do You Wanna Dance met zeer fraaie gitaarklanken en een dito echo. Heel leuk om weer eens te horen, maar dan in een andere uitvoering, zonder de karakteristieke scherpe orgelklanken en met ook sfeervol vleugje mix van country en rock 'n' roll. Door die combinatie en het ontbreken van het orgel, wat zeer creatief opgevangen wordt door de steelgitaar die daarmee de karakteristieke rol van het orgel overneemt, klinkt het geheel eigen. Heel erg leuk vind ik ook het speciaal

**STRIKE BACK
MILWAUKEE WILDMEN +
DEMON QUEEN/ HELLSONICS**
Drunkabilly DBR20033 & DBR20034 (2006)

Psycho zal nooit de hoofdmoot van Boppin' Around uitmaken, maar omdat we weten dat heel wat psychobillies toch stiekem ons blad lezen maken we af en toe graag plaats voor interessante nieuwe releases van eigen bloed en bodem. Daarom – net als het genre zelf in sneltreinvaart – twee gloednieuwe Drunkabilly releases: Milwaukee Wildmen zijn Brabant's psycho (t)rots sinds

1994 (daarvoor speelden ze stevige rockabilly als The Timberoaks), bouwden een indrukwekkend palmares op van vier albums plus een Best Of, en er werd sinds 2002 reikhalzend uitgekeken naar nieuw werk. Dat zal de fans niet teleurstellen: dit is en blijft uitstekend geproduceerde agressieve no nonsense new school psychobilly, oftewel een loeiharde mix van speedpunk, rockabilly, metal en rock met een contrabas. Opvallendste nummers: een cover van de '80s pop hit Camouflage (Stan Ridgeway), en met Slow Down You Grave Robbing Bastard wagen ze zich zelfs aan een cover van The Meteors. Extraatje: een CD-R videoclip die ik traditiegetrouw niet open kreeg. Info: milwaukeewildmen.com

Hellsomics komen uit Antwerpen en brengen na een in eigen beheer gereleasde 6-track-mini hun full-debuut uit, geproduceerd door Mark "Tee" Thys, zie Sin Alley en Hëtten Dës. De band bestaat uit mensen die voornamelijk uit de hardcore-scène komen en dat vertaalt zich in hun underground psychobilly, gelinkt aan een zangeres met een stem die me doet denken aan Mariska Veres van Shocking Blue. Als hun covers van Shout en These Boots Are Made For Walking u bevallen is dit een kolfje naar uw hand. Bij de eerste 1000 stuks steekt een gratis zelfklever. Info: hellsonics.com. Samples van beide albums vind je op drunkabilly.com (Frantic Franky)

als een eerbetoon aan Dick van Altena van de Major Dundee Band opgenomen (I'm In Love With) La Linda want ook van dit vrolijke Tex-Mex-nummer met accordeonklanken krijg je hele goede zin, ook al ben je niet verliefd op La Linda. Een compliment voor het akoestische gitaarwerk. Een echte country song met een mooie snik in de zang van zangeres Terry White is Playin' Every Honkly Tonk In Town, met een vette bas en accordeon, dat wat muzikaal en vocaal zeer goed in elkaar zit. Het titelnummer, de gekke verrassende gevoelens van Russell Scott is een prima uitsmijter; dansbare rock 'n' roll met hier en daar rauwe zang à la Brenda Lee of Wanda Jackson, Louis Smeets in zijn rol als

keyboardsloper en gave sologitaarpertijen van één van de twee prima sologitaristen Bert Smeets of Ermin Schakadic.

Ik vind dit prima album een gave mengelmoes van verschillende swingende muziekstijlen. Het is uitstekend opgenomen in de BM studio te Lanaken (België) dat een prima geluid heeft. Het zou dus een goed idee zijn om daar voortaan ook de instrumentale CD's op te nemen. Het album is voor een schappelijk prijsje te koop in vele platenzaken. Verdere info: www.dixieaces.nl (Frank Nelissen)

**ISLAND OF BALI - JUBILEUMALBUM
DANNY EVERETT**
HJDM, 4001617 (2006)

Danny Everett is door zijn releases met zijn begeleidingsband The Spectacles en zijn solocarrière al lang geen onbekende meer in de rock 'n' roll en Indo-Rock scène.

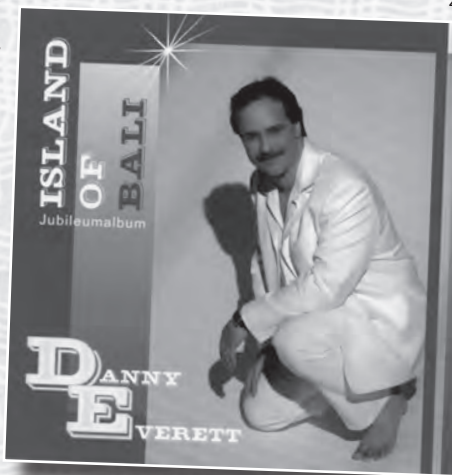
Al bij de eerste klanken van Jack Jersey's Blue Eyed Lady is het duidelijk hoorbaar dat Everett zich voornamelijk richt op de Pasar Malams, want het is een leuk popu-
laire klinkend melodietje, waar-

bij de Hawaiï-gitaar en de trompetten zorgen voor een vrolijke en zonnige klankkleur op het strand van Bali. Apart vind ik het duet met Dries Holten (Andres – van Sandra & Andres) op (Mijn) Indo-Dreams, omdat dit nummer zowel in het Nederlands (Danny) als het Indonesisch (Andres) wordt gezongen en natuurlijk klinkt op dat eigen nummer van Andres het bekende Save The Last Dance For Me door, maar dat is verder niet storend. Een uitschieter vind ik Percy Sledge's My Special Prayer, wat op een fraaie en gevoelige manier door Danny wordt gezongen en wordt vergezeld door mooie (gitaar)arrangementen. Ook Jack Jersey's Papa Was A Poor Man vind ik een zeer geslaagde cover, want het wordt op een overtuigende manier door Danny Everett gezongen en waarbij de muzikale begeleiding met belangrijke rollen voor o.a. sax en piano uitstekend is. Een heel goed nummer vind ik het duet met zijn dochter Mariola op Merle Haggard's Somewhere Between, want de mooie sfeervolle country met steelgitaar heeft een mooie combinatie van zangstemmen, enerzijds de geroutineerde stem van Danny Everett en anderzijds de iele, maar zeer zeker ook

pure zang van zijn dochter. Ook een heel aardige cover is Roy Orbison's Blue Bayou, met ook echt een Indo-Rock sfeertje door de combinatie van country en een steelgitaar. Het drumwerk vind ik niet zo geweldig bij de uitvoering passen en het klinkt een beetje te modern en te poppy. Ik wil ook het afwisselend in het Engels en Indonesisch gezongen Jack Jersey-nummer Goodbye To You, My Nono Manis, apart vermelden, omdat door de zang en het fraaie akoestische gitaarwerk van de Hawaiï gitaar er een mooie sfeervolle song ontstaat.

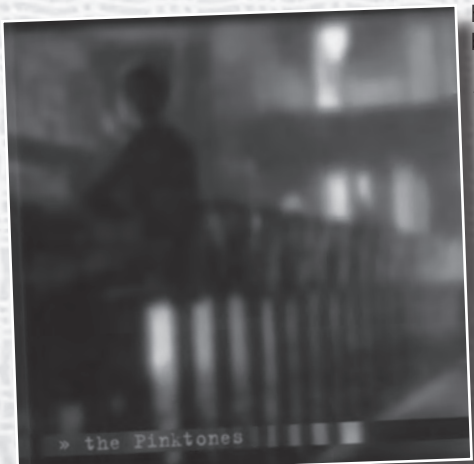
Naast de duetten met zijn dochter en Andres ook een zeer geslaagde samenhang met Terry White van Dixie Aces, country met een vleugje Tex-Mex in de accordeon en gevoelige zang van Terry. Speciaal voor de Pasar Malams is de leuke en apart swingende Rudi van Dalm compositie Waarom Huil je Toch, Nuova Manis, wat zowel in het Nederlands, als in het Engels en Indonesisch wordt gezongen. Door de fraaie Hawaiï-gitaar en mooie zang ontstaat er een tropische sfeer. Wat nummers als de Belgische No. 1 Medley en de bonustrack Dat Is Niet Te Geloven, allebei in het Nederlands gezongen, op dit album doen is mij een raadsel.

Het populaire en een beetje commerciële soundje van deze CD is hier en daar een beetje wennen, maar als je iets verder kijkt, vind ik dit album door de besproken songs best een leuke CD, prima voor Pasar Malams en Indo-rock scène. Toch denk ik dat ik persoonlijk nog iets meer op de try-Out-CD en live-DVD zit te wachten. (Frank Nelissen)

**THE PINKTONES
THE PINKTONES**
Pinktones, DWGH1 (2006)

De band uit het Noord Brabantse hebben we reeds in nummer 68 op pagina 35 aan jullie voorgesteld. Nu dan eindelijk de langverwachte eigen beheer CD. Uiteraard klinkt de diversiteit van de band, surf, rockabilly, country, blues en rock 'n' roll, door in dit virtuoze album. Het enige minpuntje is de toch wat moderne CD-layout, die misschien artistieke fotografie liefhebbers in extase zal brengen, maar totaal geen recht doet aan de opgenomen sound. Maar okay, een CD pak je normaliter niet vanwege de hoes, ook al proberen gewoonlijk handige marketingjongens ons met lichtgeklede dames er wel toe te verleiden. Instro Pod Moskovskye Betsjeram (het overbekende Podmoskovnye Vyechera (avond in Moskou's land-

DON'T MESS WITH THE REB'S vol. 2
Preussen Rebs Records 002 (2006)

Het succes van het eerste deel wordt al snel opgevolgd door een volgende aflevering Don't Mess With The Rebs. The Rebs werden door de Preussen Rebs uit het oosten van Duitsland opgericht en al gauw kregen ze 'afdelingen' in andere Duitse steden en ook in Wenen. De rockers hebben een brede smaak, getuige ook volume 2. We flippen van Carlos & the Bandidos naar Rip Carson en we swingen van Blue Moon Special naar The Nymonics. Deze laatste band is onbekend in Nederland. Ze zijn een soort vocaal rock 'n' roll kwartet (eigenlijk net geen doo-wop) vergelijkbaar met Crazy Cadillac in Nederland of Mr. P & the Cadillacs in België. The Nymonics brachten net hun eerste CD, kortweg Nymonics getiteld, uit 2000 opnieuw uit (op het

nieuwe Diego Records i.s.m. het bekendere Be Be's Records) en zeer binnenkort komt hun echte nieuwe CD uit. De andere nog niet bij naam genoemde bands op deze CD kennen we eigenlijk wel: Sue Moreno & Mario DiMaggio, The Jailbirds, Rockin' Carbonara, Number Nine en Crossfire. Wellicht doet alleen die laatste naam niet direct een belletje rinkelen. Welnu, er rinkelen hier ook geen belletjes, we rocken hier op een wijze die past bij het beeld van rockers en rebels! Qua namen moet dit dus wel een goed album zijn en ik kan je vertellen dat het dat ook is. En dat is zeker voor een groot deel dankzij de Nederlandse bijdragen. Alle tien de namen komen twee keer op deze verzamelaar voor en dat betekent dus twintig songs op de schijf! Info: www.bebesrecords.de (FvD)

THE BEST OF DIVA RECORDS
Diego Records, DRCD 002 (2006)

Diego Records is een nieuw label dat wordt gedistribueerd door Be Be's Records en nadat ze hun eerste CD uitbrachten (de in de hiervoor aangehaalde heruitgebrachte CD van The Nymonics, DRCD 001) komen ze met een Best Of van het voor Nederlanders niet echt bekende Diva Records. Dit label staat (of stond?) voor swing en doo-wop en we recenseerden lang geleden eens een album van The Dirty Doggies, een prettige jiveband. Zij zijn op deze dubbel-CD (!) vertegenwoordigd met vijf songs, waaronder Run Better Run dat me altijd al heeft bekoord. De jive geniet in de Nederlandse rock 'n' roll scène een redelijke populariteit en zo klinken de Stargazers/ Bill Haley-achtige geluiden van The Jivin' Rascals ons wel vertrouwd in de oren. Luister maar eens naar Man On The

Moon, één van de vier Jivin' Rascals songs hier present. In zo'n zelfde genre opererend doen eigenlijk Die Spätheimkehrer, al zingen die – inderdaad – (meestal) in het Duits, wat ons dan weer net wat minder natuurgetroou overkomt. The Boogie Boys zijn een veredelde Bill Haley band en de volgende artiest (of band?), Bill Boogie, doet erg Haley aan en dat is het ook. Een kwart van de dubbelaar is muziek van de in de Duitse scène zeer populaire doo-wop, een muziekstijl die (behalve bij Doo-wop Fraasie) in Nederland een onderschoven kindje is. The Chotalls blijken (of bleken, want ze bestaan inmiddels net zoals de meeste bands hier niet meer) goed in accapella te zijn, The Parley's zijn dan weer een prima vocale rock 'n' roll band met zanger én zangeres. Wat mij betreft jammer dat er niet meer doo-wop op staat. Met name voor jiveliefhebbers is dit een aanbevelenswaardige CD. Info: www.bebesrecords.de (FvD)

(advertentie)

NEW LIVE-ALBUM OUT NOW!

LIVE ON STAGE:

- zaterdag 2 december
De Zaak, Beuningen (Gld)
- zondag 10 december
De Zaak, Zaltbommel
- vrijdag 29 december
**'Back to the 60's'
Kerkzicht, Nuland**
- zaterdag 30 december
**'Night of the Music'
Den Herd, Bladel**
- zaterdag 6 januari
Peelsessie, Boekel
- zondag 21 januari
Caddy's Diner, Purmerend

**HOME COOKIN' WITH:
THE WIENERS**

schap)/ Caravan is een waar genot voor de puristen onder de fijnegevoelige gitaarfreaks. Little Sister daarentegen is net zo ondeugend als het kleine meisje zelf, lekker ruw gezongen en van goede stevige begeleiding voorzien. Dat nummers van het Johnny Burnette Trio moeilijk met dezelfde beroering als de originelen te coveren zijn, mag niemand verbazen, maar desondanks hebben de 'roze tonen' een aardige poging gewaagd met een overdosis reverb en cool gitaarwerk. Voor mijn gevoel, als o.a. Johnny Burnette Trio fan, zijn ze daar behoorlijk in geslaagd. Ze zetten de lijn vakkundig voort in Joe Turner's Honey Hush (hier in de uitvoering van het Burnette Trio). Ze kunnen zich in deze twee nummers met het grootste gemak meten met de puristische rockabillybands! Op de Gene Vincent tour in My Babe, op deze overigens prima geproduceerde CD, die is opgenomen in Die Wundergitarre Heim studio, dat niet in Duitsland maar gewoon in het Brabantse ligt. Luister eens naar die gitaarsound! Het is een combinatie van early 60's Shadows style en 50's Sun. Wowowow. In het van oorsprong Griekse deuntje Misirlou (instro) bewijst het viertal dat ze ook supergoed de surfers uit kunnen hangen. Gohsiemikke, wat een heerlijk gevoelvol gitaarwerk en stevig drumwerk! Waarom staat deze band nog steeds niet op het gitaarmekka festival, de Cliff & Shadows Meeting in Berkel-Enschot? Sonny Boy Williamson's Little Schoolgirl is weer een exponent van de Shadows gitaarschool, met een eerder Mick Jagger (Rolling Stones)-achtige zang. Matchbox Blues van Blind Lemon Jefferson uit 1927, door iedereen ten onrechte toegeschreven aan Carl Perkins (Matchbox), maar op deze CD correct vermeld als cover van Jefferson, toont de band in de revival rockabilly mood. Ook Charlie Feathers' One Hand Loose is in die lijn opgenomen en doet me denken aan de early 80's Amerikanen Buzz & The Flyers. Countryfeelings met billy touch in Ralph Stanley's Man Of Constant Sorrow, niets is de band vreemd. Ze spelen alle genres formidabel. Carl Perkins' Sure To Fall uit 1956 is hier werkelijk adembenemend gecoverd, zelfs met Indotouch, wat een spirit! De CD wordt uitgeleide gedaan met het traditioneel Ash Plant/ Cooley's Reel (alias "what shall we do with the drunken sailor"), dat duidelijk afwijkt van de rest van de CD, maar toch genietbaar is. Een verbluffend goede eigenbeheer CD, ongelofelijk! Get it! Right now! Info: www.thepinktones.nl (Henri Smeets)

RECENTE HEDENDAAGSE R+R-CD'S BUITENLAND

**LAST MAN STANDING
JERRY LEE LEWIS**
Go Entertainment, GO 70321 (2006)

Het duurde even (voor de fans een eeuwigheid), maar eindelijk is ie daar: de laatste nog in leven zijnde grootheid van Sun, The Last Man Standing. Na geflirt te hebben met verschillende platenmaatschappijen kwam de CD uit op het Artist First label. Gezien de

grote hoeveelheid aan bekende namen uit de muziekwereld die aan de CD meewerkten, maar liefst 21 op 21, is het duidelijk de opzet om commercieel te scoren. Dat is in Amerika gelukt, zeker gezien het feit dat het Artist First label geen grootmacht is. De meeste beroemdheden laten ons rockers voornamelijk koud, onze vraag is: rockt Lewis nog? Jazeker, de openingstrack Rock And Roll (van Led Zeppelin!) met Jimmy Page op sologitaar is Jerry Lee Lewis pur sang én puur piano. Dit is inderdaad wat we willen horen! Pink Cadillac met Bruce Springsteen is ook niet mis. Bij Springsteen en Page zit de rock 'n' roll-backbeat in ieder geval in het bloed. En dat geldt wellicht ook voor CCR's John Fogerty waarmee Jerry Travelin' Band zingt, voorzien van een waanzinnig sax. Beduidend minder is Sweet Little Sixteen, met bovendien een overbodige Ringo Starr, Honky Tonk Woman met Kid Rock is niet veel beter en I Saw Her Standing There met Little Richard vind ik eigenlijk een verkeerde songkeuze. Aan het eind van het album is er – wat de R&R betreft – weer een opwaartse lijn met Hadacol Boogie met Buddy Guy in duet en op gitaar. Prima vertolking. Natuurlijk voelt The Killer zich ook thuis in de country en verschillende nummers zijn wat dat betreft zeker de moeite waard. Denk aan Before The Night Is Over met B.B. King 'goes country', maar dan wel met zijn karakteristieke gitaarspel. De meeste van die songs zijn, ik noem het maar, 'Jerry Lee-drinkliederen' en het is maar net of de gast zich er ook in thuis voelt. Met Twilight zit dat met Robbie Robertson wel snor, met Merle Haggard (Just A Bummin' Around) kan het ook niet misgaan, al is het hier wel een 'ouwe jongens krentenbrood'-gedoe. Die krentenbrood komt ook weer om de hoek kijken in Don't Be Ashamed Of Your Age met George Jones, maar het is wel één van de highlights op het album. Het gaat wel mis met Rod Stewart in What's Made Milwaukee Famous. Die popgast past gewoon niet bij Jerry. Nog twee goeie nummers in bluesstijl: You Don't Have To Go en Trouble In Mind met respectievelijk Eric Clapton en Neil Young op gitaar. En dan hebben we alle 21 songs nog niet

BESTEL ALS B.A. LEZER DE JERRY LEE LEWIS CD MET FIXE KORTING!

Boppin' Around lezers kunnen de nieuwe Jerry Lee Lewis CD voor slechts 15 Euro aanschaffen. Dit kan alleen exclusief via onze site; doe dit door rechtstreeks in je internetbrowser www.boppinaround.nl/jerry in te tikken! Zie de advertentie hiernaast!

gehad. Sla de paar missers met je skiptoets over en je hebt nog altijd een volwaardig album, waarop Jerry Lee Lewis nog immer bewijst met een schijnbaar subtiele, losse pols de klanken uit zijn Baldwin-piano een hoogwaardige franje te kunnen mee geven... of vuur, natuurlijk! En dan die stem, hè... Die is én blijft onmiskenbaar! (Frans van Dongen)

**LUCK IS ON MY SIDE
PEP TORRES & THE ROUND-UP BOYS**
Rhythm Bomb Records, RBR 5646 (2006)

Wat CD's betreft kennen we Pep Torres nog van You And I uit 2001, die in Europa op El Toro uitkwam, één van zijn tot nu toe drie verschenen albums. Als recensent vergeleek ik de stijl van Pep Torres en zijn band toen wat met The Jets of Firebirds strak met een modern tintje, maar toch absoluut rock 'n' roll. Het zeer productieve Rhythm Bomb zag wel wat in een exclusief plaatje voor Pep en aldus geschiedde. Dat betekent dus een geheel andere sound, want de Lightning Recording Service staat garant voor authenticiteit, zonder in clichés of een niet te accepteren geluidskwaliteit te vervallen. Zet er The Round-Up Boys bij en je hebt een garantie voor succes in de scène. Het blijkt dan ook een perfecte combinatie te zijn, want buiten dat The Round-Up Boys gewoon een goede band is, is Pep Torres een hele goede zanger. Het zal geen verwondering wekken dat authentiek klinkende rockabilly een groot deel van het album vertegenwoordigt. Het is tenslotte de specialiteit van de Lightning Studio, Rhythm Bomb én Round-Up Boys. Pep Torres zet met zijn zangkwaliteit kundig en subtiel dergelijke songs als Jumbo Jet Plane en Luck Is On My Side neer, en als het wat wilder gaat in bijvoorbeeld All Reet kan hij ook gedoseerd en gecontroleerd 'uit zijn bol' gaan. Maar ook bij meer in rhythm & blues gedrenkte geluiden ben je bij deze nieuwe gelegenheidscombinatie aan het goede adres. Sterker, zonder de andere songs te kort te doen bevat mij bijvoorbeeld Nikki-Nikki uitstekend. De bariton saxofoon van

Jim Jedeikin is daar absoluut debet aan. Pep Torres is met zijn Latijns-Amerikaanse bloed natuurlijk ook een romanticus en bewijst dat met de ballad Jenny Rose. Deze mooie vertolking lijkt wat op de Duitse Speedos in hun begintagen. Peppie schreef bijna alle 17

www.go-entertainment.com

NEWEST RELEASE !!

SPECIAL OFFER

Speciaal voor

Boppin' Around

lezers!

€ 15, =

Normale prijs: € 19,95

kijk, luister en bestel via:
www.boppinaround.nl/jerry

21 EXPLOSIVE NEW DUETS WITH

JIMMY PAGE * B.B. KING * BRUCE SPRINGSTEEN * MICK JAGGER * RONNIE WOOD * NEIL YOUNG * ROBBIE ROBERTSON * JOHN FOGERTY * KEITH RICHARDS * RINGO STARR * MERLE HAGGARD * KID ROCK * ROD STEWART * GEORGE JONES * WILLIE NELSON * TOBY KEITH * ERIC CLAPTON * LITTLE RICHARD * DELANEY BRAMLETT * BUDDY GUY * DON HENLEY * KRIS KRISTOFFERSON

**JERRY LEE LEWIS
LAST MAN STANDING**

GO! ENTERTAINMENT WWW.GO-ENTERTAINMENT.COM Free record shop RADIO 10 GOLD vanLeest

BAD LUCK
wild people only

The shop for your lifestyle!

www.Bad-luck.nl

RELEASED NOW
www.collectorrecords.nl
Collector Records & CD's
P.O. Box 1200 • 3260 AE Oud Beyerland • Holland
sales@collectorrecords.nl

CATALOGUE AVAILABLE!
CHECK IT OUT... NOW

ORIGINAL EARLY ROCKERS
Hot Lips Rockin' Girls

nummers helemaal zelf en bewijst hiermee een uitstekende singer/ songwriter te zijn. Bewijzen hiervoor zijn overmatig te vinden, maar om er iets uit te pikken schuif ik wat dat betreft de melodieuze rocker Let's Pretend naar voren. Misschien is het een pretentieloos melodietje, maar op één of andere wijze is het zeer origineel door Pep bedacht, én wederom ook goed uitgevoerd door de musici. Hep To The Step is nog zo'n nummer en zo zou ik bijna elke song hier wel voor het voetlicht willen halen, maar ik zal me inhouden.

Dit is één van de beste releases van Rhythm Bomb Records en een absolute aanrader voor iedereen die dit blad leest. Info: www.rhythmbomb.com (Frans van Dongen)

**BYE BYE MR. BLUES
RANDY RICH & THE POOR BOYS**
Rhythm Bomb Records, RBR 5648 (2006)

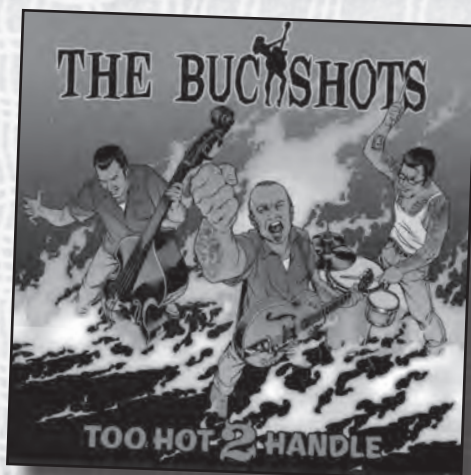

Ooit was muziek een ambacht. Nu is het een industrie. De rockabilly van Randy Rich is zo ambachtelijk en authentiek dat hij nog net niet draaiiler en rommelpot bovenhaait. Rich, uit Duitsland nota bene, leerde het vak door zich jarenlang onder te dompelen in '50s rockabilly, en bekwaamde zich via studiereizen naar Engeland en Amerika. Echt productief is zijn output evenwel niet: de Rock With The Snowman EP in 1999, de CD The Way You Came (2003), een CD als begeleidingsband van Sun oudstrijder Glenn Honeycutt (2005), en dan heb je het zowat. Kwaliteit is voor Rich belangrijker dan kwantiteit, en met Bye Bye Mr. Blues levert hij opnieuw een CD af die qua Sun sound zijn gelijke niet kent, beurtelings muzikaal en/ of tekstueel referend naar Sun artiesten als Glenn Honeycutt, Carl Perkins, Carl Mann, Johnny Cash, Sonny Burgess, Billy Lee Riley en Narvel Felts. Toch staat de melodie altijd centraal, en daarom verwondert het niet dat hier enkele semi-ballads op staan, zoals het op chacha ritmes drijvende No More Rain. Daarnaast horen we twee fingerpickende instrumentals (Over The Rainbow en Cincinnati Flow Rag) in de stijl van een Gary Lambert op albums met obscure live opnames van Glen Glenn. Helaas kraken ze ook zo! Alle nummers zijn zelfgepend uitgezonderd genoemde instrumentals en de twee obscure Johnny Burnette covers Finders Keepers en Rocking The Town. Poor Boys van dienst zijn een keur aan Duit-

se muzikanten als Andy Lee, Ike Stoye, Axel Praefcke en Michael Kirscht. Laatste nieuws is dat Rich in Hannover zijn eigen vintage Emerald Studio heeft geopend. Speeltips: Rocking The Town en het met zijn drum- en basstops op hepcat maat gesneden Rock And Roll Daddy-O. Luisterfragmenten vind u op randyrich.de. Info: www.rhythmbomb.com (Frantic Franky)

**TOO HOT 2 HANDLE
THE BUCKSHOTS**
Hep Town Records, HTR 022 (2006)

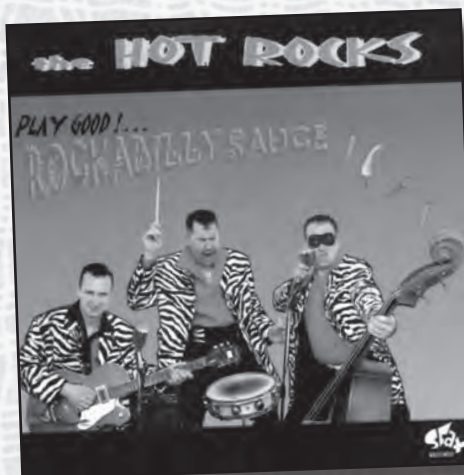
De in 2003 in Gothenburg, Zweden opgerichtte Buckshots (niet te verwarren met de Buckshots uit Gierle, het Memphis van de Belgische Kempen!) proberen op hun tweede album de muren tussen zowat alle rock 'n' roll genres te slopen: rockabilly en rechtdoorrock 'n' roll, Reb Ta2's Back In Town verdrinkt in een '60s garage orgel, Marie sluit aan bij de Britse R&B-pubrock, Stroll is een, euh... stroll, An Old Fashion Kind Of Love is de verplichte croonerballad, het instrumentale Wedding Bells is Sleepwalk revisited, en er staat zelfs een R&B-jiver met blazers op. Geluid en aanpak zijn modern en hedendaags, alle 14 nummers zijn van de hand van zanger-gitarist Jörgen Westman. Ik ben wel benieuwd hoe ze live klinken, want als trio kunnen ze de variatie in instrumentarium van deze CD (piano, mondharmonica, blazers) natuurlijk nooit op een podium waarmaken, hahaha. Foutloos gespeeld, uitgevoerd en ingezongen, maar te glad en emotieloos en consumentvriendelijk om mij bij de ballen te grijpen. Dit is actuele rock 'n' roll mikkend op een breed publiek, maar zonder iemand voor het hoofd te willen of durven stoten. Toch de aandacht waard van mensen die niet in hokjes denken. Samples van alle nummers plus een videoclip vind je op thebuckshots.net. Info: www.heptown.com/records (Frantic Franky)

**PLAY GOOD ROCKABILLY SAUCE
THE HOTROCKS**

Sfax Records, SFAXCD 08 (2006)

Een lekkere rockabillysaus heeft meteen al het openingsnummer Boogie Woogie All The Night, een eigen nummer met lekker rauwe zang en een prima binnenkoper. Een zeer verdienstelijke cover vind ik zowel muzikaal als vocaal Johnny Burnette's All By Myself, want de versie van The Hot Rocks heeft ook een authentieke sound en wordt verder uitgevoerd met goede gitaarpartijen. Ook zeer authentiek en gave rockabilly vind ik het zelf geschreven Somebody's Fool met coole gitaarwerk. Zeer obscuur en apart geproduceerd klinkt de rauwe rockabillysong Love Me van Stan Lewis. Heel duidelijk hoorbaar is de invloed van Gene Vincent (zang/ ritme) op het eigen nummer Bop Bop Baby op, want dit nummer wordt echt in de Gene Vincent-stijl ten gehore gebracht. Aan de andere kant klinkt een andere inspiratiebron, Johnny Burnette een beetje door (Honey Hush) op de eigen song Get Out Of This House met prima en obscure geproduceerde zang. Zeer overtuigend en authentiek klinkt de cover Mama's Little Baby, want ook de covers in rockabillystijl swingen als een trein. Van dezelfde kwaliteit kan je het eigen nummer King Of The Game noemen, want de herkenbare gitaarsolo's bevallen mij ook prima. Ook de

zeer gave rockabilly song Geronimo's Rock klinkt mij op de een of andere manier zeer bekend in de oren. Op Rockin' Around Tonight is wederom de invloed van één van hun inspiratiebronnen hoorbaar, deze keer Johnny Burnette. Stevige rockabilly met een volle sound, maar ook veel authenticiteit is het zelf geschreven King Without A Crown. Een prima cover daarentegen is zeker Buddy Holly's Baby Won't You Come Out Tonight, terwijl er met hun eigen nummer Rockabilly Fever er weer een link wordt gelegd met iets herkenbaars, namelijk een stukje Matchbox in het intro. De CD eindigt weer net zo sterk als

het begon en de uitsmijters zijn Big Date met een zeer fraaie gitaarsound en de klassieke rockabillystamper bij uitstek, Billy Lee Riley's Flyin Saucers Rock 'n Roll, wat iets beheerster gespeeld en gezonden wordt, maar wel ook een zeer op het origineel lijkende productie van de zang heeft.

Ik vind dit een prima rockabilly-album van een Franse band die ik nog niet zo lang ken en waarvan ik een filmpje op internet heb gezien. Op dit album zijn de invloeden van Johnny Burnette, Gene Vincent en Sleepy La Beef duidelijk hoorbaar op hun 9 eigen nummers en verder zijn de covers zeer overtuigend. De CD is te koop via sfaxtock@club-internet.fr (Frank Nelissen)

**WE DID IT
THE SPEEDOS**

The Speedos, geen cat. nr. (2006)

Eindelijk weer een CD van deze bekende Duitse band die dit jaar maar liefst 20 jaar bestaat, maar natuurlijk in een heel andere bezetting dat die van de optredens in Nederland en hun EP I Just Gotta Know en de eerste elpees. De huidige bezetting bestaat volgens hun site uit Olaf Prinz (slag- en sologitaar/ zang; één van de twee originele bandleden), Frank Johland (sax/ zang; het andere originele bandlid; Arianne Treffer (zang; op de CD gastzangeres), de Nederlander Frans "Aardappel" Hellemans (contrabas/ zang), Sebastian Bogensperger (contrabas/ zang), Gerd Gorke (mondharmonica/ zang) en Volker Naves (drums/ zang).

Dit nieuwe album opent lekker tempo en in die typische en zeer karakteristieke Speedos stijl met Tracey Ulman's Breakaway, met een gave sound, een vette bas, prima drums en in kort kan ik dit nummer het beste omschrijven als dansbare rock 'n' roll. Grappig vind ik de invloed van Latin muziek op

de song Morning Light, waarbij die inspiratiebron ook duidelijk doorklinkt in de zang. Het klinkt allemaal erg goed, mede ook door de sax. Een uitschieter vind ik Louis Prima's Jump, Jive And Wall. The Speedos zorgen voor hele leuke zang en swingende samen-zang met good ol' Frans Aardappel met een lekker vette bas en Volker met swingende drums via de brushes. Ook de sound van de mondharmonica maakt dit nummer tot een gave song, waardoor ook wat scherper en wat meer bluesy klinkt. Iets heel anders is het bluesy Money, met prima samenzang, waar The Speedos altijd garant voor staan en leuke solozang en ook dit werkt de mondharmonica zeer sfeerverhogend. Grappig vind ik door de gastzangeres

Arianne Treffer ouderwets en enthousiast gezongen vroege jaren '50 song Que Sera van Doris Day en krijgt de song door de sax ook een beetje een jazzy touch. Ook prima is de traditional You're My Sunshine, rockabilly met t.a.v. het origineel een vleugje extra's door de prima samenzang, het gitaargeluid en het swingende drumwerk. Door de mondharp krijgt ook deze song weer een beetje een andere lading, namelijk van de blues. De zangeres zingt ook het van Millie Small's My Boy Lollipop en doet dat we-

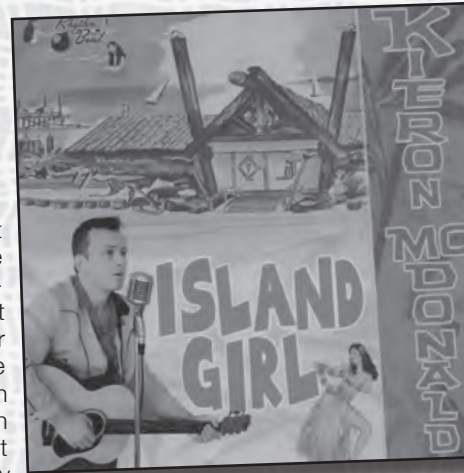
derom op een zeer verdienstelijke manier en waarbij de song relaxt swingend klinkt en waarbij de mondharmonica het stijlmatig weer een beetje anders maakt. Ook opmerkelijk vind ik de geheel andere, namelijk meer relaxte, uitvoering van de traditional La Bamba, die bekende werd door de rock 'n' roll versie van Ritchie Valens, want als je wederom Latin invloeden hoort klinkt het al gauw anders. Wel hoor de originele zang (uitspraak) van Ritchie Valens door in de zang, al klinkt het weer geheel eigen door de vele "oe's" als achtergrondzang. Heel leuk gedaan dus. Ook heel anders vind ik wat de band heeft gedaan met de traditional My Bonnie Is Over The Ocean, met wederom zeer goede vocalen, mondharmonica en een afwijkend ritme. Natuurlijke zijn er nog meer verrassende uitvoeringen, zoals Del Shannon's rock 'n' roll-klassieker Runaway, door The Speedos veel meer in een jazzy jasje gestoken, zonder het karakteristieke scherpe orgeltje.

Het is een niet alledaags album, want je hoort ook Ska en Latin-invloeden, met alleen maar covers, maar niet alleen rock 'n' roll. De mondharp geeft veel uitvoeringen een net iets andere draai. Wel is het mij duidelijk dat de band nog steeds muzikaal en vocaal nog veel in huis heeft, maar dat ze verder ook net iets verder gaan in hun muziek dan vroeger. Ik houd zelf meer van de sound van de oude Speedos, maar kon op dit album met 18 covers toch nog best een groot aantal leuke nummers vinden. Info: www.speedos.de (Frank Nelissen)

**ISLAND GIRL
KIERON McDONALD**

Rhythm Bomb Records, RBR5649 (2006)

In 2005 sierde de Australiër Kieron McDonald van The Flatfoot Shakers, met wie hij al enkele albums had opgenomen, als soloartiest de studio van Lightning Recording Service (recentelijk verhuisd en omgedoopt in Lightning Recorders). 12 eigen compo's en een covertje van Jerry Irby, 49 Women, verrijken de (van een tropisch uitgedoste lay-out voorziene) CD. De hula girls komen pas in Island Girl aan dansen toe, een nummer dat een weinig het sfeertje uitademt van Buddy Knox's Hula Love, dat wederom gebaseerd was op My Hula Hula Love van Edward Madden en Percy Wenrich uit 1911. Voordat de rieten rokjes

luchtig wapperen, eerst nog genieten van fine vintage rockabilly in I'm Just Along For The Ride met begeleiding van de vaste studiobezetting Axel Praefcke (leadgitaar), Torsten Peukert (drums), M i c h a e l Kirscht (bas)

en Ike Stoye (ritmegitaar). Beter bekend als de fameuze Round Up Boys. I'd Do Anything For You zet de retro rockabillylijn gekund voort om vervolgens te zwijmelen in het zoete Read Between The Lies. Kieron laat hier horen niet alleen de cool cat uit te kunnen hangen, maar ook de kitty-cat. Het geijkte rockabillywerk horen we dan weer in Devil Hearted Evil Kind, dat Sun enigszins laat doorschijnen. De titel I Wanna Lotta More Of You zou niet alleen op een lieflijke dame van toepassing kunnen zijn, maar ook op deze CD! Hikken, hikken en hik... nog eens hikken in My Gal Hiccups, Charlie Feathers groet u in de verte! 36-24-35 (Vrouwelijke lichaamsmaten of toch gewoon een telefoonnummer? Ik heb me dat al afgevraagd bij 36-24-36 van Cliff Richard's Shadows, but anyway) is een nummer met wat meer cachet dan de andere geijkte rockabilly tracks op deze CD. Datzelfde geldt eveneens voor Soft Hearted Lovesick Baby. De absolute highlight van deze CD evenwel, mag de gevoelige teeny bopper I Give It All (To You) genoemd worden. Craftmanship, sir! Yeah. Dit nummer moet toch menige rockabella de vindertjes in de buik verliefd laten flauwvallen. Highschool steertje in Colombian Girl en op het moment dat ik deze recensie schrijf is de volgende titel zeer van toepassing: Monday Morning's Coming. Arbeidsvitaminen voor rockabilles! Dragstrip Girl ademt een briesje Cash uit om te eindigen in de smaakmakende titel 49 Women. Samengevat, een behoorlijke vintage rockabilly en highschool CD, hier en daar helaas wat te geijkt/ gewoontjes, maar okay. Daarvoor hoef je het schijfje niet te laten verkleuren. Als je vriendin blijft zeuren voor die dure gouden ring, schrijf dan eens een smeekbrief naar Ralph Brand van Rhythm Bomb Records om eens een kleine pauze in te lassen met het uitbrengen van deze muzikale juweeltjes. Info: www.rhythmbomb.com (Henri Smeets)

**WHERE'S MY QUIFF
THE JUMPCATS**

Empire Records, EMP-CD-106 (2006)

Reeds in 2004 stelden we deze Deense band aan jullie voor. Toen was er sprake van dat er eind 2004 de release van een CD gepland was en zoals gewoonlijk bij het uitbrengen van albums, duurt het een tijdje langer voordat voetjes mogen stampen en vingertjes mogen klikken. Zo ook voor dit

album, dat nu pas in het najaar van 2006 het levenslicht zag. Engelsman Pete Westbrook (zang/ gitaar) en Smørebød-aanbidders Søren Christensen (contrabas), Carsten Jørgensen (drums) en Torben Mortensen (zang/gitaar) zingen en spelen jullie 15 tracks lang de oren vol, waarvan twee covertjes en de rest zelf penned songs. Hoewel ik niet altijd even gecharmeerd ben van de wat schrille stem van Pete, zijn de nummers best genietbaar. Calamity Jane klinkt als calamiteiten rockabilly, ietwat rommelig. She's So Wild daarentegen mag je in het hokje van de strakke rockabilly nummers zetten, ook al klinkt het wat doorgewinterd. Voor de naar hun kuif zoekende Teds hebben we Where's My Quiff. We blijven in de teddyboy mood met Let It Roll en vervolgen in true British neo-rockabilly White Knuckle Ride met mondharmonicaatje. Overstappen in het bootje dat ons brengt naar de Americano neorockabilly Won't You Do Me Right To Night. Goed nummer in alle opzichten! Back to England in de geslaagde 'ton up boy' rock 'n' roll-song Speed It Up, daar waar Wladi Texas Mecca Polka Blues de luisteraars laat wegzwimmelen in een oriëntaal surfnummertje. Bellydance (buiddans) met petticoats! Aan de andere kant... eh, On The Other Side is een countrydeuntje met mondharmonicaatje slenterend door de cotton fields van Kopenhagen. Heerlijk nummer. Goed gezongen! Hoppin' And Boppin', yeah, behoort tot de categorie doorsnee rockertjes. Maar ook van western swing is het viertal niet vies: Double Datin' Baby. Billy Lee Riley's Flying Saucer's Rock 'n' roll wordt gerevived evenals later nog Johnny Burnette Trio's Baby Blue Eyes. Beiden acceptabel gecoverd. Een beetje melancholisch bluesen in I Can't Get Through To You en duivelse rock 'n' roll bedrijven in Green Eyed Devil. De CD eindigt kort en krachtig met Gene Vincent's Say Mama gerevivede intro: "say mama can I go out tonight?"...no! En dat is ook lekker helemaal niet nodig, want die CD pleur je natuurlijk in je CD-speler en haalt hem er de hele saturday night niet meer uit! Jump met al die andere cats die je kent gauw naar www.empire-music.net (Henri Smeets)

**LET'S GET ON WITH IT
ARSEN ROULETTE**
El Toro Records, ETCD 7001 (2006)

Geen Russisch, maar Amerikaans roulette wordt er gespeeld op dit rockabilly album uit Californië. De hoofdprijs is je echter van

tevoren al gewis met dit kwaliteitsproduct uit huize Toro!
Wie hoteldebotel is van Ronnie Self, zal gauw het gevoel krijgen naar Ronnie's 'tweede zoon' (naast Roman Self) te luisteren in de openingstrack Let's Get On With It. Chance On Me, een ander zelf penned song (allemaal eigen compootjes op dit album), laat andermaal Arsen's vakmanschap zien als het gaat om songwriting en singin'. Arsen en de zijnen, The Drugstore Romeo's, hebben al half Europa gezien en zijn hier dus geen onbekenden meer. Alles op deze CD is netjes met pré-1959 apparatuur opgenomen en dat is uiteraard onmiskenbaar te horen, hoewel ik versteld sta van de briljante (bijna te perfecte) sound, but anyway. Messed Up, een co-productie van Arsen en Lloyd Tripp, is hard driving rockabilly, daar waar I Do For You een billyballad is voor wegwijnende hepcats, waarin vooral de aandacht getrokken wordt door de warme donkere gitaarsound, die perfect past bij een droevig nummer als dit. Het ijs gaat smelten, ook al gaat de band kwalitatief gezien niet over een nacht ijs, in 'hit the roof' Shake It Around. Het album verveelt geen enkel moment! Des te toepasselijker is dan ook de titel Sounds That Charge. Wat een statement! De slowbopper heeft een lichte Ubangi Stomp onderton. Bop Away The Blues laat je spontaan je bovenbenen verworden tot drum pads, waarop je vol overgave meetrommelt. Dat allemaal dankzij Arsen Roulette (vocals, ritme gitaar), Mark Millard (drums), Matt Pavlovic (leadgitaar) en Alex Vargas (contrabas, backing vocals). Honky Tonk Alone ademt een licht Johnny Powers sfeertje uit en On The Prowl is meer doorsnee spetterende retro rockabilly. Dit geldt ook voor Lovin' On My Mind, dat zangmatig Honey Hush-achtige Johnny Burnette Trio trekjes vertoont. Remmen los in up-tempo rockabilly met lekker ruw gitaarwerk Shake Loose en Strolling Back To You hadden ze beter stompin' back to you kunnen noemen. Een typisch Californisch traditioneel vet geproduceerde rockabilly CD. Kwaliteitsproduct van El Toro Records. Fantástico! Info: www.eltororecords.com (Henri Smeets)

REVIVAL R+R CD'S ('70S + '80S)

**NOT NERVOUS
THE POLECATS**
NV Records, NVRECD4 (2006)

The Polecats werden in de tweede helft van de jaren '70 opgericht door schoolvrienden Boz Boorer (gitaar) en Tim Worman (zang). Na hun Rockabilly Guy single op Nervous rijfden ze eind 1980 een contract binnen met major Phonogram/ Mercury, wat niet alleen de succes LP Polecats Are Go en drie Top 40 hits opleverde in Engeland, maar vooral een fanatieke aanhang die tot de dag van heden (in oktober waren ze nog voor twee concerten in Nederland) alles koopt waar het toverwoord Polecats opstaat. Daar deden vooral de platenfirma's goede zaken mee, met minstens twee live albums, verschillende Best Of's, en allerlei restjestoestanden zoals de Cult Heroes LP met demos uit +/- 1980 met een andere zanger. Deze Not Nervous

is een heruitgave van de gelijknamige LP/ CD van enkele jaren terug met demo's in de bezetting Tim, Boz, en Phil Bloomburg (drums éen contrabas), aangevuld met maatjes Ricochet Ray (Frantix + Deltas) en John Willoughby (Rockats), allebei leadzang op één nummer. Het maniakale van de glamrock en de moderniteit die het hitmateriaal van The Polecats kenmerkten vinden we hier niet terug, want deze 12 demo's klinken alsof ze nog volop hun tanden aan het breken waren op de klassiekers: Spin The Bottle (Benny Joy is altijd het grote Polecats voorbeeld geweest), Slip Slip Slippin' In (Eddie Bond), twee keer Jack Earls met Crawdad Hole (met Boz op bottleneck) en Let's Bop, nog meer Sun met Baby Let's Play House en Right String Baby But The Wrong Yo Yo, uiteraard Gene Vincent met Up A Lazy River (Boz en Tim zigeunergewijs strummend in de muziekkamer van hun school!) en Baby Blue. Andere inspiratiebronnen waren Bob Luman's Stranger Than Fiction, de Rollin' Rock rockabilly van Johnny Carroll Rock (niet van Johnny Carroll, wel van Mac Curtis!), en minder voor de hand liggend: rockabillycovers van Travelling Blues (Jimmie Rodgers) en Easy Rider (zo uit het hoofd: Leadbelly) uit de jaren stillekens. Het resultaat is onstuimige rockabilly waarbij de plink-plank-plonk contrabas niet altijd even strak in het ritme zit en de brutale zang bij momenten meer naast dan op de toon

RECENTE HEDENDAAGSE R+R-CD'S BUITENLAND

**THE REAL BOOGIE WOOGIE
JEAN-PIERRE BERTRAND**
Down South Records, DSCD 9255 (2006)

Collector brengt niet vaak CD's met nagelnieuwe opnames uit, maar als ze dat doen spitsen wij onze oren in een stereo hoek van 90 graden. En dat Cees Klop iets met honky tonk pianolas heeft, wisten we al langer; zie de ondertussen 11-delige Rock And Roll With Piano reeks, of de albums van Teddy Redell. Klop richtte er zelfs een special sublabel voor op, Down South Records, en voor de nieuwste Down South haalde hij Jean-Pierre Bertrand naar Nederland. De 51-jarige Fransman bracht sinds de jaren '80 al een stuk of 11 albums uit (FvD besprak er een in Boppin' Around 31) en organiseert diverse boogie woogie festivals. Solo boogie woogie, zo staat op de CD, en daar is geen woord van gelogen: we krijgen alleen JP en zijn 88 toetsen en niets anders. Geen drums, geen gitaar, geen bas, zelfs geen zang, want de hele CD is instrumentaal. Aangezien voor niet-ingewijden de ene boogie exact hetzelfde klinkt als de andere woogie, moet je dan ook over een sterk gestel beschikken om deze 71 minuten getingel op het klavier in één sessie uit te zitten, ook al omdat het (behalve drie obscure covers) allemaal eigen composities zijn, dus het herkenningseffect blijft uit. Anderzijds zijn deze variaties op blues en jazz swing zo goed dat niet alleen de kenner maar ook de doordeweekse liefhebber zal genieten van de subtiel variaties in het spel van linker- en rechterhand, en de improvisaties in de traditie van grootmeesters als Albert Ammons, Pete Johnson en Meade Lux Lewis. Uitproberen maar op jpboogie.com. Info: www.collectorrecords.nl (Frantic Franky)

**MINOR PART 1
BUILT 4 SPEED**
Endless Soul Records, 0828 (2006)

Hoe komt het toch dat op tijd en stond God en Klein Pierke persé een rockalbum willen maken? Willen ze plotsklaps 'serieus' genomen worden als muzikant? Of willen ze (lees: hopen ze) na jaren ploeteren in diverse scènes nu ook wel eens geld verdienen? Je merkt het bij Built 4 Speed, opgericht in november 2005 door vier Duitse muzikanten uit de psychobilly, rockabilly, trash metal en punk, niet alleen aan de lengte van de songs (het kortste van de 7 nummers duurt al 2.59", het langste zo maar eventjes 4.40", waardoor deze 'mini' even lang duurt als sommige full CD's met 12 of 14 songs), maar vooral aan de muziek zelf: een mix van neo, mid-tempo psychotronk en rock, met geprononceerde slap en een nadrukkelijk op de voorgrond tredende rockgitaar. Onafgezien van het feit dat bijna alle nummers vreselijk op elkaar lijken is dit – binnen deze optiek – een goed debuut, maar je moet er natuurlijk wel voor zijn... Voorluisteren is zeker niet overbodig en kan op built4speed.de. Kijk evenwel uit: Gettin' Lonely is

het enige rockabillynummer en zeker niet representatief! Part 2 zou ondertussen ook uit moeten zijn en bevat andere nummers, live versies en videoclipps. (FF)

**SOUTHERN STYLE
JET BLACK COMBO**
Hep Town Records, HTR 018 (2006)

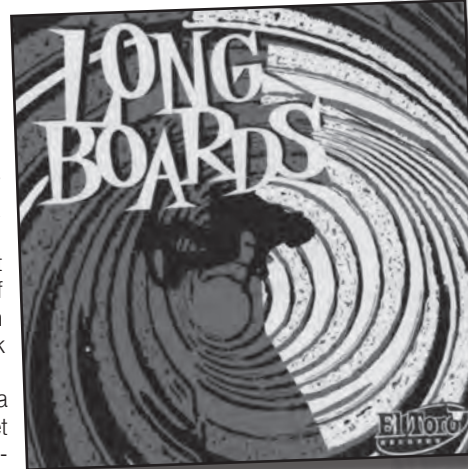
Tweede CD van het in oktober 2004 in Malmö, Zweden opgerichte kwintet dat hun eerste optreden al vastlegde nog voor ze één keer gerepeteerd hadden. Hun debuut Out Of Control (zie Boppin' Around 64) was naar psychobilly overhellende swing, de opvolger is ruige rock 'n' roll waarvan alleen de tomeloze energie en de bij momenten bijna parodistische over-de-top vocalen nog reminiscenties aan psychobilly oproepen. De muziek baant zich nietszaziend een weg tussen Johnny Burnette op kruissnelheid, het Brian Setzer Orchestra, groezelige striptease jazz, en verrassend genoeg (maar het werkt well!) actuele countryrock, dat alles overgoten met een afsmakend modern rockabillysausje. De blazers zijn veel min-

**BIG SURF
LONG BOARDS**
El Toro Records, ETCD 5001 (2006)

der prominent aanwezig, wel valt het veelvuldig gebruik van de piano op. Buitenbeentje is afsluiter Lord Keep An Eye On Me, een worksong die het midden houdt tussen Th' Legendary Shack/Shakers en de openingssequentie van O Brother Where Art Thou. Alle 11 nummers zijn eigen compo's. Gevarieerd maar addictief plaatje voor de liefhebbers van het stevigere werk, met voldoende rustpunten ingebouwd. Info: www.heptown.com/records (FF)

De golf aan surfbands raakt maar niet opgedroogd, want ze blijven aanspoelen aan onze kusten. Na de 7-track CD-R demo 7" Surf Shots en enkele bijdragen aan compilaties is dit het albumdebuut van het uit de Spaanse wateren opgedoken trio The Longboards. Eén gitaar vind ik voor surf te weinig, maar bij The Longboards mis ik die tweede gitaar niet. Misschien omdat ik af en toe toch meen een tweede gitaar te horen, dus mogelijk is daar wat overgedubd. The Longboards spelen stevig, snedig, hard en pittig, maar toch melodieuze en zonder op de trashtoe te gaan. Vier covers sneller gebracht dan de originals (Moment Of Truth van The Surf Teens, Journey To The Stars net als bij The Ventures met een Telstar orgeltje, Banzai Washout van Dick Dale, Big Surf volgens deze CD van The Sentinals, volgens mij van The Original Surfaris), acht eigen nummers die soms heel klassiek klinken (Guinchy is zo traditioneel én goed dat je zou zweren dat het een cover was), soms druk, wispelturig en enerverend, zonder evenwel

op de zenuwen te werken. Requiem For Link koppe l s u r f a a n Link Wray. Prima CD met actuele surf, zwaar beïnvloed door Dick Dale anno nu. Op www.eltororecords.com kan je alle nummers beluisteren. (Frantic Franky)

6 BELL-TOPHITS 11.75
CONTANT
tegen fantastisch lage prijs! 2x 6gid.

5 BLUES FRANCO GRATES
OP ZICHT SA.

Love letters in the sand - So rare - Little darlin' - I'm stickin with you - Teddy bear - You gonna get right down and write myself a letter - Write silver sandie - Whispering willie - Janakin farewell - You gonna love me - Don't forbid me - Love love

De beste Amerikaanse Tophits zijn uitnodigend voor de Bell Tophit Club. Het is niet voor niets dat deze Tophits zo populair zijn en zo vaak worden gespeeld. Het is niet voor niets dat deze Tophits zo populair zijn en zo vaak worden gespeeld.

ATTENTIE!
Iedere lid, die een nieuw lid maakt ontvangt een plaat naar keuze gratis!

BELL TOPHIT CLUB
Postbus 52 - Roermond

Zodra jij deze 6 platen in ontvangst neemt, wordt je lid van de Bell Tophit Club. Het is niet voor niets dat deze Tophits zo populair zijn en zo vaak worden gespeeld. Het is niet voor niets dat deze Tophits zo populair zijn en zo vaak worden gespeeld.

NAAM
ADRES
PLAATS

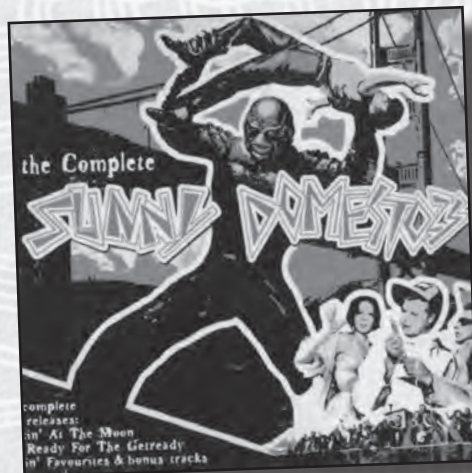
zit. Pluspunt is evenwel de ook toen al puike gitaar van Boz. De geluidskwaliteit is flink opgeboost, maar uiteraard zit er nog ruis op. Voorbehouden voor wie maar niet genoeg van The Polecats krijgt, dat spreekt. NV is de in 1993 door Boz Boorer en Steve Hooker overgenomen offshoot van het No Hit label. Info: www.barbershoprockabilly.co.uk (Frantic Franky)

THE COMPLETE... SUNNY DOMESTOZS

Built For Speed Records, BFS CD 001 (2006)

Dit is een heruitgave van het complete werk van de Berlijnse psychoband Sunny Domestozs 1983-1990, opnieuw actief sinds februari 2006 en daarvan gebruik makend om hun '80s materiaal opnieuw uit te brengen in het originele vinylformaat. Nu kan u in één klap de LP Barkin' At The Moon (1985), de 5-track maxi Get Ready For The Getready (1986) en de EP Playin' Favourites (1987) ook digitaal opnieuw op de met fel geblondeerde torenhoge kuif getooide kop tikken, aangevuld met The Cat, dat op de 2nd Psycho Attack Over Europe LP stond. Het verschil met de originele Complete Sunny Domestozs CD uit 1991 is dat alles nu in chronologische slagorde staat en wordt aangevuld met twee live bonus tracks van hun debuutoptreden op 9 februari 1983.

Sunny Domestozs werd omwille van de kuiven en de kletterende contrabas gecatalogeerd als psycho, maar was veel meer. Om te beginnen hadden ze een orgel in de rangen, en daarenboven werd hun muziek geïnspireerd door psycho, rock, pop (These Boots Are Made For Walking), punk (Blitzkrieg Bop van The Ramones, Anarchy In The UK van Sex Pistols), surf, soul (Get Ready van The Temptations), early '60s rock 'n' roll (Surfside Date van The Triumphs), garage-rock (The Witch van The Sonics, Wild Man van The Tamrons), rock 'n' roll (Tiger Man van Elvis, Gonna Type A Letter van Billy Fury),

primitieve rockabilly (The Cat van Rod Willis), Cramps en ska (Dawning Of A New Era van The Specials). Samengeklutst geeft dat een uur psycho van de oude stempel die niet moet onderdoen voor de Britse voorbeelden, maar helaas gekenmerkt door – typisch voor het genre – een nonchalante mix en ruwe zang met een plat accent.

Trivia: in 1986 speelde Lloyd Tripp nog even bas bij Sunny Domestozs, en gitarist Tex Morton zat na Sunny Domestozs bij Mad Sin. Bij deze digipack steekt een boekje van 10 pagina's met fotos, flyers en cartoons uit het Sunny Domestozs archief, en op 22 december spelen ze in Innocent, Hengelo. Info: www.sunny-domestozs.com en www.bfs-records.com (Frantic Franky)

RECENTE JAREN '50 + '60

GOTTA ROLL! THE EARLY RECORDINGS 1949-55 BUDDY HOLLY

Rev-Ola Records, CR REV 174 (2006)

De vele Buddy Holly-fans wachten nog steeds op een compleet overzicht op CD van hun held, maar strubbelingen over rechtenkwesities houden dit nog steeds tegen. We zijn dan ook al heel blij als we toch materiaal van Holly in handen krijgen dat niet zo voor de hand liggend is.

Het Engelse Rev-Ola, een divisie van Cherry

Red Records, bracht zojuist een album uit met alle voorhanden zijnde demo's die door Buddy Holly al in de periode 1949/ 1955 zijn opgenomen.

Het begint dus al in 1949, Lubbock, Texas, gewoon bij Buddy thuis waar Buddy de countrycover My Two-Timin' Woman (wat een hit was voor Hank Snow) voor het nageslacht vastlegt. Je hoort een 13-jarige (!) knul zingen en zichzelf op gitaar begeleiden. Uniek materiaal. Later op school leert hij de gelijkgestemde Bob Montgomery kennen en begin jaren '50 neemt hij met hem op band enkele countrysongs op. Denk aan songs als Footprints In The Snow van Hank Snow. We merken op dat Buddy zich het banjospelen heeft toegeëigend. Met een andere vriend, Jack Neal, is hij in 1953 live-on-air present bij een radioshow en het duo vertolkt dan twee zelfgeschreven songs, de countryballad I Saw The Moon Cry Last Night en de gospelballad I Hear The Lord Callin' For Me. De songs worden echter niet door Buddy, maar door de oudere en ervaren Neal gezongen. Omdat Jack Neal andere plannen heeft, komt daarna wederom Bob Montgomery om de hoek kijken. Ook Sunny Curtis is vanaf 1954 zo nu en dan van de partij. Van rond deze periode horen we vervolgens voor het eerst buiten Lubbock opgenomen demo's

(Witchita Falls), met de westen-bopper Gotta Get You Near Me Blues. De andere songs zijn niet meer voorhanden en werden in 1964 commercieel uitgebracht door Norman Petty waarbij hij de sound 'vervolmaakte' met behulp van The Fireballs. Dit is met volgende opnamesessies ook nog eens gedaan, al zijn enkele van deze originele opnames, waaronder You And Are Through, hier nog wel voorhanden. In Queen Of The Ballroom horen we voor het eerst Jerry Allison op drums. In 1955 word ook Holly beïnvloed door Elvis en neemt hij vervolgens eveneens rockabilysongs op. We hebben het dan onder meer over de eigen song Down The Line (eerst Gotta Roll geheten) en het bekende I Wanna Play House With You (beter bekend als Baby Let's Play House).

Halverwege de jaren '50 komt dan het grote succes voor Buddy en dat verhaal moge bekend zijn. Hier eindigt dan ook het demo-overzicht. Een overzicht puur en alleen samengesteld voor de echte Buddy Holly fan, want het woord 'demo' zegt het al: verwacht hier geen digitaal opgepoetste kwaliteit á la Bear Family, want daarvoor zijn de meeste opnamen teveel door de tand des tijds geteisterd. Info: www.revola.co.uk (Frans van Dongen)

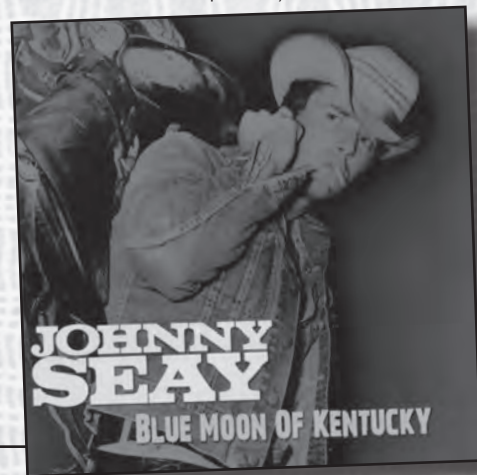
BLUE MOON OF KENTUCKY JOHNNY SEAY

Bear Family Records, BCD 16153 (2006)

Het mooie aan dit vak is dat je af en toe nog nieuwe dingen ontdekt. Zoals de compleet vergeten Johnny Seay... Johnny C... Johnny Cash!

De baritonstem van Johnny Seay (zijn echte naam!) had een timbre dat op eenvoudige vraag verbluffend leek op dat van Cash, en dat werd tegelijk Seay's geluk en ongeluk. Saey wilde immers helemaal geen tweedehands Johnny Cash zijn. Hij wilde gewoon zichzelf zijn.

Seay's debuutsingle uit 1958 koppelde een Cash-imitatie aan een typische '50s ballade, en voor de tweede single had zijn manager (en latere Sun-eigenaar) Shelby Singleton het geniale idee om Frankie's Man Johnny (dat op Cash's debuutelpee stond, niet op single verscheen maar toch veel radioplay kreeg) te laten coveren door Seay. Seay schoot inderdaad de country hitparade in, waarop Columbia Cash's origineel vliegensvlug alsnog op single uitbracht en Seay versloeg in de race naar de Top 10. Er volgden tot 1960 nog drie singles op NRC (met op gitaar telkens Jerry Reed die noot voor noot Luther Perkins naspeelde)

en het aanbod om Johnny Reb op te nemen, waarvoor Seay paste. Johnny Horton scoorde er een hit mee. In 1961 stapte Seay over naar Capitol, maar die opnames staan niet op deze CD. In 1964-1965 maakte hij vier singles en twee LP's voor Philips Records (geen relatie met Sam Phillips, wél met Philips Eindhoven!), en uit die periode ont-houden we vooral My Baby Walks All Over Me (Bob Luman), een popversie van Every Day (Buddy Holly), Johnny Cash-styled covers van Blue Moon Of Kentucky en When My Blue Moon Turns To Gold Again, en een truckersversie van Mystery Train. Inderdaad, een truckersversie van een treinsong. En wat vond Cash zelf van zijn soundalike? Hij vond het allemaal best, want hij gaf Seay zijn onuitgebrachte compositie My Old Faded Rose (Cash was niet tevreden over zijn eigen opname) zomaar cadeau. In 1966 scoorde Seay voor Warner Bros uiteindelijk de millioenseller waar hij van droomde met Day For Decision, maar toen de gouden plaat aan zijn muur hing bleek hij op het einde van de rit na aftrek van alle kosten... 900 dollar in schuld te staan bij Warner! Seay maakte nog enkele singles voor kleine labels, waarna hij gedesillusioneerde kapte met de muziek, aan de slag ging als cowboy, en nooit nog een gitaar aanraakte.

Bear Family brengt de man opnieuw onder de aandacht met 27 tracks die het novelty gegeven van de Cash-imitatie ver overstijgen, en naast die uitstekend gemaakte Cash-achtige opnames (hou er alleen rekening mee dat het hier de Johnny Cash van na 1958 betreft, dus inclusief achtergrondkoortjes en tingel-tangel piano!) vinden we ook goeie '60s truckerscountry, gunfighter tragedies, en het soort verhalende countrysongs waarmee Smokestack Lightning tegenwoordig succes oogst. De paar kleeft ballads moet je er helaas bij nemen... De geluidskwaliteit van deze opnames die tussen 40/50 jaar oud zijn is zuiver en helder. Overigens: recent nog een Bear Family-catalogus besteld, mensen? Doen: een mailtje naar www.bear-family.de en enkele weken later krijg je gratis... 600 (!) pagina's rock 'n' roll, rockabilly, country, surf en aanverwanten in de bus! Wel af en toe ook iets kopen, natuurlijk... (Frantic Franky)

THAT'LL FLAT... GIT IT! vol. 23 & 24

Bear Family Records, BCD 16723 & BCD 16724 (2006)

Brengt Collector ons de meest onbekende – doch vaak amusante – rockers, That'll Flat Git It bezorgt ons de archieven van de grote platenlabels destijds. We zijn nog niet aan het einde van deze reeks want we hadden Roulette nog. Maar na volume 22 en (gek genoeg) 25 hebben we eerst volume 23, oftewel het derde deel vol Columbia rockabilly. We hadden blijkbaar recht op nóg meer Collins Kids (Hot Rod! Mercy!), Marty Robbins en Ronnie Self. Maar wat dacht je

van The Skee Brothers? Je moet waarschijnlijk diep in je geheugen graven om op te vissen wie dit ook al weer zijn, áls die al niet ergens in je brein zitten opgeslagen. Anyway, hun Big Deal rockt en doet niet onder voor de grote namen hier. Dat geldt ook voor Chuck Murphy die prima boogie-woogie weet te brengen. Zo wordt er hier een prima mix gepresenteerd van bekende namen en namen die wat minder geluk hadden. Dan Roulette, volume 24. Voor het eerst present in deze serie, en dat is logisch, zou Johan Cruyff zeggen. Maar die heeft dan weer geen flauw benul van rockabilly. Wij gelukkig wel en kunnen zo genieten van cultklassiekers als Baby Take Me Back van Roc LaRue, High School Blues van Mack Vickery, You're Gone Baby van Jimmy Lloyd aka Jimmie Logsdon en de goed naar Elvis geluisterde Johnny Rivers in Baby Come Back. Warempel komen we na in de Columbia-stal gezeten te hebben hier wederom die Skee Brothers tegen, nu met de song Romeo Joe. The Rock-A-Teens zagen hun Lotta Boppin' destijds niet uitgebracht... vanwege te ruig en te wild? Mij bevalt het wel, net zoals dat we op het nippertje gelukkig ook nog eens een dame tegenkomen, en wel Jo Ann Campbell met de degelijke rocker You're Driving Me Mad. Zelfs alleen al voor het opsommen van alle namen kost het ons teveel papierruimte, want we hebben hier meer dan een uur muziek per CD, met op deel 24 zelfs 36 tracks goed voor 80 minuten rockabilly! Kijk eens op www.bear-family.de/tabel1/neuheit/serien/thatlflat_e.htm voor een compleet overzicht van de beste rockabilly re-issue reeks ooit. (Frans van Dongen)

EAT TO THE BEAT: THE DIRTIEST OF THEM DIRTY BLUES

Bear Family Records, BCD 16816 AS (2006)

Risqué blues: dat alleraardigste amalgaam van stokoude voornamelijk R&B plaatjes boordevol dubbelzinnigheden en dubbele bodems over Drilling Daddies en hun Fishing Poles - om de eenvoudige reden dat ze in die tijd nog geen liedjes mochten maken die I Wanna Have Sex With You en Sex On The Beach noemden. Dit soort spul wordt al jaren verzameld en is verkrijgbaar (met de nodige overlappings) op CD's als Banana In Your Fruitbasket en Hip Shakin' Mamas (ZirconBlue), She's Your Cook But She Burns My Bread Sometimes (Saga), If It Ain't A Hit I'll Eat My... (ZuZazz), de 4CD King Risqué Blues serie Big Ten Inch Record, It Ain't The Meat, 60 Minute Men en My Ding A Ling, en wat het recentere werk betreft, Raunchy Rock And Roll (Live Gold). Nu krijgt de risqué blues de Bear Family behandeling, en dat is een zeer verzorgde uitgave geworden, vergelijkbaar met hun Blowin' The Fuse CD's. 28 tracks = 78 minuten muziek die vooral de periode 1946-1954

omspant met veel namen die u geacht wordt te kennen: Dinah Washington (Big Long Sliding Thing + Long John Blues), Amos Millburn (Hard Driving Blues), Julia Lee (Don't Come Too Soon), Clyde McPhatter & The Dominoes (60 Minute Man), Dave Bartholomew (het door Chuck Berry gecoverde My Ding A Ling), Hank Ballard (Work With Me Annie), The Treniers (het door Deke Dickerson gecoverde Poon-Tang, wat me eraan doet denken: weet er iemand of The Treniers hun live gebrachte en nog scabreuzer I Saw Her Snatch ooit hebben opgenomen?), The 5 Royales (Laundromat Blues), Wynonie Harris (Keep On Churning + I Like My Baby's Pudding), The Clovers (Rotten Cocksucker's Ball), en zo gaat de lijst maar door, boogierend op ouderwetse wijze met heerlijk ondeugende teksten. Muzikale uitzonderingen zijn de 'recentste' opnames, met soul (de x-rated versie van Think Twice van Jackie Wilson & Lavern Baker, 1965), delta blues (Johnny Otis in 1970 vermoed als Snatch & The Poon-tangs, tekstueel een hele strofe jattend uit Bo Diddley's Who Do You Love), moderne rock 'n' roll (Bite It van Screaming Jay Hawkins

uit 1969, een doorslagje van Last Night van The Markeys), funk (Chick Willis' Stoop Down Baby, 1972), zydeco (de x-rated versie van Boozoo Chavis' LA Women Love Uncle Bud, jaartal onbekend, moet ergens midden jaren '80/90 zijn), tot wilde primitieve bluesbop met Somebody Else Was Sucking My Dick Last Night van Fred Wolff. Wie dat wanneer aan de eeuwigheid heeft toevertrouwd blijft een raadsel, Bear Family houdt het op Cub Koda. Let ook op de waarlijk schitterende vormgeving van deze CD: een digipack die een miniatuurversie is van een in leder gebonden album met verschillende langspeelplaten, tot en met de krukken en scheurtjes en gebruiksslijtage toe. En qua notities overtreft de koning van de re-issue markt zichzelf met het dikste Bear Family boekje ooit: foto's van alle artiesten, info per track en alle liedjes-teksten, samen goed voor maar liefst... 90 pagina's! Hou alleen rekening met het feit dat hier geen pure rock 'n' roll op staat (wel een klein beetje inktzwarte jive en doo-wop), en met veel dubbels met de eerder genoemde CD's. (Frantic Franky)

Recordsville!

blues & rock records

Blues, Rhythm & Blues
Doo Wop, Soul
Rock 'n' Roll, Rockabilly
Neo Rockabilly
50's & 60's Pop
Country & Western
Western Swing

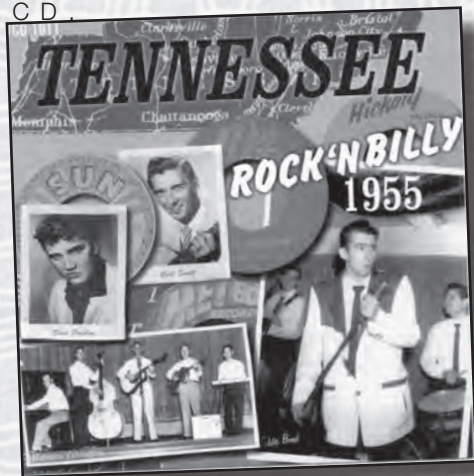
Openingstijden:
woensdag: 11.00 - 18.00
donderdag: 11.00 - 18.00
vrijdag: 11.00 - 21.00
zaterdag: 10.00 - 17.00

Burg. Baumannlaan 130a
3042 AE Rotterdam
telefoon: 010 262 03 30
email: info@bluesandrockrecords.nl
www.bluesandrockrecords.nl

cd's en vinyl

TENNESSEE ROCK 'N BILLY 1955
El Toro Records, ETCO 1011 (2006)

Nadat El Toro eerder de CD Real Cool Cats 1010 met Texas Rockabilly had uitgebracht, bij wijze van eerbetoon aan de bakermat van de rockabilly, kon het niet uitblijven ook een CD te wijden aan de commercieel succesvollere en dus bekendere Memphis rockabilly scène. Uiteraard mag het niet verbazen dat we heel wat countryartiesten ontwaren op de CD.

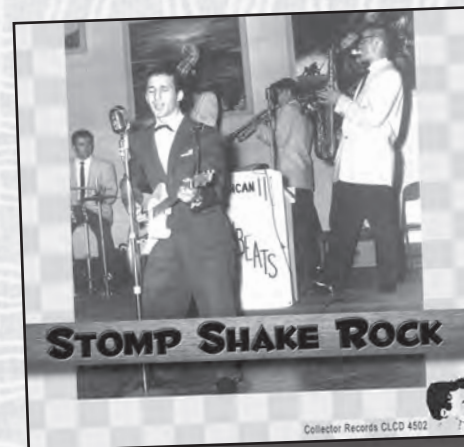
die al hillbilly-boogie speelden nog voordat het jongere broertje rockabilly gemeengoed zou worden en daarmee al de, overwegend 'witte', primitieve rockabilly aan het 'zwarte' plaatje toevertrouwen in een tijd dat Elvis nog moest gaan ontdekken dat hij liever blanke muziek met een negerstem zong. Dave Penny schrijft vlotjes en losjes de wetenswaardigheden over de artiesten en nummers aan elkaar, zonder te vervallen in langdradige 'puntjes op de i' geleuter. Er staat een mix van 'nobodies' en 'stars' op de CD met 33 tracks. Maar het zijn juist die 'nobodies' die de CD interessant maken. Het is namelijk weinig verheffend voor de 100ste keer I Forgot To Remember To Forget of I'm Left, You're Right, She's Gone van Elvis op een CD tegen te komen. Niettemin, ze staan er wel op. De platen op deze CD zijn uit de archieven van kleine labels als Flip, Hickory, Meteor, Von en natuurlijk Sun. De liner notes suggereren dat het hier om een rockabilly-CD gaat, terwijl men zich met de titel Rock 'n' Billy aardig tegen puristen heeft ingedeekt. Maar goed ook, want een pure rockabilly CD kun je het niet bepaald noemen. The Sons Of The Pioneers bijten het spits af met hillbilly boogie The Tennessee Rock And Roll. Buiten iconen als Elvis, Carl Perkins (Gone, Gone, Gone), Johnny Cash (Rock 'n' roll

Ruby, You're My Baby), Eddie Bond (Talking Off The Wall, Double Duty Lovin'), Hayden Thompson (Act Like You Love Me, I Feel The Blues Coming On), Johnny Burnette (Go Mule Go, You're Undecided (de obscure Von versie, niet de latere meer spetterende Johnny Burnette Trio versie), Malcolm Yelvington (A Gal Named Joe (als Mac Sales), Yakety Yak (als Mac & Jake) en Jack Earls (Hey Joe, They Can't Keep Me From You), waarvan de songs al talloze CD's sieren, komen we (van puur rockabilly standpunt uit gezien) de summiere highlights tegen als; You Gotta Play Fair van Curley Griffin, Jess Hooper's Sleepy Time Blues/ All Messed Up en Brother That's All van Red Hadley. Smokey Joe Baugh's pure boogie (met rockabilly guitarlicks) kon wel model hebben gestaan voor Johnny Preston's Charming Billy! Een CD die wil laten zien dat men in den beginne al inhaakte op de rock 'n' roll en rockabilly, maar wellicht toch een te hoog gehalte aan hillbilly boogies en honky tonks bevat. Als je niet erg vindt dat er ook nog jumpblues op staat en pure boogie, dan is de CD best een aardige verrijking van de platencollectie. Hou je van pure Memphis rockabilly, beluister de CD dan liever toch eerst. El Toro CD's zijn landelijk verkrijgbaar. Info: www.eltororecords.com (Henri Smeets)

RECENTE JAREN '50 + '60 VERZAMEL CD'S

STOMP SHAKE ROCK
Collector Records, CLCD 4502 (2006)

Collector brengt ze met regelmaat uit: CD's met de grote 'unkowns' uit de Amerikaanse rock 'n' roll- en rockabillygeschiedenis. Sommigen wisten wellicht al dat ze half de vergetelheid in zouden gaan (ik zeg half, want er is altijd nog Collector Records!) en doopten zich dan ook The Unkowns. Deze band doet het met Crazy Daisy trouwens heel aardig. Een toppertje eersteklas is – ondanks de wat standaardmelodie – het zeer dansbare (en zeer korte) Whatever You Do van Ernie Cole. Bekoorlijk in mijn straatje liggend is het wild gezongen Buggin' Baby van George Young. Op deze wijze vertolkt is het eigenlijk rauwe rhythm & blues. Wellicht de beste track op de CD is de afsluiter van Frankie Brent, verwarrend No Rock And Roll Here getiteld, want dat is het toch écht wel! Van de instrumentals op de CD vind ik het dreigende surfnummer El Dorado van The Coachman het meest tof. Compleet anders (en dan zeggen buitenstaanders wel eens tegen mij dat rock 'n' roll altijd op elkaar lijkt! De stumpers!) is het Bill Haley-achtige One Note Rock van Dan Romano & Bill Clark Orchestra en dan weer sterk honky-tonkend is It's A Habit Of Mine

door Grady Scott. Variatie genoeg dus op deze zilverling. Een tweetal nummers stonden voorheen nooit

op de White Label elpees en zijn digitaal opgepoetst voor deze release. De leukste van de twee vind ik Pucker Up (ik dacht eerst dat er wat anders stond) van ene Gar Bacon, een prima rocker. Wist je trouwens dat deze muziek het best klinkt met grote speakers in een holle, echoënde ruimte? Stomp! Shake! Rock! Info: www.collectorrecords.nl (FvD)

ROCK 'N' ROLL WITH PIANO vol. 11
Collector Records, CLCD 4503 (2006)

Alweer volume 11 in de rock 'n' roll met piano-reeks. Kort besproken, want als je deze serie nu nog niet kent, lees je geen Boppin'

Around! Of je hebt je natuurlijk zojuist geabonneerd. Wat op zich heel verstandig is, maar wat me niet belet me te onthouden van de elfde uitleg over deze reeks... Ik volsta met het noemen van de betere songs, zoals Little Girl Little Girl (The Fairlanes), een relaxte mid-tempo rocker. Ook relax is de song Run You Down (Frankie Mann & Joe Ramirez & the Jumping Jacks) dat voorzien is van een goede gitaarsolo. Het duet That's My Baby (The Ambitions With Les King & The Beatniks) klinkt ook behoorlijk, mede dankzij de prima backing én de duidelijk aanwezige piano. Niet meer dan aardig is het live en enthousiast klinkende The Honeydrinker en You Are My Sunshine (Big Tiny Little en dame). De

meeste instrumentals zijn dit keer ófwel niemandalietjes ófwel songs waarbij de piano slechts een bijrol vervult, hoewel er dit keer ook enkele échte piano boogie-woogies op staan. Wie zou trouwens C. Rich zijn die met zijn Charlie's Boogie amper één minuut acte de présence geeft?... Eerlijk gezegd behoort deze CD niet tot de toppers in vergelijking tot de andere deeltjes uit deze pianoreeks. De boekletjes worden trouwens steeds leuker bij Collector. De labelshotfreaks vinden een aantal full-colour labelshots en we zien enkele oude fotootjes van de betreffende artiesten. Info: www.collectorrecords.nl (FvD)

BLACK HUCHIA CUTHIA
Still Records, SLCD 1169 (2006)

De tegenhanger van Collector heet Still Records en is een (eveneens) speciaal opgezet label om, in dit geval, oude (zwarte) rhythm & blues te saven van de tand des tijds. Het zal je niet verbazen dat het gros van deze nummers uitermate dansbaar zijn. Party Time van Williams Walker & the Ray-O-Vacs doen het rock 'n' roll instinct in je opkomen, I Want To Rock door Frankie Lucas & René Hall Orchestra laten je dwangmatig je rock 'n' roll dansschoenen opzoeken, van Good-bye New York Hello New Orleans gebracht door Little Freddie & the Ripcords With Hurricane Harry gaat je vetkuif spontaan overeind staan, het strollgevoel komt opkomen bij een

song als Wanted For Questioning van Bob Lee & Mike Moore Orchestra, en – tot slot maar even – het nummer Pretty Little Baby van Modest 'Show Stopper' Clifton laat je horen waarom je Boppin' Around leest en geen hiphopmagazine. Het eerstgenoemde nummer wordt trouwens twee keer vertolkt, namelijk ook nog eens door Bill Walker, mij lijkt een synoniem voor Williams Walker. De versies verschillen dan ook niet zoveel van elkaar, doch de eerstgenoemde heeft meer pianowerk, maar het is duidelijk dat het dezelfde zanger is. Een enkele bijdrage is wat in de primitieve blues gedrenkt, zoals die van Clifford King, maar over het geheel genomen is dit een dansbaar album. Ook de meeste instrumentals zorgen hiervoor, getuige vooral Twistin' All Nigh Long van Randy Thomas & the Twisters, waarbij die zware baritonsax de show steelt. Top-CD! Info: www.collectorrecords.nl (FvD)

(advertentie)

Make your party complete with

At's Crazy Record Hop!

we spin the wax...

30'S TO EARLY 60'S BOOGIE, BILLY AND SWING
FOR INFO CALL: NL 06 - 513 157 47 / ADDRESS: NL 5985 NJ, 17A

REBEL ROCK

BAD LUCK... WILD PEOPLE ONLY!

Bad Luck, Wild People Only, is een Nederlands bedrijf, met een winkel gevestigd in Oss (en een webshop), dat kleding, schoenen en accessoires verkoopt, gericht op diverse lifestyles, zoals rock 'n' roll, punk, rockabilly, American cars and bikes en waarbij ik me in het kader van Boppin' Around, natuurlijk meer geconcentreerd heb op rockabilly, Amerikaanse auto's en motoren. De winkel, bestaat nog maar kort, sinds mei 2006, en wordt gerund door twee trotse en ook zeer bevlogen en enthousiaste eigenaren, Wilco en Nadine, die helemaal gek zijn van rockabilly en rock 'n' roll en die manier van leven ook helemaal uitstralen. Ook Amerikaanse auto's en choppers zijn niet uit hun leven weg te denken en ze rijden dan ook in een Chevrolet Impala Station en hopen op termijn ook nog een Chevrolet Chevelle aan te kunnen schaffen. Ze zijn lid van de autoclub Cruisin' Dutchmen en rijden ook regelmatig voor de gehandicapte medemens.

De winkel is gevestigd in de Oude Molenstraat te Oss en Bad Luck heeft ook een webshop die 24 uur per dag en 7 dagen per week is geopend! Ik ben 28

oktober eens een kijkje gaan nemen in de winkel in Oss. De winkel is met de zeer gedetailleerde routebeschrijving op de site prima te vinden en als je dan ook nog twee grote Amerikaanse wagens en een grote pop voor de deur ziet staan weet je zeker dat je goed zit. Na een zeer hartelijke ontvangst met koffie en koek heb ik een uurtje met Wilco en Nadine gesproken. Tevens heb ik de tijd genomen om even rond te kijken en kan de winkel in het kort omschrijven als een klein, maar zeer gezellig winkeltje dat zeer uitnodigt om rond te gaan kijken, kleding te passen en lekker te shoppen. De winkel loopt in de korte tijd dat het bestaat al prima (o.a. door mond-op-mond-reclame en een groep vaste klanten die bijna elke zaterdag komt kijken) en een uitbreiding voor de nabije toekomst zit in de planning.

Het grootste deel van het assortiment in de winkel komt uit Engeland en de VS, waarbij ik in het bijzonder de Prison Blues-spijkerbroeken onder de aandacht wil brengen, omdat Back Luck deze als enige verkoopt. Het is een spijkerbroek van een dikke en donker blauwe spijkerstof die speciaal in de Staatsgevangenis in Amerika wordt gemaakt en die je een paar keer moet wassen alvorens je 'm kan aantrekken. Ook de buckles uit Amerika verdienen extra aandacht, omdat die degelijker en dikker zijn dan de Europese.

Bad Luck streeft naar een breed assortiment van interessante artikelen en de eigenaren zijn dan ook constant op zoek naar nieuwe producten om het aanbod uit te breiden. Het assortiment zal dan ook altijd in beweging blijven en niet alleen als er spullen worden verkocht. Nadine vertelde mij bijvoorbeeld ook dat binnenkort de voorjaarspullen plaats gaan maken voor de najaarscollectie, zoals winterjassen, long sleeves en truien (hoodies).

Verder is ook kenmerkend dat de nieuwe spullen verspreid worden geplaatst in die zin, dat de steeds groter worden groep vaste klanten bijna iedere zaterdag toch heel vaak weer iets nieuws van hun gading kan vinden. Ook kunnen ze heel snel als jouw maat niet meer voorkomt in het keuzemenu van de webshop (wat betekent

dat deze maat (tijdelijk) uitverkocht is) zorgen dat jouw maat besteld wordt. Alle producten zijn doorgaans op voorraad en indien dit niet het geval is, krijg je zo spoedig mogelijk bericht na het plaatsen van je bestelling.

Een belangrijk kenmerk voor de winkel vind ik dat ze een geheel eigen stijl hebben, anders dan de massa en ook zonder extreem te worden, wat je bij rock en vooral punk voor kunt stellen. Een tweede belangrijk kenmerk vind ik de betaalbare standaardprijzen die hen toch goedkoper maakt dan veel anderen. De prijs is en blijft natuurlijk wel afhankelijk van de inkoopprijs, maar welke maat je ook nodig hebt, de prijs wordt niet hoger naarmate je een grote maat nodig hebt en dat is wel erg plezierig. Om wat van hun assortiment in details te noemen: kleding voor de mannen, zoals de 50's cut jeans, de Jacket Rock And Roll Rebel, ook veel T-shirts met lange mouwen (longsleeves) met bijvoorbeeld motoren en hotrods erop. Voor de vrouwen is er ook een groot assortiment aan stoere shirts en tops (b.v. een 50's skull darkside en een haltertop Lucy) jurken, (zoals de Lucy Dress Denim en Lucky jurk Bandanna), broeken, hoodies, vesten en jassen (zoals de stoere Jacket Rock And Roll Rebel King Kerosin. Natuurlijk ontbreken de tasjes van Annie die regelmatig vastgehouden moeten worden ook niet en dus heeft de winkel een behoorlijk assortiment aan tassen, handtassen en schoudertassen. Naast kleding voert de shop in diverse stijlen schoenen (creepers en sneekers), heeft men een grote collectie sierraden, kettingen, armbanden, ringen en sleutelhangers, verder ook voor rockabilly en rock 'n' roll zeer gebruikelijke buckles (b.v. Chevrolet, Elvis en Elvis Graceland), speciale producten zoals schoonheidsproducten (b.v. Murrays haarwax), een kleine collectie CD's en DVD's, allerlei accessoires voor de auto, cadeaubonnen in allerlei prijsklassen, maar ook iets minder voor de hand liggends als piercings. Eigenlijk teveel om op te noemen, dus ga maar eens kijken wat Bad Luck voor jou te bieden heeft. De winkel is op dinsdag, woensdag en vrijdag van 10.00 tot 18.00 geopend, donderdag van 10.00 tot 21.00 en zaterdag van 10.00 tot

17.00. De winkel is gevestigd aan de Oude Molenweg 7a in Oss (tel.: 0412-624242) en bezoek ook zeker hun zeer uitgebreide webshop via www.bad-luck.nl. Er bevinden zich gratis parkeerplaatsen voor de deur en zeer dicht in de buurt van de winkel. De winkel ligt op slechts vijf minuten loopafstand van het NS Station. Wil je op de hoogte gehouden worden dan kan je jezelf aanmelden voor de e-mail nieuwsbrief, die meerdere malen per jaar wordt uitgegeven. In die nieuwsbrief word je volledig op de hoogte gehouden over de nieuwe artikelen, interessante nieuwtjes en natuurlijk de aanbiedingen. Je kunt je voor de nieuwsbrief aanmelden via de webshop, door daar een account aan te maken en te kiezen voor de optie nieuwsbrief. Back Luck, Wild People Only is the shop for your lifestyle! Met dank aan Wilco en Nadine voor de gastvrije en enthousiaste ontvangst, de lekkere koffie en alle informatie! **Frank 'Rebel Rock' Nelissen**

ANDERE NIEUWE R&R SHOPS IN DE BENELUX

In de 45e en de 46e uitgave (resp. juni en aug. 2002) stelden we een overzicht samen van rock 'n' roll c.q. jaren '50 winkels (echte winkels, dus géén internetshops!). Dit overzicht bleek zeer populair te zijn en helaas is de 46e uitgave inmiddels uitverkocht. In de 50e uitgave (april 2003) deden we het nog eens dunnetjes over met een specifieke R&R Guide To Amsterdam, en deze uitgave is nog beschikbaar. Inhakend op Frank's artikel over Bad Luck, vonden we het dat het weer eens tijd was voor een kleine en update mid-

Cherry Sue

dels het presenteren van enkele (nieuwe) winkels. We halen de winkels genoemd in de 50e uitgave hier niet nog eens aan.

We vervolgen onze weg in Amsterdam alwaar een retro kledingstijl voor dames verkrijgbaar is. Het gaat om de kledinglijn van Cherry Sue die wordt verkocht in de winkel Open It's A Shop, Nieuwezijds Voorburgwal 291. Tel.: 020-6233142. De winkel ziet er keurig en netjes uit, maar verkoopt ook kleding die niets met de jaren '50 te maken hebben. Cherry Sue. Internet: www.cherrysue.nl In onze hoofdstad zit tevens de Independent Outlet met mooie dameskleding, waaronder tattoo jurken, schoenen, T-shirts, hebbedingetjes etc. Niet alles is retro, maar deze shop aan de Vijzelstraat 77 is wel de moeite waard. Tel.: 020-4212096. Internet: www.outlet.nl

Very Cherry is een sfeervolle winkel in Rotterdam, Botersloot 52a. De eigenaresse is Caroline, bekend van The Ranch Girls. Ze verkoopt er tevens haar eigen kledinglijn onder de naam Very Cherry Hand Tailored, waarbij de invloed van de vijftiger jaren en pin-up cultuur een grote rol speelt. Naast deze topjes, kokerrokjes, mantelpakjes en kokette jurkjes vindt je er ook accessoires, zoals tasjes e.d. Info: 010-2143333. Internet: www.verycherry.nl

In het gezellige Antwerpen vinden we Sinner Supply. Sinner Supply verkoopt 'eigenlijk alles waar vlammen op staan', aldus onze vlakbij in de buurt wonende redacteur Frantic Franky. Maar het assortiment is ruimer: retro, rockabilly en hotrods zijn sleutelwoorden. Denk aan pin-up kleding, denk aan haarwax, denk aan hotrodmagazines etc. Sinner Supply zit op het Vleminckveld 8. Ook onze eigen Boppin' Around is er te koop. Tel.: 00-32-32930239. Internet: www.sinnersupply.com

Frans van Dongen, met dank aan Henk Mooibroek, Marco Buschman en Frantic Franky

Very Cherry

EEN KWARTEEUW THE BE-BOP'S

Rock 'n' roll leeft. En daarmee bedoelen we niet alleen dat onze muziek nog steeds springlevend is, maar vooral dat rock 'n' roll organisch is, groeit en bloeit en afsterft en elders opnieuw de kop opsteekt. Onkruid vergaat niet. Bands komen en gaan, niets blijft eeuwig duren, alles komt terug. Maar sommige bands houden het vol, overwinnen tegenslagen, en blijven vaak tegen beter weten in hardnekkig doorgaan met wat ze het liefst doen, of in sommige gevallen met het enige wat ze kunnen doen: rock 'n' roll spelen. Het aantal bands dat het een kwart eeuw volhoudt, is evenwel op de vingers van één hand te tellen: Crazy Cavan & The Rhythm Rockers in Engeland, Ronnie Nightingale & The Haydocks in Nederland, en in België... The Be-Bop's! En omdat zij op 30 januari 2007 officieel hun 25ste verjaardag vieren, wordt het hoog tijd dat we ze in de Boppin' Around kijker zetten. Licht uit, spot aan: treed binnen in de wonderde wereld van... The Be-Bop's!

WHEN THE JUKEBOX BURNS: BE-BOPPIN' BEGINNINGS...

Laat ons beginnen met de officiële schrijfwijze van de groepsnaam te bepalen. Dat is The Be-Bop's, mét tussenstreepje én afkappingstekens. Helaas staan die niet in het logo van de band, dus blijven onvermijdelijk varianten als "Be Bops", "Bebops", "Bebop's" etcetera opduiken. Fout. Voor eens en altijd: het is The Be-Bop's en niets anders...

2007 - 25 = 1982, maar de geschiedenis van The Be-Bop's gaat evenwel nog verder terug in de tijd. In 1978 al stoeien Mario Mattucci en Walter Tollis met het idee een rock 'n' roll band op te richten. Ze leerden de muziek kennen via oldiesprogramma's op de radio (oldies

waren in die tijd nog gewoon rock 'n' roll) en ontdekten dat er een bloeiende scene bestaat met bands als Crazy Cavan, The Flying Saucers, Matchbox, Dave Travis... In 1981 ontstaan The Be-Bop's: Mario (gitaar), Walter (contrabas), Mario's jongere broer Dario Mattucci (drums), en hun amper 13-jarige buurjongetje David Green (echte naam: David Vandebussche) op zang en akoestische ritme-

The Be-Bop's toen: Walter (l), Dario (m), Mario (r), David (o)

gitaar. The Be-Bop's spelen hun eerste concert op 30 januari 1982 in Manceau Sur Sambre voor 250 personen. Op de setlist: covers als Move It (Cliff), Red Blue Jeans And A Ponytail (Gene Vincent) en Sweet Love On My Mind (Johnny Burnette). De band begint op te treden in heel Wallonië, en begin 1984 maken ze hun eerste opnames in een studio in Marchienne Au Pont. In december verschijnt de single Give Me Your Love/When The Jukebox Burns (beide nummers geschreven door Mario) op het Luikse rock 'n' roll-/countrylabel Black Jack Records. Twee nummers, Too Long For You en Get Out, blijven op de plank liggen. De single levert concerten in Frankrijk en heel België op, met als hoogtepunt hun verschijning op het Wildboys Festival in Wieze (B) in 1985, met namen als Sid King, The Riot Rockers, en Sugar Ray Ford & The Hot Shots. Ook op het podium in Wieze: The Rollercoasters, een van de allereerste bandjes van Patrick Ouchène, later frontman van Runnin' Wild. In diezelfde periode stapte Walter Tollis uit The Be-Bop's. Zijn plaats aan de contrabas wordt ingenomen door Salvatore Dorange. Terwijl het succes van The Be-Bop's groeit, verlaat in december 1985 ook Dario de band, die noodgedwongen gas moet terugnemen omdat ze geen vervanger vinden. The Be-Bop's treden niet meer op tot september 1987 wanneer Didier Stein achter de drums plaatsneemt. Didier heeft er een jaartje later genoeg van, en The Be-Bop's liggen zo goed als stil, al nemen ze in deze periode wel enkele demo's op.

En dat zou het einde van een verhaal van 13 in een dozijn zijn, als David Green in 1991 niet had besloten The Be-Bop's een eenmalige reünie te laten spelen op zijn huwelijk: David, Mario, Dario en Salvatore staan opnieuw samen op het podium. De rockabilly scene in België is klein maar hecht en solide, en in geen tijd veroveren The Be-Bop's opnieuw hun plaatsje aan het firmament; Mario en Salvatore spelen als invallers bij Patrick Ouchène's band The Domino's, Ben Aïssa (de latere contrabassist van Runnin' Wild) zorgt ervoor dat The Be-Bop's in 1992 het voorprogramma kunnen doen bij Belgische concerten van The Rimshots en Big Sandy. Frankrijk volgt, en The Be-Bop's tekenen een CD-deal met Rockhouse Records (NL). In juni 1992 nemen ze 15 songs op, in november verschijnt hun albumdebuut Hot Weather Rock. In april 1993 duiken ze opnieuw de studio in, in september kondigt drummer Dario na een optreden in de Cruise Inn, Amsterdam, aan dat hij opnieuw uit de band stapte. Zijn vervanger wordt Pascal Lunari, en dit keer veroorzaakt de personeelswissel geen breuk in hun succesverhaal.

ROCKIN' WITHOUT CONTROL...

In april 1994 worden nog meer nieuwe opnames gemaakt, die in december verschijnen op hun tweede Rockhouse CD, Celebratin'/Rockin' Too Much. Het resultaat zijn optredens in Frankrijk, Nederland (de Rockhouse Meeting in Oss), Duitsland (de Life Club in Munderkingen), en uiteraard België (Flamin' Rock, Arendonk). Maar zoals zo vaak gebeurt bij goed draaiende bands, is er iemand die het tempo niet meer kan volgen, in dit geval Pascal, in januari 1996. De nieuwe drummer wordt Roland Vandy, Salvatore's zwager, en hij is op tijd ingewerkt om in te spelen op het succes van de op Part Records (D) verschenen vinylsingle Gonna Find Me A Baby/All I Need, opgenomen in Mario's homestudio. De single verkoopt goed genoeg om Part baas Andy Widder over te halen in januari 1997 een 10-inch vinyl uit te brengen, die dan weer leidt tot een plaatsje op de 18de Hemsby Weekender (GB) in mei van dat jaar, en in oktober 1997 verschijnt Let's Keep Things Movin' op CD met 4 bonustracks. Ook Duitsland, Zwitserland, Spanje (het eerste High Rockabilly Festival in 2000) en Italië gaan voor de bijl. Vooral het land in de vorm van een cowboylaars is hierbij interessant; verschillende leden van de band hebben immers Italiaanse roots...

HAVE A BAIL...

Het succes van Let's Keep Things Movin' schreeuwt om een vervolg, en in december 2000 en januari 2001 maken The Be-Bop's in Mario's studio nieuwe opnames, die zo rond juni 2001 verschijnen op de Part-CD The World Of The Be-Bop's, met zoals op elk Be-Bop's album pakweg de helft eigen composities van de hand van Mario. Helaas eist al dat opnemen en optreden en repeteren opnieuw zijn tol: bassist Salvatore kan de muziek niet langer combineren met zijn dagjob en zijn gezinsleven, en vraagt om vervanging, die onmiddellijk wordt gevonden in Holly Dee Dice Dalton, contrabassist van de Brusselse hillbilly swingers The Ugly Buggy Boys. Holly integreert

The Be-Bop's in 1995 (Breda, NL)

zich probleemloos in de authentieke rockabilly van The Be-Bop's, maar dan slaat het noodlot opnieuw toe: zanger David wordt in november 2001 op zijn werk aangereden door een vorklift die een van zijn benen verbrijzelt. David kijkt aan tegen een revalidatie van anderhalf jaar, en de band ziet zich gedwongen alle concerten af te zeggen. Ze kunnen niet inspelen op het succes van de nieuwe CD, en veel mensen denken dat The Be-Bop's er het bijltje bij hebben neergelegd. Niets is evenwel minder waar: in mei 2003 maakt de band zijn comeback tijdens de Brusselse Jazz Marathon, met David nog steeds in het plaatje! Verdere operaties blijken noodzakelijk, en David draagt enkele maanden lang zijn been Gene Vincent-gewijs in een soort harnas... Drie jaar later, op het ogenblik van schrijven, zijn The Be-Bop's helemaal terug met optredens op Rockin' Around Turnhout, Rockabilly Day Ertvelde, Béthune (een soort Franse versie van Rockin' Around Turnhout), opnieuw High Rockabilly in Spanje, Portugaloha in Portugal...

ERESALUUT...

Als eresaluut aan de band die niet alleen pioniers maar vooral vaandelragers van de Belgische rockabilly scene zijn, laten we het laatste woord graag aan opper Be-Bop Mario Mattucci: Wat zijn jullie mooiste herinneringen aan 25 jaar rock 'n' roll? "Op tournee amuseren we ons geweldig, want we zijn hele goeie vrienden. De mooiste herinnering is zeker en vast Hemsby in mei 1997. Het publiek was werkelijk ontketend en onze Vlaamse en Nederlandse vrienden hebben ons buitengewoon gesteund! Langs deze weg nogmaals bedankt. Een aantal songs van onze derde CD, zoals Let's Keep Things Movin', You Got It All, Pretty Little Mama en de single Gonna Find Me A Baby, waren erg succesvol, kregen flink wat airplay van deejays, en werden overal goed ontvangen in de pers. Die nummers stamden uit de tijd toen het rockabillypubliek groepen met een authentieke sound wou, en vormen 10 jaar later nog steeds de ruggengraat van onze setlist." En wat mogen we de volgende 25 jaar van The Be-Bop's verwachten? "Da's een moeilijke. Sinds 1980 hebben we bijna alle watertjes doorzwommen, trouw blijvend aan onze eigen stijl, maar toch de vraag van het publiek volgend. We begonnen in 1982 met een Gene Vincent repertoire, begin jaren '90 werd het meer rock 'n' roll en op de stemmen gericht, na 1995 werd dat authentieke rockabilly, maar die

Mario Mattucci

The Be-Bop's in 1998 (Turnhout, B)

DISCOGRAFIE

- Give Me Your Love/When The Jukebox Burns (vinylsingle Black Jack Records - B - 1984)
- Hot Weather Rock (CD Rockhouse - NL - 1992)
- Celebratin' / Rockin' Too Much (CD Rockhouse - NL - 1994)
- Gonna Find Me A Baby/ All I Need (vinylsingle Part Records - D - 1996)
- Let's Keep Things Movin' (Part Records vinyl 10-inch - D - 1997)
- Let's Keep Things Movin' (CD Part Records 1997 = de 10-inch + 4 bonustracks)
- The World Of The Be-Bop's (CD Part Records - D - 2001)
- Exclusive compilatietracks:
- White Christmas op You Can't Stop The Christmas Hop (Be Be's Records - D - LP 1995)
- Little Bit More (split vinylsingle Be-Bop's/ Rhythmaires/ Hank C. Burnette - Dynamite #13 - D - 1997)
- Can't Stop Rockin' op Bop! (Boppin' Around Records - NL - CD 2004)

variatie viel nauwelijks op. En ondertussen zijn de stijrichtingen nog geëvolueerd!

Oh ja, in 2005 en 2006 hebben we ook 7 keer meegedaan aan een variëteit programma op de regionale TV getiteld Les Amuses Gueules! In elk geval, in de toekomst zullen we iets anders moeten doen, want het publiek ziet ons niet meer als een jonge band (hoewel we niet oud zijn: David en Roland zijn 38 jaar), maar evenmin als een oude glorie... We gaan gewoon verder in zover onze vrije tijd dat toelaat, en misschien volgen er nog hoogtepunten... Voor onze 25ste verjaardag zouden we graag een geweldige feest op poten zetten met een grote show en verschillende bekende artiesten, maar da's een grote investering, dus we zien wel wat er uit de bus komt. Mogelijk komt er ook een Best Of met als extraatje enkele onuitgegeven nummers."

Met dank aan Mario Mattucci om info, foto's en tijd voor ons vrij te maken, en aan alle Be-Bop's heden en verleden voor 25 fantastische jaren. Voor de volledigheid: Mario is naast The Be-Bop's ook actief als gitarist van Runnin' Wild, zanger-gitarist van de Sun tribute band Million Dollar Sunrise waarin hij met verve de rol van Carl Perkins vertolkt, en als zanger-gitarist van Charlie Roy & His Black Mountains Boys (zie verderop in deze rubriek).

THE HYDROSONICS (B)

Lang geleden dat we nog iets over Belgosurfers The Hydrosonics schreven, en dat vonden de heren blijkbaar zelf ook want ze bezorgden ons een kersverse demo met tien instro's, zijnde vijf die op hun demo uit 2004 (zie Boppin' Around #66) stonden, plus vijf nieuwe nummers.

De band werd opgericht in 2001 door vier muzikanten die ook spelen/ speelden in Los Venturas, The Tritones, The Ohmmen en FTP Surfer, en behoort tot de neo-traditionalisten in de surfbeweging, en dat is goed, want er zijn al genoeg surfbands

wie het enkel te doen is om ter meeste lawaai. Niet zo bij The Hydrosonics, die zich figuurlijk én letterlijk strak houden aan The Ventures en vergelijkbare klassieke surf, rijkelijk doorspekt met Shadows klanken, wat The Hydrosonics toch weer tot

een buitenbeentje maakt. Het resultaat klinkt logischerwijs vertrouwd in de oren, en dat vergroot de toegankelijkheid en de herkenbaarheid. Ook typerend voor surf: de invloed van Oosterse en Russische muziekjes.

Snelheid en melodie zijn de trefwoorden, met twee gitaren die voorbeeldig samenspelen, ondersteund door bas en drums die doen wat ze moeten doen, en dat meer dan behoorlijk doen. De reverb spat alle kanten uit, de drums roffelen en crashen er op los. De gekozen nummers zijn een staalkaart van de setlist van The Hydrosonics: The Savage (Shadows), Shockwave (Zorba & The Greeks), Redlined (Penetrators), High Voltage (Jim Messina & The Jesters), Pep (een single uit 1964 van de Belgische Cousins), gitaarklassiekers Summertime en Sabre Dance, ach, ik zou ze allemaal kunnen vermelden, maar dat heeft weinig zin. Live doen ze daar probleemloos kaskrakers als Wipe Out bovenop.

De nummers uit 2004 klinken fantastisch (referentie: Jon & The Nightriders) en mogen wat mij betreft zo officieel uitgebracht worden, de nieuwe opnames hebben een volledig andere klankkleur: de gitaren klinken ieler, de wisselwerking tussen de gitaren is veel minder hoorbaar, bas en drums zijn te veel op de voorgrond. Dit is evenwel een geluidstechnisch aspect, en mijn opmerking is niet bedoeld om afbreuk te plegen aan de kwaliteiten van de band. Integendeel: sluit hen op in een studio, zet er een goeie producer bij, en je krijgt volgens mij een schitterende CD. The Hydrosonics kregen in het verleden al vier sterren van Phil Dirt's Reverb Central (de internetbijbel op surfgebied), en daar wil ik me volmondig bij aansluiten, want The Hydrosonics verdienen bijval in zowel de surfscene als de Shadows scene. Wie durft het aan hen te boeken in Nederland? Contact: boostc@gmail.com. U kan alle nummers beluisteren op thehydrosonics.be, en op <http://video.download.com> staan beelden van een optreden uit 2005.

3 COOLCATS (B)

Eerlijk toegegeven: ik zag 3 Cool Cats al enkele keren live, maar deed daar in deze kronieken geen kond van wegens naar mijn (uiterst subjectieve en compleet onvoorspelbare) smaak te simpel, te populair, teveel grootste gemene deler, teveel blijven hangen in open akkoorden, kortom: een te hoog Corner Cats gehalte. Bovendien ga ik er prat op geen Benelux bands te kraken, al denken sommige bands daar anders over; u zou eens moeten zien hoeveel boze brieven ze hier ter redactie binnenkrijgen te mijner sujet! In een blad als Boppin' Around mag een kritische noot evenwel niet ontbreken, nog sterker: dat is onze plicht, want als wij hier klakkeloos alles de hemel in prijzen hebt u er ook geen zak meer aan. Maar het is niet omdat ik toevallig een band wat minder vind, ik het als mijn taak beschouw hen en hun levenswerk in een halve paragraaf met de grond gelijk te maken. Misschien vindt een ander die band immers juist het eindel. Wat ons bij 3 Cool Cats brengt, een trio (maar dat had u al geraden) bestaande uit Davy De Wolf (contrabas, merkwaardig genoeg de ex-drummer van Speedball Jr) en de broers Jo (zang + gitaar) en Ludo (drums) Vervliet. Deze 14 track-CD met de titel Fun (de band verkoopt hem zelf bij optredens omdat ze niemand bereid vonden hem officieel uit brengen) is helemaal anders dan ik verwachtte. Het blijft erg eenvoudig (het cliché wordt niet geschuwd, vooral in de solo's en de eindes), refererend naar de tikkende sound van de revivalbands uit de jaren '70 (zij het met contrabas), maar in tegenstelling tot hun optredens is de CD geen Greatest Hits Of Rock And Roll geworden. Integendeel: het merkwaardige is dat veel nummers erg sixties van structuur zijn, gebaseerd op rifs uit de garagerock, en in de melodieën nogal wat invloeden van seventies rock en pop vertonen. Gelukkig werkt dat nergens storend! Of dit een bewuste keuze van Jo Vervliet is (hij schreef 13 van de 14 nummers; de enige niet-original is een ingetogen cover van Bad Moon Rising van Creedence

Clearwater Revival, wellicht de beste rockabillysong uit de hele jaren '60) weet ik niet, net zoals ik me afvraag of hij zelf ook hoort dat zijn stem een enkele zeldzame keer neigt naar Brian Setzer en Reverend Horton Heat. Of misschien doen ze het er wel juist voor natuurlijk, hahaha. Ook opvallend: er wordt mooi met backing vocals gewerkt. Voor de rest heeft deze CD niets te maken met het Coasters nummer waarnaar 3 Cool Cats zich noemden, sleuren ze er op Never Give Up een complete Dixieland fanfare bij, en krijgt ie de Medaille Voor De Eddie Cochran Tribute Met De Macaberste Titel Ooit: Eddie Cochran's Dead! Deze CD verraste me omdat ie in een aantal opzichten beter is dan 3 Cool Cats live, en omdat ie aantoont dat de band twee gezichten heeft. The proof of the pudding is evenwel in the eating, zo weet de Engelsman, dus wij kunnen u slechts aanraden zelf een keertje te gaan kijken en uw eigen oordeel te vellen. De band treedt zowel versterkt als desgewenst akoestisch unplugged op, en is volop bezig met nieuwe opnames. Foto's vindt u op 3coolcats.be, en op liveconcerten.be (de site van hun boekingskantoor Backline) kan je enkele nummers beluisteren. Info: robert@liveconcerten.be

MISTER P. & THE CADILLACS (B)

Surf, door sixties beïnvloede rockabilly, hillbilly... allemaal goed en wel, maar veel van onze lezers houden gewoon van de goeie ouwe rock 'n' roll krakers zoals die in vervlogen tijden uit de jukebox schalden en te horen waren bij de autoscooters op de kermis. Die mensen zitten goed bij Mister P. & The Cadillacs, een zevenmansformatie uit Oost-Vlaanderen, bestaande uit Pascal (zang), Marc 'Woodie' Ségal (drums), Jo (leadgitaar), Koen (ritmegitaar), Jean-Yves alias Jerry (keyboards), Leo (sax) en Maarten (elektrische bas). Hun boekingskantoor bezorgde ons een 16 track demo getiteld Meet Mister P & The Cadillacs, met daarbij de opmerking dat we niet weten of deze CD ook in de reguliere handel verkrijgbaar is. The Cadillacs zijn een all round rock 'n' roll balorkest die levende jukebox spelen en niets anders dan de grootste rock 'n' roll hits ten gehore brengen: Diana (Paul Anka), Maybe Baby (Buddy Holly), Oh Boy, Hey Baby (net als Bruce Channel met mondharmonica), Shake Rattle And Roll...

Met hun grote bezetting zorgen ze voor een vol en gevarieerd geluid, waarbij authenticiteit zeker niet de betrachting is: je hoort dat dit geroutineerde rasmuzikanten zijn, wiens speelstijl vrij modern en enigszins poppy klinkt, waardoor ze zich situeren in de buurt van revivalbands uit de jaren '70 als Sha Na Na en Showaddywaddy. Met name Under The Moon Of Love is duidelijk gebaseerd op de versie van Showaddywaddy. Bij momenten tinkelt de piano té elektrisch, op I Wish I Could Believe You (van The Duprees) huppelt een olijk orgeltje, af en toe hoor ik strijkers die me eveneens uit dat keyboard lijken te komen. Uit genoemde songs kan u al opmaken dat de vocalen erg belangrijk zijn. Alle Cads nemen inderdaad deel aan de zang, en dat levert mooi meerstemmig werk op, want de vocalen zijn geslaagd. Niet perfect, wel gewoon goed. Luister maar naar het live en bijna acapella (enkel begeleid door basgitaar) All I Have To Do Is Dream (Everly's). En sowieso doet het plezier om de grote doo-wopklassiekers als Blue Moon (Marcel's), Charlie Brown, Pretty Little Angel Eyes, Do You Love Me (Contours), In The Still Of The Night, Earth Angel, A Teenager In Love en The Book Of Love nog eens te horen spelen door een hedendaagse band.

Volgens mij staan Mister P & The Cadillacs garant voor wat ze beloven:

a trip through the fifties. Op mrpandthecadillacs.be kan u alvast horen wat ze onder de motorkap hebben zitten, boeken kan evenwel enkel via Backline op liveconcerten.be

CHARLIE ROY & HIS BLACK MOUNTAINS BOYS (B)

Charlie Roy is het alter ego van Mario Mattucci, die we kennen als gitarist van Runnin' Wild en Million Dollar Sunrise (waarin hij de rol van Carl Perkins vertolkt), maar vooral van The Be-Bop's die hij al 20 jaar van rockabillylicks voorziet. Geen idee of er in Mario's woonplaats Charleroi (hebt u 'em ?) zwarte bergen te vinden zijn, maar The Black Mountains Boys zijn Mario's hobbybandje waarmee hij de country roots van de rockabilly exploreert, met behulp van Roland Vandy (drums, Be-Bop's), Holly Dee Dice Dalton (contrabas, Ugly Buggy Boys) en Grandpa Jones-dubbeltanger Georgy Parascan (gitaar). Ik heb ze nog nooit live gezien, maar maak er een pint, euh, punt van daar werk van te maken, want deze demo smaakt naar meer. De heren dabben in proto-rockabilly, hillbilly en zigeunerswing, en voor wie bij dat laatste de wenkbrauwen front

dienen we enkel de invloed van Django Reinhardt op de jonge Chet Atkins in herinnering te brengen. Tussen haakjes: iemand ooit Woody Allen's Django-parodie Sweet And Lowdown (1999) gezien? Geen slechte film. Variatie troef in elk geval bij deze 12 met een flinke scheut rockabilly-saus overgoten tracks, opgenomen in de Matt Barney Studios (= gewoon bij Mario thuis - hij knutselt graag aan oude bandopnemers), ook al omdat Mario en Georgy de zang onderling verdelen, en omdat ze er pedal steel, banjo, dobro en mondharmonica bijlepen. Dat ze in geen van deze instrumenten excelleren doet geen afbreuk aan het resultaat maar draagt integendeel bij tot de naïeve charme die deze opnames uitstralen. De liefde voor muziek, mijnheer! Zie in dat verband ook de zweem van een Frans accent in de zang. Deze mensen doen gewoon waar ze zin in hebben, bijvoorbeeld I Can't Help It If I'm Still In Love With You (H. Williams) een mid-tempo kampvuur arrangement met klaaglijke mondharmonica aanmeten, of Hey Porter (J. Cash) spelen zoals een all round balorkest dat zou gedaan hebben midden jaren '50. Naast covers als Catfish Boogie, Flip Flop And Fly, Singing The Blues, Knee Deep In The Blues, en het geinige Green Cheese (M. Travis), staan hier ook twee eigen nummers op, waarvan u Gonna Get Me Another Woman kent van onze Bop!-CD die u gratis en toch voor niks bij Boppin' Around #55 kreeg. Ik daag u uit het andere eigen nummer te vinden tussen de covers van onbekende songs uit de hele oude doos!

Wat ons tot de eindconclusie brengt dat Charlie Roy & His Black Mountains Boys klinken als de Boppin' Hillbilly CD's van Collector. En voor de slechte verstaander: dat is bedoeld als een compliment! Volgens mij zijn Charlie Roy en co op de wereld gezet om de mensheid te redden, want dit is absoluut een aanwinst voor de Belgische muziekscene. Beste referentiepunt in Nederland: The Barnstompers. Een website hebben Charlie Roy & His Black Mountains Boys niet, maar ze zitten wel met enkele nummers op MySpace. Info: charlieroy@swing.be

DADDY'S DARLINGS & THE BIG BANG BOYS (B)

En om deze België special af te sluiten een buitenbeentje, namelijk de Belgische Andrews Sisters, genaamd Daddy' Darlings! Hoorst dit thuis in Boppin' Around? Jazeker: de veertiger jaren swing van The Andrews Sisters had - samen met vele andere muzikjes - ongetwijfeld invloed op de ontwikkeling van de rock 'n' roll, en loopt via artiesten als The Fontaine Sisters tot moderne acts als onze eigen Bugaloos. Bovendien is de muziek van The Andrews Sisters nog steeds populair: herinner u het fenomenale hitsucces van de Nederlandse Star Sisters midden jaren '80. Ik heb in elk geval een zwak voor deze muziek, maar ik kan dan ook urenlang lachen om Daar Komen De Schutters. Weinig bekend weet je betreffende de echte Andrews Sisters: hun populariteit nam tijdens de Tweede

Wereldoorlog dusdanige proporties aan dat hun platen Duitsland w e r d e n binnengemokkeld door de labels te veranderen in 'Hitler's Marching Songs'... Schatjes van dienst zijn zangeressen Loesje Maieu en

Iris Berardocco (zij richtten de groep op als een kleinschalig zangproject aan het Conservatorium van Antwerpen voor een eenmalig optreden, maar wegens groot succes, afijn, u kent dat soort bio), aangevuld met Marlies De Munck. The Big Bang Boys zijn jazzmuzikanten Geert Hellings (gitaar + lap steel), Jonas Vandebossche (contrabas), Bert Huysentruyt (drums) en Yves Robyns (piano), en daarmee snapt u meteen dat Daddy's Darlings & The Big Bang Boys geen blazers in huis hebben, terwijl dat toch een essentieel onderdeel van de Andrews Sisters big band swing vormt. The Big Bang Boys lossen het op door hun boogie woogie te spelen met gitaar en piano, en daarbij komt uiteraard vooral die piano handig van pas, ook al mis ik in Boogie Woogie Bugle Boy wel degelijk de bugel en vind ik die piano een te elektrisch geluid hebben... De drie zangstemmen klinken niet echt als Patty, Maxene en LaVerne Andrews, maar ik neem aan dat het karakteristieke krakende van die stokoude opnames nu eenmaal moeilijk te evenaren valt. Ondanks deze detailkritiek kan ik me levendig voorstellen dat Daddy's Darlings (gestoken in de karakteristieke jaren '40 kaki mantelpakjes) live de moeite waard zijn en garant staan voor een nostalgische duik in een ver verleden, want de vier nummers op deze demo zet ik met plezier op, ook al omdat het (buiten Boogie Woogie Bugle Boy en het calypso Rum And Coca Cola) niet de bekendste Andrews Sisters liedjes zijn. Ik lees dat ze al optraden voor zowel de Engelse als de Amerikaanse ambassade, en op de 60ste herdenking van de Bevrijding, en dat zijn natuurlijk mooie complimenten. Noem mij sentimenteel, maar ik hou hier wel van.

Info en beluisteren: daddysdarlings.be, boekingen via Backline op liveconcerten.be. Geheel terzijde: Backline wordt gerund door Robert Van Yper, een man die zijn klassiekers kent. Robert schreef het boek Rock It: Een Race Met De Duivel (2002), presenteerde op de Belgische radio het rock 'n' roll programma Be-Bop-A-Lula, gaf in de jaren '80 het fanzine The New Rocking Fifties uit, en was jarenlang manager van de Britse Shades.

Frantic Franky,
Boppin' Around Redactie België

Cruise Inn

COMING SOON:

WWW.CRUISE-INN.COM
Zuiderzeeweg 29,
1095 KZ Amsterdam
Tel.: 020 - 6927188
Email: info@cruise-inn.com

- Sa. Dec 9 - Johnny & the Rocco's (schotland)
- Ten Horned Devils (nl)
- Sa. Dec 16 - OOPS-a-Daisies (nl)
- Blood, Sweat & Kiers (nl)
- Sa. Dec. 30 Ultimate and final European concert of...
- RESTLESS !! (uk)
- Pre-act: El Rio Trio (nl)
- ***** 2007 *****
- Sa. Jan 13 NEWYEARSPARTY with:
- Mischief! (nl)
- The Keytones 25 Years (uk)
we appreciate if you dress in style!!!
- Sa. June 16 D-DAY nr 22
- Sa. July 7 ELVIS DISCO # 10, with Hulabaloo (uk)

(advertentie)

Check our website for the latest info: WWW.CRUISE-INN.COM

(advertentie)

RARITY-RECORDS

these
ROCKIN' DVD'S

are available on
RARITY RECORDS LABEL
AND MORE COMING!

see the complete
catalogue on
internet!

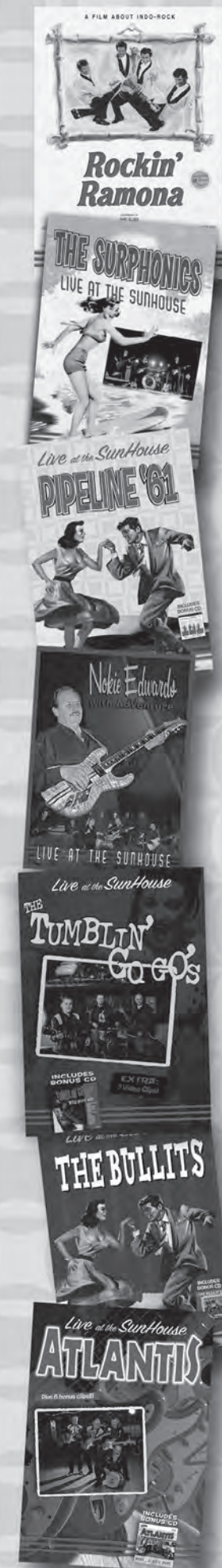
Rarity Records biedt nu
de mogelijkheid om alle nummers
die op het label zijn verschenen,
te downloaden! Surf naar:
www.musicinc.nl

RARITY-RECORDS

Your Label for
Rock 'n' Roll
Rockabilly
Collector's items
Instrumentals
50's - 60's
Indo Rock

CD's
&
DVD's

We're always on the look-out
for new bands:
write, fax or mail us!

WWW.RARITYRECORDS.COM

RARITY RECORDS

P.O. Box 656 2003 RR Haarlem, Holland Fax: +31 (0)23 5262340

boeken kast

DE JAREN '60 JACK BOTERMANS & WIM VAN GRINSVEN

Uitgeverij Terra Lannoo, ISBN 90-5897-486 (2006)

Ik vermoed dat de meeste onzer lezers wel een fifties vaasje thuis op het dressoir hebben staan, of een oude radio, of als u heel rijk bent staat er misschien een Ami-1 200 M jukebox uit 1958 bij u in de woonkamer te pronken... Sommigen gaan daar steeds verder in en proberen hun huis zo fifties mogelijk in te richten. Zelf behoor ik tot het slag dat op zaterdag en zondag van de ene rommelmarkt naar de andere kringloopwinkel spurt, en in juni thuiskomt met een partij oude kerstversiering. In de loop der jaren is me daarbij duidelijk geworden dat heel wat fifties spul dat wij zo mooi vinden eigenlijk jaren '40 design is, en dat heel wat ander 'fifties' spul eigenlijk uit de sixties stamt. Om maar te zeggen dat dit boek over de jaren '60, van dezelfde auteurs waarvan wij in Boppin' Around # 68 het boek De Jaren '50 bespraken (ondertussen al aan de vijfde druk toe - het boek, niet de Boppin' Around...), heel erg 'fifties' oogt. En dat ik pakweg 80% van wat erin staat, best wel zelf zou willen hebben!

De Jaren '60 is een mooi gebonden kijkboek, op groot formaat (25x25 cm), op alle 144 pagina's geïllustreerd met kleurenfoto's van een eindeloze reeks dagelijkse gebruiksvoorwerpen als vazen, asbakken, radio's ("houdt u ook van een disc-party?"), keukengerei, speelgoed, meubels, de boodschappen, wasmiddelen, stofzuigers, "herenvesten met mohair voorpand", vlapoeder verpakkingen, mixers, krantenknipsels, auto's, tupperware dozen, prullaria, glaswerk, brandblussers, klokken, straalkacheljies, serviezen, Sjors van de Rebellenclub, en Archie De Man Van Staal. En hoewel uiteraard ook The Beatles, The Rolling Stones, provo's, Jan Cremer, lava lampen, Boudewijn De

Groot met haar tot ver over zijn schouders, Wally Tax met een Mireille Mathieu kapsel, en Johan Cruyff (die had tenminste nog kort haar!) aan bod komen, vinden we ook Johnny Lion (op de foto met Sophiejet), Trini Lopez, een Japans hoesje van Ramona van The Blue Diamonds, en de single Samen Dansten Wij De Hully-Gully van De Heikrekels. Verder: huishoudproducten die nog steeds bestaan, huishoudproducten die niet meer bestaan (zure volle melk), en reclameslogans die je de dag van heden niet meer aan de straatstenen kwijt zou raken ("Sputnik: de kaas van de toekomst met 40% vet!"). Plus een enkele keer spulletjes die ik zelf thuis ook heb (asbakjes en glazen, allebei niet toevallig met pin-ups, en een lava lamp, hahaha) en dingen die mijn ouders thuis nog dagelijks gebruikten (zo'n langwerpige witmetalen spaardoos voor gas-licht, verzekeringen, vakantie en diversen). En wie kent er de Berinette nog? En de Royal Nord? Het Enba suspensoir? Flipje het fruitbaasje van Tiel? De M-brigadiers? Sjoukje Dijkstra? Nostalgie troef dus, en ik krijg maar niet genoeg van dit boek. Hou er alleen rekening mee dat de tekst secundair is aan de foto's en niet verder komt dan wat licht ironische overpeinzingen. Maar wie kan dat wat schelen bij zoveel moois om naar te kijken? En eigenlijk, als ik heel eerlijk mag zijn, vind ik dit boek inderdaad mooier dan wat we te zien krijgen in het boek over de jaren '50... Blijkbaar lag Nederland in die tijd toch nog enkele jaren achter op Amerika, waardoor de dagelijkse gebruiksvoorwerpen veel langer een soort vooroorlogse zwart-witte Nederlandse aap-noot-mis kneuterigheid behielden...

Aanbevolen verkoopprijs: 25 euro. Botermans en van Grinsven verdoen trouwens nog enkele kleinere boekjes over de jaren '50 samen, zoals Maandag Wasdag, Bij Ons Op School, en Moedertje Spelen, en op 30 oktober verscheen in dezelfde reeks als De Jaren '50, '60 en '70 ook De Gouden Jaren Van De Televisie, dat de herinneringen aan drie decennia TV in Nederland oproept. Info: www.lannoo.com

Frantic Franky

THE FABULOUS SOUND OF THE SIXTIES UITGEVER: BERT BOSSINK Jaargang 31, no. 92/93 (2006)

The Fabulous Sound Of The Sixties is Nederlands oudste blad voor '50-er, '60-er en '70-jaren muziek uit de vorige eeuw. Het blad werd namelijk al in 1975 opgericht en een dikke 30 jaar wordt er door Bert Bossink, na een aantal jaren van relatieve stilte een dubbeldekkende uitgave in eigen beheer uitgegeven. Eindelijk is dit nieuwe en zeer dikke boekwerk uit (meer een jaarboek dan een tijdschriftuitgave!) van maar liefst 246 pagina's met een enorme hoeveelheid unieke informatie, waaraan Bert met zijn karakteristieke onverzettelijke energie en enthousiasme voor de muziek een half jaar heel hard heeft gewerkt. Het boek draagt weer het typische Bert Bossink handelsmerk, een hele grote kennis van de muziek uit jaren '60, aangevuld met het enorme enthousiasme en de persoonlijke beleving van Bert, waardoor er een hele hoop informatie de revue passeert. Verder is ook karakteristiek voor zijn stijl, de vele zijstapjes in een artikel en de een beetje rommelige lay-out met veel knip en plakwerk.

Maar die stijl heeft aan de andere kant ook zeker weer zijn charme, want op die manier kan je wel weer heel goed duidelijk merken dat Bert er weer zijn ziel en zaligheid in gelegd heeft en dat het geen cleane verhalen zijn geworden, maar echte huisvlijt met een hele persoonlijke touch. Hier en daar gebruikt Bert ook hoofdletters om bepaalde

specifieke dingen te accentueren en ook is typerend voor zijn lay-outstijl de grote variatie in de gebruikte lettertypes. Het is in die zin ook heel verstandig dat hij het uitgeven van dit jaarboek in eigen hand heeft gehouden, want een uitgever zou daar horensdol van zijn worden. Maar in die vorm waarin het nu is uitgegeven heeft het wel het Bert Bossink-stempel gekregen, een dubbeldekkend nummer in een ringband, gewijd aan persoonlijke herinneringen aan een niet zo voor de hand liggende muzikant als de Haagse muzikant en ex-medewerker van o.a. The Fabulous Sounds Of The Sixties, Peter Riethof, waaraan ook een artikel in Boppin' Around gewijd was. In dit boekwerk valt bijna de hele muzikale levensloop van Peter Riethof te lezen, aangevuld met vele niet eerder gepubliceerde persoonlijke aantekeningen van Peter. Om een paar andere dingen eruit te pikken die verder voor het grootste deel van de lezers van Boppin' Around de moeite waard zijn is de fantastische story en regelrechte Johnny Paris tribute aan de onlangs overleden Johnny Paris van Johnny & The Hurricanes, met diverse interviews, persoonlijke herinneringen, zeldzame gesigneerde foto's op de voorkant van magazines en veel unieke informatie over de meest zeldzame elpee van Johnny & The Hurricanes, Live At The Starclub op het Atila label uit 1965 (ALP 1030), en een eveneens unieke bijdrage van Sonja Reuter - de weduwe van Johnny Paris - getiteld Mijn Tranen Voor De Rock 'n' Roll-legende. In september/ oktober 1981 publiceerde Bert in The Fabulous Sounds Of The Sixties, Jrg. 37, no. 7 al een interview met een uitvoerige story over Johnny & The Hurricanes. Ik ben heel blij met dit eerbetoon, want ik heb Johnny & The Hurricanes een aantal keren live gezien en Johnny Paris ook één keer in levende lijve ontmoet in Gemert. Zijn nummer Reveille Rock werd ook vaak gebruikt om op kamp de jeugd vroeg uit hun nest te krijgen! Ook voor onze lezers zeer interessant is het artikel over en interview met Cindy Walker, de songwriter en zangeres van ongeveer 500 nummers opgenomen door Elvis (b.v. When My Blue Moon Turns To Gold Again), Jim Reeves (Distant Drums, wat zij speciaal voor Jim Reeves schreef), Roy Orbison (Distant Drums), Bob Wills & The Texas Playboys (b.v. You're From Texas), Ray Charles en Webb Pierce. Ook het artikel over Lydia & Her Melody Strings en de (solo-)carrière van Charles Tuinenburg is voor de vele liefhebbers van Nederlandse rock 'n' roll en Indo-rock zeer de moeite waard. Dat artikel werd speciaal voor het boekwerk geschreven door Alex Meulenbeld en

Charles Tuinenburg. Wat ik verder nog speciaal wil vermelden is het artikel gewijd aan de unieke songwriter Buck Owens, omdat ik een grote fan ben van de stijl van Buck Owens. In dit lijvige eerbetoon zijn vele gesigneerde foto's, een brief van Buck aan Bert Bossink uit 1971 en afdrucken van unieke elpeehoesen te vinden. Ook heel bijzonder zijn de uitstapjes in het artikel naar artiesten die nummers van Buck coverden zoals The Jumping Strings uit Nederland, The Beatles en Ray Charles. Natuurlijk bevat ook de The Everly Brothers biografie en platenlijst en de persoonlijke belevenissen van de Everly Brothers-fan Maartin Maas een schat aan informatie. Echter, opvallend genoeg komen ook eigentijdse bands aan bod, zoals '57 Fairlane en Shadowfaction. Het zeer lijvige boek is te bestellen door overmaking van 17.50 Euro (inclusief verzending in Nederland) op gironummer 1611615 t.n.v. Bert Bossink, Postbus 111, 5280 AC Boxtel. Voor alle inlichtingen: bel 0411-677-456 of mail naar B.Bossink@kpnplanet.nl Daarna kan je jezelf rustig terugtrekken, want dat zal heel wat uurtjes gaan kosten om dit dubbeldekkende nummer door te lezen.

Frank Nelissen

SOUTHERN & ROCKING UITGEVER: MARC FENECH 19e uitgave (2006)

Ook terug van weggeweest is het voorheen Engelse, nu vanuit Finland opererende magazine Southern & Rocking van de Brit Marc Fenech in deze 19e uitgave. Het blad zal 4 keer per jaar verschijnen en wordt in drie talen uitgebracht (Engels, Spaans en Fins). Wij hebben (gelukkig) de Engelse versie. Helaas gaat het hier nog om de eerste hernieuwde uitgave, volgens planning zou als je dit leest de allernieuwste inmiddels uit

moeten zijn. Qua benadering heeft dit internationaal georiënteerde blad wat weg van Boppin' Around, met als verschil dat men probeert werkelijk elke muziekstijl (in ons genre of aanverwant welteverstaan!) en elk land te coveren. Zo lezen we niet alleen over de Britse, Amerikaanse en ook Nederlandse (Frank Nelissen!) en Belgische (Frantic Franky!) scène, we vinden ook scènenieuws uit de rockin' scène op Malta, Japan, Zuid-Amerika en meer exotische en/of verre oorden. Met zoveel kopij is het dan ook zeer verwonderlijk dat het blad is overgegaan op een kleiner formaat, net iets groter dan A5. De lay-out is niet gebaseerd op aantrekkelijkheid of duidelijkheid, doch meer op het benutten van elke vierkante centimeter. Dat leest eigenlijk best vermoeiend, maar niet zeuren: you get for what you pay (and perhaps more)! Naast scène

nieuws zijn er bandbio's van L'il Esther & the Tin Stars, Crazy Cavan, Sureshots, Cat 'n The Hot Tin Trio, Drugstore Cowboys, Cellmates, Truly Lover Trio, Hasil Adkins etc. Dat men werkelijk niets onberoerd wil laten is de aanwezigheid van kleine rubriekjes over subgenres, waarin zelfs de Nederlandse Indo-rock/ Instrumental scene (Henri Smeets!) een plaatsje krijgt. Met zoveel items en verscheidenheid wordt het nergens diepgaand of langdradig. Het gaat dan ook om de grote hoeveelheid informatie die je over je kuif gestort krijgt. En daarin is het blad meer dan geslaagd. Belangrijk voor Nederlandse lezers: Je kunt je desgewenst via een betaling naar de Postbank abonneren: maak € 27,- voor een jaarabonnement

over naar 1162210 t.n.v. Y.J. ter Beek te Vlissingen. Mail dan wel even je adres door naar subs@sr-music.net Meer rock 'n' roll magazines zijn te vinden via de linken op onze website, van rock 'n' roll scenemagazines als Mad House Jump (D), Big Beat (SF) tot gerenommeerde jaren '50 magazines als Now Dig This (GB), Rockin' Fifties (D) en Jamboree (I) etc. Er zitten ook linken tussen naar enkele fifties lifestyle magazines, zoals Baracuda (USA) en Car Kulture Deluxe (USA).

Frans van Dongen

GRAPHIC DESIGN • PHOTOGRAPHY • DJ

UTH worked for:

BLUE MOON SPECIAL - RANCH GIRLS - BUGALOOS
JUNIOR MARVEL - HILLBILLY BOOGIEMEN - TINSTARS
RARIETY RECORDS - TOMBSTONE RECORDS - ROCKHOUSE RECORDS
NIEUWE REVU - BARNSTOMPERS - CADDY'S DINER - GEL - PARADISO
INKSTITUTION - DIKKE DENNIS - GROVER RECORDS - BOPPIN' AROUND
AMSTERDAM BEAT CLUB - SOUND OF THE FIFTIES - RENO BROTHERS
MISCHIEF! - RED SHOTS - CULT TV - AND MANY OTHERS....!

Also for your Video / DVD projects!

info@underthehat.net - 020 6826994

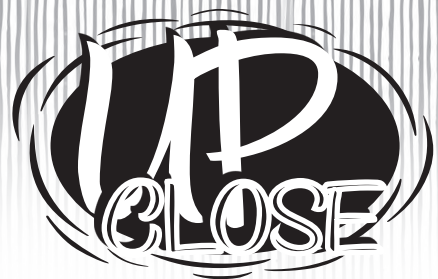
(advertentie)

It's All Under The Hat!

WWW.UNDERTHEHAT.NET

In Memoriam

CHUCK RIO ALIAS DANNY FLORES: R.I.P. TEQUILA!

Op 19 september overleed de 77-jarige Chuck Rio, de man die Tequila schreef, er saxofoon op speelde, en met diepe stem "tequila" declameert...

Chuck Rio (echte naam: Daniel 'Danny' Flores), in 1929 geboren als zoon van Mexicaanse immigranten, leerde al op jonge leeftijd gitaar, piano, drums en saxofoon spelen. Vooral de sax lag hem, beïnvloed door het raspande geluid van de Italiaanse '40s swingsaxofonist Vido Musso. Flores begon zijn carrière in een countryband met bassist Van Norman, die later ook enige tijd deel zou uitmaken van The Champs, maar speelde even vlot pop, R&B, en jazz. In 1953 verschijnt zijn eerste plaat, 'Let's All Get Drunk/ Clam City Boogie'. Andere singles volgen, een aantal nummers blijven onuitgebracht, en met The Danny Flores Orchestra begeleid hij opnames van Bill Tracy voor het Modern/ RPM label. Op 23 december 1957 is er studiotijd over nadat hij met ritmegitarist Dave Burgess (die al enkele singles had uitgebracht onder het pseudoniem Dave Dupree) een opnamesessie deed voor Challenge Records (opgericht door zingende cowboy Gene Autry) als begeleiders van ofwel Jerry Wallace ofwel The Kuf-Linx, daarover zijn de geschiedenisboeken het niet eens. Flores en Burgess nemen met gitarist Buddy Bruce en drummer Gene Alden, beide lid van het Danny Flores Trio, en studiobassist Cliff Hills het instrumentale Tequila op, gebaseerd op een mambof die Flores al jaren gebruikte tijdens clubconcerten. De opbouw van het nummer met eerst de ritmegitaar, dan de bas die invalt, daarna de percussie, en tenslotte de leadgitaar, was een vondst van engineer Stan Ross, die op die manier de juiste geluidsbalans zocht. Nog een weetje: de meeste

tijd werd in de studio besteed aan Burgess' instrumentale Train To Nowhere, pas op het laatste nippertje wordt in allerijl in drie takes Tequila op de band gezet. Een week later worden de vocale 'tequila' intermezzo's en de handclaps overgedubd, met ondermeer de toevallig aanwezige Huelyn Duvall, die op 27 januari 1958 trouwens door The Champs werd begeleid bij de opname van de nummers Friday Night On A Dollar Bill, You Knock Me Out, Humdinger, en Fools Hall Of Fame. Naar verluidt werd Duvall ook gevraagd om de gitaarpartij van Tequila op te nemen, maar hij sloeg het aanbod af omdat hij vond dat hij niet goed genoeg lead kon spelen.

Op 15 januari 1958 verschijnt Tequila (met als componist Chuck Rio, omdat Flores als zanger onder contract stond bij Modern, en dat ene woordje 'tequila' werd beschouwd als zang) onder de naam The Champs (naar Gene Autry's paard Champion) als B-kantje van Train To Nowhere. Op 28 maart staat Tequila op nummer 1 in de hitparade, en ook in de R&B-charts wordt de top gehaald. Burgess en Flores stellen snel een groep samen die onmiddellijk op tournee vertrekt, al zijn de eerste concerten volgens de verslagen uit die tijd een ramp: buiten Flores en zijn vaste drummer Gene Alden had niemand in de band de benodigde live-ervaring. Bovendien betwistten Burgess en Flores elkaar het leiderschap van de groep, en na de opnames van de LP Go Champs Go stappen Flores en Alden in juni 1958 middenin een tournee uit The Champs. Burgess beweert evenwel dat hij hen uit The Champs flikkerde omdat ze teveel dronken en feestten. Op de tweede Champs LP, Everybody's Rockin' (1958), is Flores officieel dan ook geen gro-

epslied meer, al staan er wel enkele liedjes op die nog met hem zijn opgenomen. Burgess en Flores komen tot een soort overeenkomst waarbij Flores gedurende drie jaar de naam The Champs 'least' aan Burgess voor plaatopnames en liveconcerten, in ruil voor een afgesproken geldsom.

Ondertussen is Tequila aan een heel eigen leven begonnen. In Engeland haalt het nummer op 4 april 1958 de vijfde plaats in de hitparade (op de hielen gezeten door de cover van Ted Heath), in Nederland kampeert het drie maanden in de Top 40 met als hoogste notering de derde plaats in juni, en ook in België haalt Tequila in april de Top 3, spendeert het maar liefst 5 maanden in de hitlijsten, en inspireert het een cover door orkestleider Francis Bay. In Amerika krijgt Tequila een Grammy Award als beste R&B-performance, en de markt wordt overspoeld door covers (Eddie Platt, Ralph Marterie, Owen Bradley, Freddie Fender (Tequilita Rock door Eddie Con Los Shades), The Profiles, Bill Black Combo, The Ventures, The Challengers, Boots Randolph, Stan Kenton) en imitatities (Cerveza van Boots Brown, Straightaway van The Knights, Chili Beans van Felix & His Guitar, Tacos van The Royaltones, Scorpion van The Carnatons, Chili With Honey van Danny Bell & The Bell Hops, On The Rocks van The Ramrocks...). Challenge Records krijgt niet alleen problemen met Modern bij wie Danny Flores officieel onder contract staat, ook exotica orkestleider Les Baxter smeert hen een rechtszaak aan de broek omdat hij beweert dat Tequila verdacht veel op een van zijn filmthema's lijkt. The Champs zelf beginnen aan een eindeloze reeks opnames die vaak een Latino-sfeertje (of minstens een Mexi-

caanse tittel) hebben, zoals Bandido, El Rancho Rock (gebaseerd op het Mexicaanse volkswijsje El Rancho Grande), South Of The Border, Caramba, Sky High (= Cielito Lindo), The Little Matador, Sombrero, Limbo Rock (het origineel is van The Champs, de cover van Chubby Checker!), Latin Limbo, en Cactus Juice. Om nog maar te zwijgen van Too Much Tequila, Tequila Twist, en zelfs een gezongen versie van Tequila, geschreven door toenmalig bassist Van Norman, op 9 mei 1958 ingespeeld door The Champs, ingezongen door een studiegroep, en uitgebracht als The Tequila Song door The Contenders. Kortom: The Champs konden nog jaren teren op het succes van Tequila, al waren ze eigenlijk nooit een échte groep: Dave Burgess nam achter de schermen de zakelijke kant waar, deponeerde de groepsnaam, kocht zich in bij Challenge, en stuurde een steeds wisselende reeks muzikanten in de studio en op de baan. Zo mogen ondermeer Gene Vincent gitarist Johnny Meeks, Sun rocker Dean Beard, en de latere countryzanger Glen Campbell zich korte tijd lid van The Champs noemen, en zijn ook drummer Hal Blaine en gitarist Tommy Tedesco op sommige Champs platen te horen. In 1965 ontbindt Burgess de groep na een tournee door Japan.

En hoe verging het Danny Flores ondertussen? Hij neemt een aantal (vaak Tequila-achtige) instrumentals op die verschijnen onder diverse namen als Chuck Rio, The Originals (het fantastische The Whip uit 1958, Margarita 1959). Modern Records profiteert van het succes van Tequila om

oude opnames van Flores van de planken te plukken en brengt in 1958 de singles Don't Go Baby/ All Of Me (onder het pseudoniem Danny Boy) en Bye Bye Baby/ No Matter What You Do (door Chuck 'Tequila' Rio) uit op hun nieuwe sublabel Kent. In 1963 duikt Flores in de studio met de instro groep The Creshendoes (alias The Persuaders), die evenmin hun hand omdraaien voor verwarving: één single van de groep werd twee keer uitgebracht onder beide groepsnamen, en het nummer Kahuna Stomp van de Persuaders LP Surfer's Nightmare (1963) verschijnt op single als Kreshendo Stomp door Chuck 'Tequila' Rio... Vanaf 1964 brengt Flores dan weer platen uit als Chuck Rio & Delaney, en als Danny Flores & The Fans.

Eigenlijk had het vrolijke Tequila deuntje een bittere schaduwzijde voor de man die het nummer bedacht en inspeelde... Danny Flores verloor niet alleen een pak geld aan de onduidelijke rechtenkwesie rond het nummer (hij ondernam zijn hele leven juridische actie om een deel van de centen waar hij recht op zou gehad moeten hebben terug te winnen), maar hij kon evenmin inspelen op het hitparadesucces van The Champs omdat hij die naam niet mocht gebruiken. Ook op persoonlijk vlak incasseerde Flores rake klappen: zijn Tequila-label floot, zijn huwelijk valt uit elkaar, en hij grijpt naar de fles. In 1970 doet zijn drank- en drugsverslaving hem in het hospitaal belanden, waar hij er zo slecht aan toe blijkt dat hem de laatste sacramenten worden toegediend. Hij komt er evenwel bovenop en klimt langzaam uit een diep dal. Met zijn nieuwe echtgenote vormt hij het duo Danny & Sharee dat zelfs de Latino hit Tu Alumbas Mi Vida scoort onder weer maar eens een andere naam, Sharee & Tequila. Ze treden regelmatig op in Las Vegas, en Flores doet zelfs een aantal concerten met een nieuwe Champs formatie.

Chuck Rio bezweek aan de gevolgen een longontsteking. Aangezien het ons een raadsel is op welke Champs opnames hij nu wel of niet meetoetert, bevelen we u de CD Chuck Rio: The Tequila Man (Ace, 1998) aan. Laat ons nog één keer een shotje vullen en een heildronk heffen op het leukste partydeuntje aller tijden: te-qui-laaaaaa...

Frantic Franky
illustratie met dank aan Bert Bossink

The Oldie Company
RIJKSSTRAATWEG 197 - 3921 AE ELST (UTR)

NEDERLANDS GROOTSTE OLDIES INTERNET SHOP
CD'S EN DVD'S VAN DE JAREN 50, 60 & 70.

-- WWW.MUSICSERVICE.NL --
DE OFFICIELE RARITY RECORDS DEALER

ROCK AND ROLL, ROCKABILLY, COUNTRY, INSTRUMENTAAL, SURF,
INDOROCK, SIXTIES BEAT, FLOWER POWER, GARAGE
SOUTHER ROCK, AMERICANA... ENZ....ENZ....ENZ

KIJK SNEL OP WWW.MUSICSERVICE.NL

TELF. 0318-472036, FAX 084-8311460, INFO @ MUSICSERVICE.NL

R&R AROUND THE WORLD

BAKELIET: EEN REVOLUTIE IN MATERIAAL EN VORMGEVING

Wie vindt het geen leuke bezigheid, op zoek naar spulletjes om je interieur een nog wat meer vijftiger jaren uitstraling te geven? Bij het afstruiven van kraampjes en winkeltjes is de kans groot dat je iets leuks ziet dat van kunststof (plastic) is gemaakt. Felgekleurde of juist donker gekleurde asbakken, doosjes, vazen, lampen, noem maar op. Het gebruik van kunststof stijgt in de jaren vijftig namelijk explosief. Het kon allemaal snel en in grote aantallen, dus goedkoop, gemaakt worden. Daarbij kent men voor de vormgeving bijna geen beperkingen, iets dat met de gewone, natuurlijke materialen zoals hout, steen, ijzer, wol, katoen, etc. wel het geval is. De eerste stof die echt geheel op kunstmatig wijze wordt verkregen, we spreken dan

over een synthetisch materiaal, is bakeliet dat in het begin van de vorige eeuw werd ontdekt. Jammer genoeg was het materiaal alleen in donkere kleuren te maken maar de vele voordelen maakten dit tot een bijkomstigheid. Vormgevers kunnen zich op dagelijkse gebruiksartikelen gaan uitleven... een puntenslijper ziet er opeens heel gestroomlijnd uit! Door de uitstekende isolerende eigenschappen werd het materiaal zeer veel ingezet voor elektrische onderdelen zoals stekkers, stopcontacten,

schakelaars, noem maar op. Iedere BA lezer zal vast wel iets van bakeliet in huis hebben, al was het maar die ene 78-toeren plaat of die oude radio of televisie met zijn karakteristieke bakelieten omkasting. Het verhaal achter bakeliet is interessant genoeg om er eens in te duiken. Om een indruk te krijgen welke voorwerpen er zoal van gemaakt zijn, bezochten we enige tijd geleden een bakeliettentoonstelling in het landbouwmuseum "De Laarman" in Luttenberg. Voor we daar wat over vertellen eerst een stukje historie.

ER WAS EENS...

In 1863 wordt in België Leo Baekeland geboren. Hoewel zijn vader schoenmaker was, is Leo meer geïnteresseerd in de wetenschap en gaat hij chemie studeren aan de universiteit in Gent. Daar doet hij veel onderzoek naar reacties tussen fenol en formaldehyde om het dure schellak te vervangen. Schellak (Engels: "shellac") was eind negentiende eeuw een stof die uit de afscheiding op de dekschilden (Engels: "shells") van de Coccus lacca kever werd gehaald. Het werd van ca. 1880 tot 1920 veel gebruikt voor houtlak en imitatie ivoor voor kammen en borstels. Deze stof had een lange, vezelige structuur en is daarmee een natuurlijke "kunststof", net zoals het al veel eerder (ca. 1840) ontdekte latex, een natuurlijk rubber dat met toevoeging van zwavel veel veerkrachtiger wordt. Omdat de basis een uit de natuur verkregen product is, spreekt men hier van halfsynthetische stoffen. De eerste onderzoeken van Leo Baekeland brengen echter geen resultaat. In 1889 vertrekt hij naar de Verenigde Staten (een studiereis, maar later zou hij zich daar vestigen) en daar heeft hij wel succes maar op een ander gebied, namelijk de fotografie, één van zijn hobby's. Door zijn Velox papier kunnen foto's op een snelle manier in kunstlicht ontwikkeld worden. Deze uitvinding legt hem geen windeieren. De Kodak/ Eastman Company koopt in

1899 de rechten op voor één miljoen dollar! Genoeg geld om een privé-laboratorium te kunnen inrichten. In 1905 pakt hij de draad weer op met zijn proeven met fenol en formaldehyde. Zoals gewoonlijk wordt elke proef zeer nauwkeurig vastgelegd. Twee jaar later, in 1907, is het zover, hij weet de reactie onder controle

te krijgen. Het resultaat is een hars dat bij verwarming hard wordt, niet meer smelbaar is en een slechte geleiding heeft voor elektriciteit: de eerste echte kunststof is een feit. Leo Baekeland geeft het materiaal de naam "bakelite" ofwel bakeliet op zijn Nederlands.

EEN GROOT COMMERCIEEL SUCCES

Veel mensen zien de voordelen van het bakeliet in en dus ook het geld dat met de productie van dit materiaal verdiend kan worden. Leo Baekeland moet veel processen voeren om te voorkomen dat zijn materiaal illegaal geproduceerd wordt. Elk proces wint hij maar door zijn commercieel inzicht biedt hij een samenwerkingsovereenkomst aan in plaats van een schadevergoeding te eisen. In het begin is 'Bakelite'

BAKELIET

EEN REVOLUTIE IN MATERIAAL EN VORMGEVING

een merknaam voor het materiaal dat in eigen beheer wordt geproduceerd (en schrijf je het dus met een hoofdletter) en geven andere fabrikanten die het onder licentie produceren er zo hun eigen naam aan. Zo noemt Philips het "Philitte" als men in 1923 met de productie van radio's begint. Later, als alle rechten op het produceren van het materiaal verlopen zijn, is "bakelite" geen merknaam meer maar de naam van het materiaal geworden en wordt het dus met een kleine letter geschreven. Het materiaal kan zowat met behulp van mallen in bijna elke gewenste vorm geperst worden en door toevoeging van hout- en papiersnippers als vulmiddel kan het goedkoop geproduceerd worden. Helaas is het aantal kleurschakeringen beperkt, het materiaal is alleen in een donkerbruine of roodbruine kleur te produceren en door b.v. textielnippers als vulling te gebruiken zijn er vlamme effecten te creëren. Vanwege de goede isolerende elektrische eigenschappen wordt het materiaal gebruikt voor schakelaars en stekkers. Daarnaast wordt het veel gebruikt voor huishoudelijke voorwerpen en ap-

paraten zoals asbakken, doosjes, vulpenen, meubilair, deurkrukken, grammofoonplaten, telefoons, scheerapparaten, haardrogers en ga zo maar door. Het werd ook wel toegepast voor heften van messen en vorken, maar door de specifieke geur die het materiaal kan afgeven (b.v. door wrijven met een droge vinger) komt de sterke geur van formaldehyde vrij en is het daardoor voor serviesgoed minder geschikt. Door het bakeliet doet ook de industriële vormgeving zijn intrede, niet voor niets dat Art Deco en "design" onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. In de hoogtijdagen van bakeliet, de '20-er, '30-er en '40-er jaren van de vorige eeuw, komt er in elk land wel een fabriek die het materiaal produceert. In 1944 overlijdt Leo Baekeland maar vijf jaar daarvoor heeft hij zijn Bakelite Corporation aan Union Carbide verkocht.

waar we tegenaan lopen. Voordat we rond gaan neuzen proberen we eerst iemand van de organisatie te vinden want overal zit een verhaal achter en daar zijn we altijd nieuwsgierig naar. Even later worden we voorgesteld aan Ferdinand Oldemaat, één van de bestuursleden van het museum. We lopen met hem mee naar boven en krijgen in de kleine kantine koffie aangeboden. Hij is zelf een groot liefhebber van bakeliet en zijn interesse begon bij het verzamelen van telefoontoestellen.

Hij kent Ben Dijkman goed die op deze tentoonstelling een groot deel van zijn ca. 300 stuks tellende radioverzameling laat zien. Een andere exposant waarmee Ferdinand al in 2003 contact had opgenomen is Frits Becht. Deze verzamelaar die o.a. columns schrijft voor het kunstmagazine Elan staat met zijn meer dan drieduizend voorwerpen in het bakelietwereldje bekend als één van de grootste, zo niet dé grootste verzamelaar die er op de wereld te vinden is. Zijn verzameling is al eens te zien geweest in de beurs van Berlage in Amsterdam en in het designmuseum Axis in Tokio. Men is er dan ook bijzonder trots op dat hij bereid was om een deel van zijn collectie uit te lenen (Red: Frits Becht is onlangs op 22 oktober j.l. op 76-jarige leeftijd overleden, nationaal en internationaal stond hij naast zijn bakeliet vooral bekend om zijn Popart verzameling). Als er dus zoveel tijd en moeite is gedaan

BAKELIET EXPOSITIE IN MUSEUM DE LAARMAN

Zoals wij met het rock 'n' roll virus zijn besmet, zo zijn er ook een aantal mensen die met het bakeliet virus in aanraking zijn gekomen. De gevolgen daarvan kunnen we zien in het Sallands museum De Laarman in Luttenberg. Twee dagen lang wordt er hier plaats gemaakt voor de tentoonstelling Bakeliet. Het museum is gehuisvest in een voormalig mengvoederbedrijf en is makkelijk te vinden. Als we via de kelder naar binnen gaan, oogt het knus, misschien komt dat wel door de verzameling radio's

Onderhoud Bakeliet:

- Goed onderhouden bakeliet regelmatig opwrijven met een droge, zachte doek (badstof, flanel of speciaal vervaardigde poetsdoeken).
- Schoonmaken kan met een sopje van afwasmiddel of eventueel groene zeep (na schoonmaken kan men de staat van bakeliet pas goed beoordelen: het kan spikkeltjes vertonen door inwerking van vocht of felle zon)
- Dof geworden bakeliet kan men proberen stap voor stap op te poetsen door te beginnen met het minst agressieve middel.
- 1) Gebruik paraffineolie (verkrijgbaar bij drogist) op een zachte doek en wrijf het goed in. Laat het ca. 1 uur intrekken, daarna met droge, zachte doek uitwrijven totdat er geen vuile en olie meer aan de doek komt.
- 2) Gebruik koperpoets (b.v. merk Brasso). Let op want dit is licht agressief polijstmiddel. als de glans weer verdwijnt, is men door de toplaag heen gepoetst.
- Het koperpoets op een zachte, droge doek doen en al ronddraaiend poetsen.
- Uitpoetsen met een schone doek. Voor een optimaal resultaat kan het zijn dat men het nog een keer moet doen.
- 3) Bij diepe krassen kan men agressief polijstmiddel gebruiken (Commandant sterkte 3 of sterkte 4, verkrijgbaar in bij de automaterialenhandel)
- Als het bakeliet goed schoon gepoetst/ gepolijst is, moet men het in de was zetten.
- Gebruik siliconenvrije, zachte meubelwas of antiekwas. siliconen maken bakeliet weer dof. Breng een dun laagje aan en wrijf het uit met een droge, zachte doek.

Nb.: Het beste is om e.e.a. uit te proberen op een plaats die men niet ziet. Bij meubels de bekleding e.d. afschermen ter voorkoming van vlekken.

om deze tentoonstelling voor elkaar te krijgen, vragen wij ons af waarom deze slechts twee dagen duurt. Wij leggen de vraag voor en Ferdinand legt uit dat dit met de veiligheid te maken heeft. Bakeliet is tegenwoordig in trek bij het dievengilde en alleen 's avonds de deur op slot draaien is dus niet meer voldoende. Zo kon Woody Amen zich ooit de man met de grootste verzameling

lees verder op pag. 53

Rockin' Lifestyle

Oosteeklo (B), 6 augustus 2006

tekst: Charlie Discount / foto's: Jolanda Discount

Rockin' At The Drive Inn

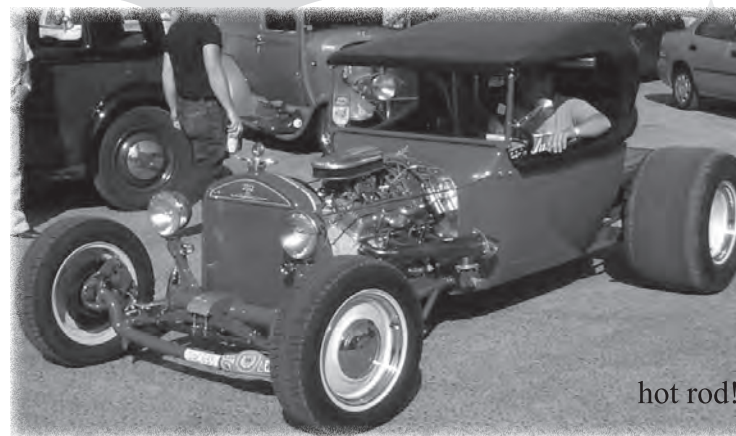
Vroeg of laat kan men verwachten dat een jaarlijks terugkerend evenement plots ophoudt te bestaan, soms tegen de wil van de organisatie in als bijvoorbeeld de plaatselijke overheid roet in het eten gooit zoals bij de Rockabilly Car Rumble in Landgraaf. Gelukkig

komen er ook weer evenementen bij zodat er nog steeds iets te kiezen valt. Zo gaan we vandaag, bij onze zuiderburen op bezoek waar Tony Everaet voor de eerste keer het Rockin' At The Drive In Barn heeft georganiseerd. Het lijkt ons duidelijk dat we naar een boerenschuur moeten uitkijken als we in het dorpje Oosteeklo zijn aangekomen. Met de door de organisatie aangebrachte aanwijsbordjes moet het een makkie worden deze te vinden. Echter, naar goed Belgisch gebruik zijn deze net als de officiële richtingsborden verdekt opgesteld. Mocht dit per ongeluk niet zo zijn dan ziet men ze door het kleine formaat wel over het hoofd want onze Chevy mag dan oud zijn, ze rijdt toch echt sneller dan 15 km/uur. Een groepje

Earl, frontman van The Overtones

jongeren dat op een terrasje een biertje, pardon... ik bedoel natuurlijk een pintje, zitten te drinken, zien ons aankomen en wijzen al welke kant we opmoeten. Uiteindelijk valt het dus allemaal nog wel mee en draaien we niet veel later het erf van een grote boerderij op. We zien héél veel landbouwwerktuigen tot combines

hot rod!

toe, een paar kraampjes, oude motoren, uiteraard glimmende Amerikanen maar ook bijzondere hot rods die in Nederland nooit door de keuring zouden zijn gekomen. Eén van de grote loodsers is geheel vrijgemaakt voor het evenement. Door de grote geopende deuren zie je buiten wat er binnen gebeurt en andersom. De Belgische surfband The Hydrosonics hebben hun set er al opzitten. Als het goed is, hebben zij het publiek al opgewarmd in zoverre de zon dit al niet heeft gedaan want beter weer dan vandaag kan de organisatie zich niet wensen. De Franse rockabillyband Earl & The Overtones zijn nu bezig. Voor mij is het een eerste kennismaking en die is kan ik wel zeggen zeer aangenaam. Allemaal goede nummers in een lekker up-tempo. Jammer dat de geluidskwaliteit slecht is, door de grote, lege loods ontstaat een echo die er voor zorgt dat je elk nummer wel tien keer hoort. Ook Li'll Esther & The Tin Stars die net van een optreden in Spanje komen, hebben er last van. Als de microfoon ook nog eens gaat rondzingen, is het voor een

zingen komt dit de variatie alleen maar ten goede. Tussen de optredens door is het natuurlijk al het moois bekijken waarmee men is gekomen. Het leuke is dat men over de grens weer eens wat anders ziet dan in Nederland. De eerder genoemde hot rods trekken veel aandacht maar bijzonder zijn ook een Packard van eind jaren veertig en een Ford Converte-

hot rod!

ble uit begin jaren vijftig. Deze laatstgenoemde automobielen mogen dan in een topconditie verkeren, niet minder aantrekkelijk vinden we de doorleefde, ongerepareerde exemplaren waarvan er hier

Voor alle duidelijkheid willen we nog eens benadrukken dat de inhoud van deze rubriek wordt bepaald door jullie, de lezers van dit blad! Onze redacteurs geven in deze alleen maar een voorzetje en kunnen niet volstaan voor volledigheid! Zij bezoeken bands en evenementen op 'willekeurige' wijze en schrijven op vrijwillige basis! Stuur desgewenst je zelfgeschreven stuk in via e-mail (in Word) naar redactie@boppinaround.nl. Zekerheid voor plaatsing is er nooit. Let in ieder geval op de deadlines (zie pag. 3), want we werken in deze rubriek op chronologische volgorde: te laat aangeleverd = niet geplaatst. Het artikel moet vergezeld gaan van volledige, echte naam, en artikelen ingezonden met foto's maken meer kans tot plaatsing.

Slim als laatste band het evenement mag afsluiten. Ook deze rockabillyband is voor ons nieuw. In ieder geval hebben ze het makkelijker dan de vorige bands want de geluidstechnici hebben in de tussentijd de kwaliteit van het geluid gelukkig weten te verbeteren. Wat we van anderen vernomen hebben, is Jack Rabbit Slim niet zo maar een bandje. We zijn dus benieuwd. En jawel, dit is helemaal onze stijl: vol energie en met lekker eigen nummers die door zanger en gitarist Bob Butfoy zijn geschreven. Covers zijn er ook zoals van Johnny Cash, wie covert hem niet vandaag de dag? Nummers van Cash lijken wel verplichte kost aan het worden! Het optreden gaat niet helemaal vlekkeloos want de lead-gitarist breekt meer dan eens één van zijn snaren.

We schrijven dit maar toe aan het grote enthousiasme waarmee er gespeeld wordt, een goed excuus lijkt me zo. Na de set praten we nog wat na met de bandleden en zo nadert dan het einde van deze eerste Rockin' At The Drive In Barn. Tony laat ons nog weten dat er ongeveer twintig motoren en zeventig oldtimers te bewonderen waren en het evenement meer dan een half duizend bezoekers heeft getrokken. Goed om volgend jaar een vervolg te geven maar dan met beter geluid, belooft hij. Alvast succes gewenst met de voorbereidingen Tony. Enne... er staat ook nog een hooiberg op ons verlanglijstje, daar

old-timers... hot rods...

ook nog een redelijk aantal te zien zijn. Na ons rondje gaan we weer terug de loods in waar de Britse formatie Jack Rabbit

hadden we stilletjes op gerekend maar die hebben we toch gemist op deze boerderij. Probeer dat maar eens te regelen, moet je eens kijken hoeveel mensen er dan komen! Het nageslacht zal je er later dankbaar voor zijn en eeuwige roem zal je ten deel vallen.

Lil' Esther & Tin Star Rick

RESTAURANT BAR
LIVE MUZIEK
ZAALVERHUUR
(BEDRIJFS)FEESTEN

Caddy's

DINER

ELKE ZONDAG LIVE (R&R) MUZIEK
GRATIS ENTREE!

LEKKER ETEN MET MUZIEK UIT DE JUKEBOX!

Verzetslaan 3 1447 XX Purmerend Tel: 0299-422049 info@caddysdiner.com

Voor meer info over evenementen, menu, agenda, menukaart e.d. ZIE:

www.caddysdiner.com

Park Rockabilly Festival

Jullie redacteur was begin 2006 verzocht om op 20 augustus 2006 op het open air festival Park Rockabilly de ether te vullen, voor pakweg 100 toeschouwers, met de aankondiging van bands in een plaats, Meulebeke, die ik maar niet wilde vinden. Verzeild geraakt in het oerwoud van boerendorpen met namen als Waregem, Zulte, Olsene, Kruishoutem, Dentergem, was op een gegeven moment mijn behoefte aan site seeing

meer dan gedekt en waagde ik me aan het vragen van de weg aan één van de dorpbewoners. Alles langs de weg was immers netjes in schoon Nederlands geschreven, dus verwachtte ik ook een antwoord in het Nederlands, of op zijn minst Vlaams, te ontvangen. Tja, het mengelmoesje aan woorden dat met zwaar accent tegen mijn oorschelpen weerkaatste, was met moeite te ontleden in de juiste plaatsnamen en rijrichtingen. Uiteindelijk

met een dik half uur vertraging en sowieso een latere aankomst i.v.m. later vertrek vanwege familiäre omstandigheden, kwam ik dan aan in een gezellig aandoend dorpje. De afsluitende klanken van pianorocker Sebi Lee vulden al de dorps ether. Dus de Park Rockabilly in het park van Meulebeke kon niet ver zijn. Bij aankomst mocht ik genieten van een nakwalmende piano. Het overigens digitale ding, dat omkast was met een kast van een oude echte piano, had dus aardig in de fik gestaan. Oordelend naar de klanken die ik hoorde buiten het park en het uiterlijk van de piano, moest het een spetterende show geweest zijn. In ieder geval wist me Sebi Lee's drummer in zijn beste Engels, het gezelschap is namelijk Franstalig, uit te leggen dat ik een wervelende show gemist had. Dat hoor ik graag, uhmm. Shit, het neusje van de rock 'n' roll-zalm (qua naam althans op het festival-affiche) gemist. Goed tegen de klok van 17.15 uur mocht ik dan het bekende Belgische surfcombo Speedball Jr. aankondigen, helaas zonder go-go girls, maar wel met twee leuke meisjes aan de Danelectro basgitaar en het Hammond-achtige orgeltje. De jonge drummer met paardenstaart behoorde duidelijk niet tot het gewoonlijke vetkuisbestand, but anyway. Mr. Speedball Jr. himself (oordelend naar zijn stage performance en 'ear catcherige' gitaarspel), Fré, daarentegen

was meer gekleed in fifties rockabilly style dan in surfstijl. Nog even tussendoor stiekem wat sluitreclame gemaakt voor zijn 50's lifestyle winkeltje in Gent, Billybob, dat ik al half leeg gekocht heb. Goed, de meisjes droegen T-shirts met de bandnaam erop en gezien de welvingen op borsthoogte heb ik zelden zo vaak genoten van een bandnaam. Speedball Jr. is hot! Maar ook muzikaal. Vlotjes flitsten voorbij de bekende en minder bekende surfkrakers als Laguna Beach, Whiplash, V8, The Red Manta (dat volgens hun playlist gespeeld moest worden in de toonsoort "piewpoew" (?)), Tsunami (met op de playlist het commentaar "looking for trouble"), U69, Pipeline, Miserlou en het Spaans-instrumentalistische (Spaanstalig kan ik niet schrijven) Huevos Rancheros. Na het zien spelen van Fré vroeg ik me af of die man niet last heeft van RSI, gezien zijn razendsnelle bewegingen langs de snaren (het voor de surf zo typische staccato gitaarspel) van zijn Fender Jaguar. Hij lichtte na het optreden een tipje van de sluier op. Gewoon het plectrum met de punt losjes langs de snaren laten strijken en vooral plectrums van Dunlop gebruiken, waarbij al talkpoeder op het plaatje aanwezig is, om het verdraaien van het dingetje tussen de vingers tegen te gaan (een fenomeen dat ik zelf bij het gitaarspelen inmiddels ook al ontdekt heb met de bezwete vingers op warme zomerdagen). Ook al zag het merendeel van de bezoekers eruit als echte rockabillys, toch dansten enkele dames moederziel alleen op het ietwat natte grasveldje van het park. De rest bleef angstvallig op 25 meter afstand van het podium tegen de biertap aan geplakt staan. Wat hadden ze die mensen dan verteld over de gezondheidstoestand van de bands? Het enige dat echt besmettelijk was, was mijns inziens de muziek! Goed, wat Speedball Jr. betreft, die hadden het moeilijk het publiek echt los te krijgen, dat was namelijk duidelijk voor rockabilly gekomen, zoals later zou blijken. Overigens heette het festival Park Rockabilly en dan een surfband? Niettemin, voor surfliedhebbers moet het smullen geweest zijn, niet voor niets heeft deze band een superreputatie in België! Dan een band die nog moet werken aan die superreputatie, maar daar wel hard naar op weg is, is de nog niet zo heel lang bestaande Belgisch/ Nederlandse co-productie Sanny Power & The Guilds (voorheen Lowdown, maar nu door jullie redacteur voorzien van een nieuwe, echte, rockabilly bandnaam). Met de kennis van de rockabilly haperde het overigens af en toe nog een beetje bij de deels uit de klassieke muziek (!) afkomstige bandleiden. De aankondiging "I hope you dig some Stray Cats:

Please Don't Touch" liet toch even de wenkbrauwen fronsen bij deze kraker van Johnny Kidd & The Pirates. Niettemin energiebundel San kon het niet bommen en ze maakte haar reputatie van de zangeres met de krachtige vocals meer dan waar. Muziek is haar leven en dat straalt van haar af! Vlotjes c.q. onbevagen werden nummers voorgedragen als Slippin' In, Hoy Hoy, Gotta Lot Of Rhythm In My Soul (wat een absoluut statement voor deze band, zeg!), Daddy Yar, Hucklebuck, "San's lijdied" Blast Off, Rock & Roll Ruby, Fujiyama Mama (uh, zingt Wanda Jackson hier?), Sixteen Chicks en een verpletterende uitgeboude superlange versie van Mercy (met spetterende gitaarsolo, drumsolo en bassolo (de bas werd achter de rug gespeeld, cool)). Alles ten gehore gebracht op een Guild gitaar, een Slingerland drum, een merkloze bas en een merkloze stem. Het geheel werd gade geslagen door de menigte op een veilige 25 meter afstand van het podium, die overigens weinig begrepen hebben van mijn Nederlandse aankondiging, want het bleek later voornamelijk de fanclub van de Waalse Smooth & The Bully Boys te zijn. Daarnaast waren er nog overdekte zitplaatsen (uh, rock 'n' roll is toch dansmuziek?) vlak bij het podium, dat waarschijnlijk de VIP-lounge was. Goed, terug naar Sanny Power & The Guilds. Tussen de barbecue geur door mochten we genieten van lekkere neo-rockabilly, roots, hillbilly, zwarte rock 'n' roll en een instrootje. Bij de song Fujiyama Mama wisten dan eindelijk enkele kinderen de artistieke kwaliteiten van het viertal te waarderen en stonden vlak voor het podium vragend te kijken naar die kale meneer met de gitaar, die allerlei tonen te voorschijn toverde die ze van Kabouter Plop nog nooit gehoord hebben. San probeerde ondertussen contact te krijgen met het publiek, dat duidelijk geen zin had op het ietwat natte grasveldje de gelakte schoentjes te bevullen. Nou ja, de binnenkomer van de band, Slippin' And Slidin' had op dit veldje eigenlijk wel toegepast kunnen worden door de rockabillys. Ook gimmicks zijn de band niet vreemd, zo werd aan het einde van Sixteen Chicks nog even professioneel gekakeld door Dan en San. De samenzang van zangeres San en gitarist Dan was niet altijd even 'scherp', maar voor de rest was de sound van de band ronduit goed! Dat werd gewaardeerd met een opricht "we want more". Als toegift Goin' Down To Big Mary's van de Paladins (hoe kan het ook anders). Een uitgebouwde versie met bovennormaal gitaarwerk. Eindelijk kwam de menigte enigszins los.

Hiep hiep hoera, de rockabilly party kon beginnen! Met dank aan Sanny Power & The Guilds. Na deze opwarmer was de weg voor de Waalse Smooth & The Bully Boys vrij om de klapper van de avond te worden. Maar ook hier moest lead-gitarist Michel, uiteraard in het Frans, de eigen fanclub nota bene naar het podium dirigeren, tot twee keer toe. Eindelijk

werd het gezellig voor het podium en de sfeer een stuk beter. De Walen en Vlaming (die een stuk ouder is dan de Walen en in de 60's al in een band drumde) vormen een typische band om de zaak op stellen te zetten. Ondanks dat ze een rockabilly coverband zijn, verveelden ze geen moment, want de covers zijn toch van een verrissende eigen sound voorzien en werden met veel dynamiek voorgedragen! Terwijl Michel zijn 6120 Nashville Gretsch meesterlijk betokkelde, dansten de dames line dance vóór het podium op Lonesome Train van het Johnny Burnette Trio. De band speelt Amerikaanse rockabilly in Teddyboy-ritme. Standaard als Train Kept A Rollin', Stutterin' Cindy, Matchbox, Folsome Prison Blues, Rock & Roll Is King, Peggy Sue, Mystery Train, Stray Cat Strut brachten, met de dito stage performance van het trio, de menigte in extase. Ook de bewoners van de huizen langs het park konden eindelijk eens genieten van echte goeie muziek. Michel kwam even later tijdens Mystery Train van het podium af en speelde op de biertap ver van het podium af. Handig, als je een draadloze gitaar hebt! Alleen de roadie was een irritante verschijning met zijn gefrunnik aan de microfoons tijdens het spelen van de band. Michel vorderde de menigte op mee te zingen. Nou ja, het resultaat was bedenkelijk, de Jordaniërs werden bij lange na niet geëvenaard. Het absolute hoogtepunt qua performance was toch wel dat de bassist Gus vóór het podium op het natte veld ging liggen met de benen de bas omhoog stuwend de lucht in en naast zich gitarist Michel geknield achterover hangend. Er werd een pakweg tien minuten durende versie van Rock This Town gespeeld en ook zij hadden, net als de vorige band, een gimmick, namelijk het kammen van de haardos met een supergrote kam. Mag niet verbazen dat ook zij een toegift moesten ge-

de ravottende Smooth & the Bully Boys

ven aan het enthousiaste publiek en dat werd Summertime Blues. Voor mij, zonder de andere bands te willen benadelen, de absolute klapper van de avond! De hekkensluiters van het festival waren de Belgische Rattlekings uit Hoboken (bij Antwerpen), die al sinds 1992 bestaan. Het viertal speelde rock 'n' roll, een vleugje rockabilly en instro's. En hoe! Formidabel zelfs! Jammer dat de band nog geen CD heeft opgenomen. Het optreden werd gekenmerkt door de sound van de Hohner leadgitaar en de Fender Telecaster ritme-gitaar, terwijl de drum nog in de belangstelling

kwam doordat het bekken van het drumstel er diverse malen vanaf viel. Hun repertoire bestond onder andere uit nummers als Oowee Oowee Oowee, Move It, Shish Kebab (door hen omgedoopt tot Döner Kebab), Brush Those Tears, Washing Machine Boogie, Your Cheatin' Heart, Dance To The Bop, Bop A Lena, Ain't I'm A Dog, Walk Don't Run (aangekondigd als Take Away), Ubangi Stomp, Wipe Out, eigen instro Motorbike Boogie, Tore Up. Opvallend is dat de band instro's en surf-nummers speelde met een contrabas! Uniek! Opvallend waren enkele vertolkingen van bekende covers. Zo was Döner Kebab een mix van Ventures en Shadows stijl, Your Cheatin' Heart werd gespeeld met Indosound, Dance To The Bop en Ronnie Self's Ain't I'm A Dog waren in een bluesy rock 'n' roll jasje gestoken. De leadzang van 'Juan Mendez' was goed, met gevoel en een beetje show gebracht. Daar waar Smooth & The Bully Boys een wervelende band was, was deze band meer een houten harken combo. Al met al toch een band, die eindelijk wel eens een CD mag gaan opnemen! 22.00 uur wilde de pastoor van de vlakbij gelegen kerk naar bed, dus dan moest alles voorbij zijn. Nou ja, stiekem hebben we de geestelijke vader toch nog wat Gregoriaanse rock 'n' roll in de oren getoeterd. Na deze heerlijke avond op een relatief klein festival, mocht ik de martelgang door de dorpen van West-België aantreden en me niet alleen een weg banen door die dorpen, maar ook door de woorden van de vriendelijke man die me in zijn beste West-Vlaams de weg wees. Half twee 's-nachts, mocht ik dan eindelijk weer in mammies armen kruipen in Nederland. Ik hoop dat volgend jaar de organisatie zo slim is om overal wegwijzers te plaatsen, dan komen er wellicht ook meer bezoekers naar dit aardig festivalletje.

Rockabilly Day

rock-a-chicks!

Hicksville Bomber Dave Brown

fabulous hot rod!

Seatsniffer Piet de Houwer

Er was nogal twijfel omtrent het doorgaan van het optreden van Charlie Gracie in The Cruise Inn. In jullie favoriete magazine stond dat het niet door zou gaan maar als je op de Cruise Inn internetpagina keek bleek dat het op het laatste moment toch doorgang zou vinden. Jammer, want deze onzekerheid zal er mede er voor gezorgd hebben dat er veel te weinig mensen in de Cruise Inn waren. Een ander belangrijk factor was dat Wanda Jackson diezelfde dag in Antwerpen optrad. Ook ik twijfelde waar ik naar toe zou gaan. Beide artiesten behoren tot de weinige 'original' vertolkers die nog goed zijn. Uiteindelijk gaven de vrienden die ik niet heb de doorslag. Ik ging naar de Cruise Inn omdat er niemand met me mee ging en dus vond ik het makkelijker om naar de Cruise te gaan want dat weet ik te vinden en in m'n eentje in Antwerpen te moeten zoeken daar had ik geen zin in.

De begeleidingsband, die ook een hele set speelde voordat Charlie op podium kwam, speelde erg goed. Het waren twee leden van The Kingsize Trio en de lead-gitarist van The Stacy Cats, zich The Crackerjacks noemend. Maar het weinige publiek dat aanwezig was hield een grote afstand en er werd ook nauwelijks gedanst waardoor er nog geen stemming

Amsterdam, 23 september 2006

Charlie Gracie

was. Zeker weten dat als deze drie heren in een klein cafeetje zouden spelen de sfeer een heel stuk beter geweest zou zijn... Na een korte tijd voor de DJ kwam dan toch de tweede set met Charlie Gracie die zelf de lead-gitaar speelde. Charlie behoort tot het soort artiesten die tussen pop en rock 'n' roll/jive zit. Je zou kunnen zeggen dat als je Johnny 'Running Bear' Preston met Bill Haley muziek zou mengen dat je dan de muziek van Charlie als resultaat krijgt. Hij was ook samen met Bill Haley één van de eerste blanken die rock 'n' roll speelden. Beide heren namen in 1951 het nummer Rock The Joint op terwijl pas twee jaar daarna in het zuiden een vrachtwagenchauffeur zich bij Sun Records meldde... Maar goed, weer terug naar het optreden in onze Cruise Inn. Charlie begon geheel ingetogen en rustig, maar wel goed. Hij was nog maar net begonnen en een groep mensen die anders nooit in de Cruise komen kwamen binnen en deze waren heel erg 'aanwezig' met hun gedans, hun hoedjes en zonnebrillen. Ik

tekst: Jantje Bluecap

ben ervan overtuigd dat deze groep mensen niet eens wisten wie Charlie Gracie is maar ik vond het wel fijn dat ze er waren want het vulde de Cruise en er werd gedanst tijdens het optreden. Toen Charlie Guitar Boogie inzette, een ruig instrumentaaltje, kwam even de echte rock 'n' roll-spirit naar boven en dat vond ik één van zijn hoogtepunten. Charlie speelde maar één set maar wel met verschillende toegiften en in het algemeen genomen was zijn optrede goed tot zeer goed, mede dankzij de perfecte begeleiding van 'The Kingsize Stacy Boys Trio Cats'. En toch was het algemeen gesproken een matige Cruise Inn avond als je bedenkt dat Charlie Gracie een grote naam is die ook als hoofdact in Hemsby of The Rhythm Riot zou kunnen spelen. Toch jammer dat organisatoren geen rekening met elkaar houden. Het is per slot van rekening niet elk weekend dat er een 'original' in de buurt speelt maar op deze 23 september moesten wij, arme rock 'n' roll liefhebbers, toch beslissen tussen Charlie of Wanda...

Antwerpen (B), 23 september 2006

tekst: Frantic Franky / foto's: Clark Kenis & Frantic Franky

Roots Night 9

Some people like to rock, some people like to roll, maar voor elk en iedereen is Wanda een idool...

Wanda Jackson. WANDA JACKSON! Niet alleen de allergrootste rock 'n' roll zanger die ooit maandstonden had, maar ook een bij ons ten onrechte ondergewaardeerde countryzangeres, zomaar op wandelafstand van Villa Franky! En hoewel sommige mensen menen dat je oude rocklegendes best kan eren door hun plaatjes nog eens op te leggen, vind ik het aan mezelf verplicht hen persoonlijk te gaan toejuichen, uit dankbaarheid voor al die jaren luisterplezier die ze me schonken. En om mijn plaatjes te laten

handtekenen en ermee op de foto te gaan, dat spreekt. Straks zijn ze immers allemaal dood.

Wanda Jean Jackson maakte haar eerste opnames in 1954, en is als kranige 68-jarige niet te stoppen. De laatste vier jaar bracht ze twee nieuwe studioalbums uit, en ze trekt nog bijzonder graag de wereld rond. En zo kwam ze vanavond in Antwerpen terecht, de grootste stad van België. Al de rest is parking. Ik zag Wanda twee keer eerder, maar slaagde er toen niet in mijn foto te bemachtigen. In Oostende in 1987, waar ze de affiche deelde met Carl Perkins en Sleepy LaBeef, sprong ik na haar set op het podium, om er gelijk weer afgegooid te worden door de security. En in Hemsby in 1994 leunde ik iets te hard op Wanda's houten tafeltje. Tafeltje zakte in, Wanda boos weg, de hele rij wachtenden boos op mij. In Hof Ter Lo kennen ze mij evenwel, en ik had op slinkse wijze een backstage pasje weten te ritselen. Vandaag moest het lukken! Onder de rootsstempel kan je veel dingen kwijt, en de programmering van de Roots Nights in Antwerpen is dan ook compleet arbitrair. Naast Wanda Jackson op de

affiche: de Amerikaanse en mij totaal onbekende all girl bluegrassband The Whoreshoes, alsmede Dashboard Darling, de nieuwe band van Martine Van Hoof. Met andere woorden: veel vrouwvolk op het podium van de 9de Roots Night, die prompt het predikaat Ladies Night meekreeg. Het was me daarom niet duidelijk waarom de festiviteiten werden afgesloten door The Hillbilly Boogiemen, vierelijke venten, hahaha...

De in 2004 opgerichte Whoreshoes, vijf cowboymeiden uit San Fransisco, speelden twee keer een half uur als tussendoor band in de foyer, een duur woord voor de bar. Dit was hun eerste keer in Europa voor 12 concerten in België en Nederland, op uitnodiging van Surfing Airlines, het boekingskantoor van Gerd 'Del Valentino' Geluijckens, een naam die garant staat voor ofwel surf ofwel allerlei trashy toestanden, zoals de gotische weirdo-bluegrass van The Pine Box Boys. Zouden The Whorsehoes ook zo'n speciaal geval zijn? Niet dus, dit was een mengeling van authentieke bluegrass en honky tonk country, gebracht met contrabas, akoestische gitaar, keyboards, wasbord, lepels, banjo, lap steel, mandoline, fiddle, en diverse andere plepkleine gitaartjes. Ik herkende Tonight The Bottle Let Me Down (Merle Haggard), Ramblin' Man (Hank Williams), en een sympathieke bluegrass versie van Folsom Prison. Aanstekelijk? Zeker en vast. Leuke dingen voor de mensen? Ongetwijfeld, want feestmuziek bij uitstek. Goed? Mmm... laat ik het houden op niet bepaald strak of ge-coördineerd. In Dashboard Darling vinden we naast Martine 'Sin Alley' Van Hoof ook gitarist Sam 'Hétten Dè's' Malec, en alleen al omwille van die twee referenties is Dashboard Darling uw en mijn aandacht waard. Op basgitaar hadden ze Pieter Vreede, heel eventjes nog (één

de rechterflank van The Whoreshoes: Emily (gitaar), Diana (contrabas)

optreden of zo) bassist bij Sin Alley. Met deze bezetting hadden ze eerder dit jaar onder de groepsnaam 'Martine' al de halve finale van Humo's Rock Rally wedstrijd gehaald, maar dit was hun debuut als Dashboard Darling. Helaas is hun muziek ("country op code-ine", zeggen ze zelf) een soort doemgeladen trage alternatieve rock die niets met rock 'n' roll, country of roots te maken heeft. Eén nummer gehoord dat ik kende, Solitary Man, een vreemde keuze voor een zangeres, maar waarom ze op de Roots Night speelden was me een raadsel. Wél Wanda Jackson in de coulissen nog even zien meewiegen met Dashboard Darling!

Tijd voor de "first lady of rock 'n' roll and the queen of rockabilly", zoals Wanda Jackson luidens de instructies van haar echtgenoot/manager Wendell Goodman diende aangekondigd. Wanda werd begeleid door de in scherp maatpak gestoken Seatsniffers, wellicht de beste band voor de job wegens de beste band tout court, temeer omdat ze voor deze gelegenheid aangevuld werden met pianist Thomas De Prins, ooit zijn carrière begonnen in een rock 'n' roll bandje genaamd The Marvel Jacks (platen hebben ze nooit gemaakt), later actief in zijn eigen alternatieve band Soul Sucker, thans de blits makend bij

lijke speech over de belangrijkste dag in haar leven, 6 juni 1971, de dag dat ze de Here vond), als uitsmijter Let's Have A Party, en als bis Whole Lotta Shakin' Goin' On naadloos gebreid aan Rip It Up en een herneming van Party. Ergens tussendoor begon Wanda een nummer aan te kondigen dat gelijk werd afgeblazen met de mededeling "oops, wrong country". Ik vermoed dat ze even meende in Duitsland te zijn, voor welke markt ze destijds nog Duitstalige liedjes opnam. Tenzij ze van plan was haar enige Nederlandstalige single ooit te gaan zingen, Morgen Ja Morgen/ Ik Hou Van Jou uit 1965! Ondanks repetities met The Seatsniffers in de namiddag liep niet alles even gesmeerd (met name de eindes van I Gotta Know en Good Rockin' Tonight gingen de mist in, en Wanda deed af en toe teken dat The Sniffers trager moesten spelen), maar alles bij mekaar was dit een uitstekende performance van zowel Wanda als Seatsniffers, die laatste in een voor hen wat ongebruikelijke rockabilly setting, al paste Roel Jacobs' sax prima in Right Or Wrong en Riot. Wanda zelf was goed bij de pinken, goed bij stem, flirtte met het publiek, leek op het podium 20 jaar jonger dan eraast (waar ze hand in hand voort schuifelde met haar echtgenoot - een ontroerend beeld),

en bewoog zelfs een beetje: als ze met haar heupen schudde, ontlokte ze de volle zaal (naar schatting 700 man) een gebrul van jewelste, maar daarnaast had ze duidelijk moeite om zich voorover te buigen naar haar handdoek en glas water. Desalniettemin: Wanda Jackson is en blijft een rasentertainer die dankzij haar babbels en grapjes het publiek in no time inpakt.

...en de linkerflank van The Whoreshoes: Joni (viool), Camilla (wasbord)

ska band The Internationals. Een goed idee van The Seatsniffers, want tenslotte maakt de piano integraal deel uit van Wanda's typische sound op Capitol. Wanda's set liep in grote mate gelijk met de set die ze volgens mij al 25 jaar brengt, en maar goed ook, want we willen allemaal haar grootste krakers en niets anders horen, nietwaar? De setlist: Rockabilly Fever (van haar gelijknamige album uit 1984, maar origineel van Carl Perkins), Rock Your Baby, I Gotta Know, Mean Mean Man, een hele hap Elvis om haar nieuwe I Remember Elvis CD te promoten met Good Rockin' Tonight, I Forgot To Remember To Forget, Baby Let's Play House, Heartbreak Hotel en Ain't That Loving You Baby, Fujiyama Mama (ondanks de verwijzingen naar Hiroshima en Nagasaki nummer één in Japan!), het door zijn onweerstaanbare strollritme en dubbelzinnige tekst tot cultstatus uitgegroeide Funnell Of Love, Right Or Wrong, Riot In Cell Block #9, I Saw The Light (met de gebruikte

Voorts viel me op hoe klein Wanda eigenlijk is (op foto's lijkt ze 1m90!), en hoeveel meisjes in de zaal uit de bol gingen. Blijkbaar is Wanda voor de vrouwelijke helft van het rock 'n' roll wereldje nog steeds een rolmodel. En tot slot meent ze het echt met die I Saw The Light. Diep in de coulissen opzij van het podium, ver uit het zicht van de meeste b l i k k e n , zat de hele avond een jongen in een rolstoel naast zijn begeleider. Ik heb die twee daar al meer zien zitten bij festivals in Hof

Wanda

Ter Lo. Middenin Wanda's set zag ik haar echtgenoot aan die jongen een CD en een foto geven. Buiten het bereik van alle camera's en pers. Uit naastenliefde.

Terwijl Wanda in de foyer aan een lange handtekeningssessie begon, werd het hoofdpodium ingenomen door de Nederlandse Hillbilly Boogiemen, de band die bewijst dat authenticiteit niet noodzakelijk synoniem is met stoffige mottenballen, en dat het niet van ver hoeft te komen om goed te zijn. Met fiddle, banjo, akoestische gitaar, contrabas, rechttopstaande met de voet bediende slagtrommel, steel, mondharmonica en meerstemmige zang speelden zij dezelfde muziek als The Whoreshoes... maar dan veel beter! En overgoten met een schep rockabilly, dat spreekt: Hitparade Of Love, White Lightning, You Oughta See Grandma Rock. Er was al een deel van het publiek vertrokken na Wanda, maar er was nog steeds veel volk, en dat waardeerde de professionaliteit, humor en frisse kijk op de dingen van The Hillbilly Boogiemen. Diverse Seatsniffers en Whoreshoes stonden bewonderend mee te genieten op de eerste rij, want de boodschap Boil Them Cabbage Down is universeel.

Na The Hillbilly Boogiemen bleef de deejay in de foyer het vuur aan de lont steken, terwijl ik fluitend de nacht in stapte. Ik had mijn foto en mijn handtekening. Some people like to rock, some people like to roll, en ik ben er een van. Drie dagen later besteedde de Belgische televisie in het showbiz programma De Rode Loper uitgebreid aandacht aan Wanda Jackson middels live fragmenten van het concert, beelden van de repetitie, een oude live clip van Let's Have A Party, en een interview met Wanda en The Seatsniffers.

Franky met tante Wanda

Nationale Cliff Richard & the Shadows

Deze keer geen grote internationale meeting, maar zoals de naam als zegt een nationale fanmeeting. Het was een kleine, maar gezellige fanmeeting met deze keer vijf bands uit Nederland en een beetje België. De middag werd zeer vakkundig geopend door de vijfmansformatie The Rumble. Deze band die in 2001 werd opgericht, bestaat

The Rumble

pas sinds 2005 in de huidige bezetting. Wat mij aan The Rumble opviel was het feit dat ze veel vocale rock 'n' roll ten gehore brachten, met naast veel klassieke rock 'n' roll, zoals Eddie Cochran's Three Steps To Heaven, Chuck Berry's Johnny Be Goode (met stevig gitaarwerk van een hele goede invalgitarist), Pretend van Carl Mann, Cliff's Lessons in Love en The Young Ones, ook verrassend veel werk van Elvis, zoals Little Sister, His Latest Flame en One Night, ook wat minder voor de hand liggend werk zoals Nancy Sinatra's These Boots Are Made For Walkin' en Chris Isaak's Blue Hotel. Naast muzikaal (lekker stevige gitaarsound en ouderwetse rock 'n' roll) viel deze band mij vocaal ook op door de zeer goede samenhang en de zang van Ruud alias Kees. Vroeger hoorde je vaak dat je geen fan van zowel Cliff als Elvis kon zijn, maar bij deze band en op deze meeting ging dat prima samen. Prima begin.

De tweede band, Just Fun deed 's-middags hun eerste optreden om 's-avonds nog een keer terug te komen voor een tweede set. Ook deze band had een invaller meegenomen, namelijk de drummer. Deze zesmansformatie was minder spetterend dan de eerst band, maar speelde wat ingetogener en met rustige, doch ook zeer sfeervolle gitaarklanken. De band had naast bekend en onbekend instrumentaal werk van The Shadows ook vocaal werk op haar programma staan. Instrumentaal vond ik South Of The Border en Somewhere er echt uitspringen en de vocale uitschieters waren vooral de Cliff-nummers, waaronder Lucky Lips, Y'Arriva, Move It en It'll Be Me. Ook opvallend was

de erg leuke set van de derde band The Defenders, die de CD Tea Break voor Rarity Records opnamen en kort daarna uit elkaar gingen. Onder het motto 'terug van weggeweest' had de band op de Cliff Meeting verrassend genoeg gekozen voor heel veel Elvis nummers (zoals All Shook Up, Your Cheating Heart, een heel fraaie uitvoering van You're A Heartbreaker en Don't be Cruel) en net als The Rumble in een mix met songs van Cliff, zoals Finders Keepers en Cliff samenkwamen op een nummer als Blue Suede Shoes. Een andere uitschieter in hun set was zeker de zeer stevige uitvoering van Carl Mann's Mona Lisa.

Omdat wij de vijfmansformatie Guitar Syndicate al vaker gezien en in Boppin' Around besproken hadden, is een nadere introductie niet meer nodig. Deze band bestaat al 20 jaar en is al lang geen onbekende meer in het Cliff & Shadows-circuit en bracht in 2001 hun eerste CD Mid-Life Crisis uit. We zijn toen een hapje gaan eten, maar hebben daarna nog wel een paar nummers van Guitar Syndicate gehoord zoals Guitar Shadoogie, Time Is Tight en als toegeef de instrumentale knaller F.B.I.

Daarna volgde het tweede optreden van Just For Fun, met prima instrumentaal werk als Geronimo en Man Of Mystery van The Shadows, een nummer uit Zweden getiteld Lonely Guitar en als vocaal werk songs van Cliff zoals de 'vrijgezellen-boogie' getiteld Bachelor Boy en stevige rock 'n' roll op We Say Yeah en Do You Wanna Dance. Aan dat verzoek gaf de band gretig gehoor en mede door het

weer muziekkruisje genoeg voor de echte fanatiekelingen

geluid van Piet (hij had zijn frites thuisgeaten) was dit een aardig optreden. Naast het gebroederlijk in een programma spelen van Elvis- en Cliff-nummers, gold hetzelfde voor songs van The Shadows en The Ventures, waarbij voor songs van de laatste band de uitsmijter van de middag/avond verantwoordelijk was. De avond werd namelijk afgesloten door de overbekende Ventures-band AdVenture, die een hele metamorfose heeft ondergaan in de bezetting met naast de twee enige overgebleven leden Albert van Prehn (sologitaar) en Hans Stevens (basgitaar) een nieuwe drummer, grappig genoeg heet die ook Harry (Votel) en een andere slaggitarist in de vorm van Peter van de Kallen. De zangpartijen van de voormalige zangeres worden nu voor door de drummer en de slaggitarist voor hun rekening genomen. Als ik het goed onthouden heb kwamen de bandleden één voor één op en begonnen te spelen totdat de hele band er stond. Op het eind ging de band op dezelfde manier het podium af. Ook de uitvoering van het programma had een nieuw jasje gekregen en dat deed muzikaal gezien zeker niet onder voor de vorige bezetting van AdVenture. Verder werden de zes onderdelen met korte stukjes tekst geïntroduceerd, waarbij er een stukje tekst werd voorgedragen/voorgelezen. Aan die presentatie mag nog wel gesleuteld worden, want dat liep nog niet zo vlot. De band gaf in een dik uur een korte impressie van de muzikale levensloop van Nokie Edwards, sologitarist van The Ventures en waarmee de vorige bezetting van AdVenture een korte tour deed in 2003.

Guitar Syndicate

Het optreden voerde de luisteraar van de sound uit de periode van de '50-er tot halverwege de '60-er jaren met de Fender Jazzmaster als solo-instrument en uitschieters als Walk Don't Run (waarbij bij Albert de gitaar in de nek ging en verder een leuke show van de gitaristen), Driving Guitars en Surfrider. Vanaf medio jaren '60 tot laat in de '70-er jaren veranderde de sound van The Ventures en werd de sound - mede door het gebruik van de Mosrite-gitaar - wat heftiger. Prima voorbeelden hiervan zijn o.a. Bumble Bee Rock, Secret Agent Man (speciaal voor de geheimagenten James Bond en Johnny English) en Slaughter On 10th Avenue. In het programma zaten jammer genoeg maar een paar vocale nummers, zoals Take Your Time in de stijl van Albert Lee en Carl Perkins' Matchbox, met grappig genoeg The Girl Can't Help It als achtergrondzang.

The Defenders

Utrecht, 14 oktober 2006

tekst: Bert Bossink

40-Jarig Bestaan Everly Brothers International

Als jochie van zo'n jaar of 9 was ik helemaal ondersteboven van de plaat Wake Up Little Susie van The Everly Brothers dat ik voor het eerst rond 1957 op de radio hoorde. Ook de Nederlandse versie van dit nummer Willem Wordt Wakker door de Nederlandse Butterflies zong ik destijds uit volle borst mee. In 1959 werd de eerste Everly Brothers Fanclub opgericht door een paar Haagse fans met als erelid Pim Maas. Later werd de fanclub overgenomen door onder andere John Plamont uit Nijmegen en rond 1966 door Martial Bekkers met als assistent Martin Maas. Martin Maas was de ex-president van The Everly Brothers Fanclub die in ons boekwerk The Everly Brothers Up Date Story heeft verzorgd. (We bedoelen het laatste exemplaar van het dikke 246 blz. tellende Fab. Sounds Of The Sixties.) Om dit feit viere hield Everly Brothers International in het Jacobi Theater te Utrecht op de verjaardag van Cliff Richard een grote Everly Brothers Meeting met onder andere The Explosion Rockets, Harmony Tail, Mike Everly en Ad Swart (de Nederlandse

Roy Orbison). U begrijpt het al, het was een enorme leuke muzikale happening met zowel rock 'n' roll, C&W, folk en beatachtige nummers van de Everly's. En dit vond allemaal plaats op 14 oktober 2006. Sinds 1991 was ik niet meer in het Jacobi Theater geweest en we zagen onder andere het Nederlandse duo Harmony Tail, vader en zoon die zo'n 15 jaar lang als een Nederlandse Don & Phil hebben opgetreden. De kracht van dit duo was dat ze vaak mooie B-kantjes van Everly Brothers nummers zoals Less Of Me zongen maar ook de mooie C&W-achtige nummers van The Everly's van Merle Haggard zoals bijvoorbeeld Mama Tried en Sing Me Back Home zongen, met daarbij de rockers zoals Claudette, Be-Bop-A Lula. Deze keer zong de helft van dit duo een hele set met de schitterende rock 'n' roll band The Explosion Rockets (de vader van dit duo) en we hoorden ze een set van 45 minuten brengen, een complete Everly Brothers set, en zo heeft men The Explosion Rockets nog nooit gehoord, in o.a. Lucille, Be-Bop-Lula, Claudette, That'll

guitar fingerpicking stijl, zoals Steel Guitar Rag met brushes gedrumd en Caravan in de uitvoering van Duke Ellington en met de gebruikelijke gave drumsolo. AdVenture vond ik een waardige afsluiter van dit festival. De band klinkt in de nieuwe bezetting wel minder spetterend dan in de oude bezetting, maar muzikaal staat het nog steeds als een huis. Ik vind wel dat de nieuwe uitvoering van hun programma meer iets is voor een echt luisterpubliek, of voor echte liefhebbers van gitaarmuziek, of voor een uitvoering in het theater. Het programma oogde een beetje als een gitaarcursus 'Hoe leer je The Ventures-gitaar spelen' en de afzonderlijke onderdelen als gitaarlessen van Meester van Prehn.

Be The Day, Oh Boy, Bye Bye Love, Wake Up Little Susie, So Sad. Het swingde als de pest want The Explosion Rockets hadden en zware stuwende rock 'n' roll-motor achter de twee zangers staan. Ik heb de Explosion Rockets nog nooit zo mooi horen klinken. Het was klasse. We kregen ook Mike Everly en die swingde ook in heerlijke rockers als Summertime Blues, 20 Flight Rock, Summertime Blues, 20 Flight Rock, Blue Suede Shoes, The Wanderer etc. Tussendoor kwam dan ook nog de Nederlandse Roy Orbison, Ad Swart, en die rockte ook nog in onder andere Mean Woman Blues, Claudette, Candy Man e.d. The Explosion Rockets sloten de zaak af met een donderderende set van schitterende rockers zoals Move It, Don't Be Cruel, Bossa Nova Baby, You're A Heartbreaker, Judy, Wonderful Land (Shadows), Can't Help Falling In Love, One Night etc. Er was ook een goed verzorgd koud en warm buffet. We kunnen als oude rockers terugkijken op een prachtige feestavond van Everly Brothers International. Het was geweldig!

Midwoud, 21 oktober 2006

tekst: Frank Nelissen

Back To The Sixties Festival

Al voor de 10e keer werd in Midwoud het jaarlijkse Back To The Sixties Festival gehouden met deze keer als topattractie The Fortunes uit Engeland en verder zeer gerenommeerde bands als Pipeline '61 uit Nederland, Good Rockin' Tonight uit Engeland en The Shakin' Arrows uit Nederland. De avond werd zoals gebruikelijk geopend door Pipeline '61, het huisorkest dat er al weer voor de achtste keer bij was in Midwoud. De band opende meteen al heel stevig met een vette uitvoering van Rampage van The Planet Rockers en verder waren er vette uitvoeringen te horen van vocaal werk als onder andere Down The Line, I'm Comin' Home, It's Gonna Take Magic en It's Been Nice, aangevuld met instrumentale stampers als The Breeze And I en The Cruel Sea en als uitsmijter Gene Vin-

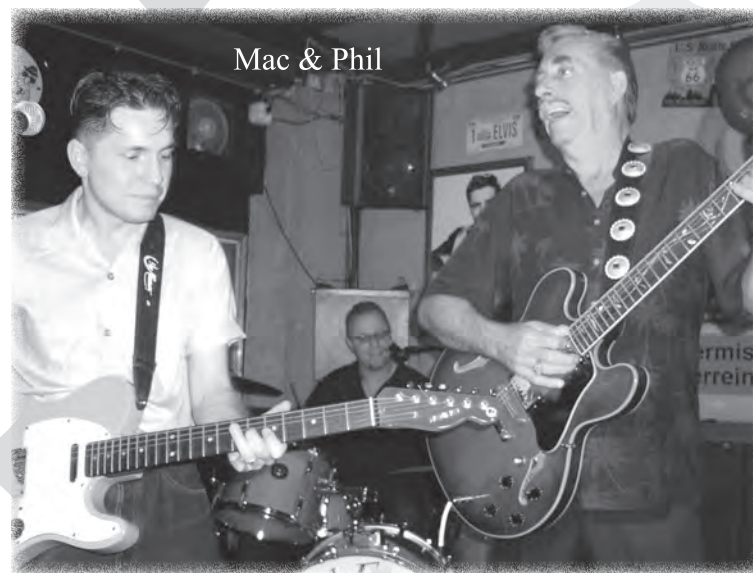
cent's Say Mama, met het gebruikelijke showwerk van drummer Harry in variaties als stande en liggende drum. Het publiek vond het weer allemaal geweldig en hun set was dus een perfect begin van dit festival. Hierna was het de beurt aan Brabants en Waalwijks trots, de sympathieke rock 'n' roll formatie The Shakin' Arrows die een stevige set met dansbare rock 'n' roll in elkaar hadden gezet met een aantal nummers die mooie herinneringen aan de jaren '70 naar boven brachten. De opening stond meteen als een huis, met stevige uitvoeringen van Matchbox en een medley van Blue Moon Of Kentucky/ Blue Suede Shoes en Everybody's Tryin' To Be My Baby en een favoriet als Honey Don't, maar bij onder meer het instrumentale werkje Geronimo van The Shadows kwamen de herinneringen aan hun

eerste elpee Back Again uit 1978 weer naar boven. Ik vind dit nog steeds een heel mooi nummer. Naast het nodige muzikale vuurwerk ook een wat ingetogener song als The Shadow's Theme For Young Lovers, gevolgd weer door vocale stampers als Freddy Cannon's Tahassie Lassie, Ricky Nelson's Travellin' Man, of het hele mooie Without Your Love. Andere uitschieters waren zeker de medley van Guitar Shadoogie (met de gebruikelijke drumsolo van Peter Verhul) en Apache, La Comparsa van ZZ & De Maskers en als voorproefje voor maart volgend jaar (Kaatsheuvel) een paar Carl Mann songs; Pretend en Look At That Moon. De gebruikelijke uitsmijter was natuurlijk Kom Van Dat Dak Af met een overgang naar Cliff's Dynamite. Daarna was het de beurt aan de Engelse all-round rock 'n' roll-formatie Good Rockin' Tonight die ik een aantal jaren geleden op het rock 'n' roll-festival in Kaatsheuvel heb gezien in, ik dacht, 2004. De band heeft inmiddels als een 12-tal CD's uitgebracht en combineerde

lustig klassieke rock 'n' roll zoals een paar Elvis nummers als I Need Your Love Tonight, Your Cheatin' Heart (met zeer fraaie meerstemmige zang), Suspicious Minds (met veel verdachte zielen die uit het publiek die meezongen), Move It (met aparte arrangementen) en Route '66 met gave songs van Shakin' Stevens zoals This Ole House en Hey Mae, met meer eigentijds songs als Ice Cold van Restless of Dance The Night Away van The Mavericks. Er zat bovendien een erg leuke show om heen. Verder hadden Mark Keeley en Good Rockin' Tonight speciaal voor dit Back To The Sixties Festival ook gekozen voor wat jaren '60 werk, zoals I Feel Fine van The Beatles, Shoppin' Around van Cliff Richard en Sleepwalk in de stijl van Santo & Johnny. Als uitsmijters speelde de band onder andere La Bamba en speciaal voor presentator Dick Zuidwijk nog een keer een stukje Sleepwalk met gitarist 'Johnny Santo' op sologitaar. Er werd net als bij de twee vorige bands veel gedanst en ik vond dat deze band de lijn van de voorgaande acts prima heeft doorgetrokken. Good Rockin' Tonight is een hele goede en professioneel ogende all-round rock 'n' roll-formatie met voor elk wat wils, zoals ballads, jive, rockabilly, instrumentaal werk en een prima voorbeeld van hun programma is de CD Live At Brean (20 nummers). Naast muzikaal staat het vocaal ook als een huis, door zowel de solozang van Mark Keeley als door de meerstemmige achtergrondzang van de gitarist, bassist en drummer. Hopelijk zie ik de band gauw weer eens terug.

Pipeline '61 mocht het publiek nog een keer flink aan de kook brengen met hun tweede set, waarin uitschieters als Sparklin' Brown Eyes, Jezebel en de stampers Jeanie Jeanie Jeanie en That's Alright. Ik wil ook nog een paar instrumentale juweeltjes als The Storm, Stampede, Pipeline en Wipe Out vermelden, evenals het speciaal voor organisator Peter Feller gespeelde de Mean Litta Mama. Ook altijd goed doen het Johnny Kidd's Shakin' All Over en Hippy Hippy Shake, bekend van vooral The Swingin' Blue Jeans. Als uitsmijter had de band als vanouds weer gekozen voor Vince Taylor's Brand New Cadillac. Grappig was dat het instrumentaal The Cruel Sea in twee verschillende versies opdook: in de eerste set zonder duistere vocalen vanachter de drums (een behoorlijk aantal lala's), en in de tweede set met die grappige vocale bijdrage van drummer Harry. Als topattractie had de organisatie de bekende jaren '60 formatie The Fortunes uit Engeland gecontracteerd. The Fortunes anno 2006 bevatten nog maar één origineel lid, namelijk bassist/zanger Rod Allen (artiestennaam voor Rodney Bainbridge) die in 1963 de oprichter was van The Fortunes. De band speelde naast hun onvermijdelijke en zeer herkenbare hits als Here It Comes Again, You've Got Your Troubles, Here Comes That Rainy Day Feeling en This Golden Ring, ook andere bekende nummer als Move It en Season's In The Sun en had verder gekozen voor leuke en creatieve muzikale arrangementen bij Cliff's Do You Wanna Dance met een stukje Apache en Walk Don't Run, en bij Baby Come Back van The Equals met een stukje Volare. Ik vind the Fortunes een prima en zeer geroutineerde band, waarover het publiek duidelijk verdeeld was. Het ene deel van het publiek (vooraan in de zaal) was heel enthousiast over The Fortunes en het andere deel vond er niet zoveel aan, omdat ze te weinig bekende hits hoorden en was meer een fan van de andere bands op die avond. Dat blijf je altijd houden, want dat is nu eenmaal een kwestie van smaak en over smaak valt nu eenmaal niet te twisten. Bij de vorige drie bands werd er meer gedanst dan bij The Fortunes, maar bij deze band spelen natuurlijke hele andere sentimenten een

rol, je luistert naar deze muziek en je hoort voor een groot deel een feest der herkenning. Dat sentiment is voor de wat ouderen onder ons die jaren '60 heel bewust hebben meegemaakt natuurlijk veel anders dan voor de veel jongere generatie. De andere bands zorgden voor het echte muzikale vuurwerk en showwerk en de Fortunes speelden netjes en heel professioneel hun gebruikelijke set, die ze in Engeland als beroeps ook een keer of drie per week spelen. Die professionaliteit is wel duidelijk hoorbaar en zichtbaar en ook muzikaal zat het prima in elkaar. Omdat wij er nog een autorit van ongeveer twee uur voor de boeg hadden, heb ik maar een klein stukje van het optreden van The Fortunes kunnen zien. Ik weet in ieder geval zeker dat het publiek genoten heeft van deze zeer swingende avond, want door de programmering en de gekozen nummers voor de optredens zat er voor elke rock 'n' roll c.q. jaren '60-fan wel wat van zijn of haar gading bij. Het was wederom een hele gezellige avond met veel hele goede bands, veel swingende en dansbare rock 'n' roll, een prima organisatie en een enthousiast publiek (een dikke 400 man). Ik hoop dat één van mijn favoriete jaren '60 bands, The Swingin' Blue Jeans ook een keer als topattractie voor het festival in Midwoud wordt geboekt, maar het kan ook zijn dat het festival in een wat kleinere opzet op een andere locatie in de buurt verder gaat. De tijd zal het leren! Mijn grote dank gaat uit aan de gastvrijheid van organisator Peter Feller, waardoor ik de bands kon ontmoeten, dit verslag kon schrijven en ik mij altijd heel welkom voel in Midwoud, George Kwekel m.b.t. Good Rockin' Tonight, Erik en Esther, met wie ik kon meereiden naar Midwoud en wat aanvullende informatie over het optreden van The Fortunes van Roger en Harry van Pipeline '61. Hartelijk dank allemaal! Ik stel het zeer op prijs.

Mac & Phil

uitgave zullen publiceren!) en zo wordt het toch al laat in de middag als Phil Friendly begint met het opwarmen van het publiek. Ze starten met een nummer van Ricky Nelson's Stood Up, en daarna Fulson Prison van, jawel, Johnny Cash. Zoals jullie wellicht weten, ben ik niet zo blij met de mega-belangstelling voor Cash (later spelen ze nog een nummer van hem) maar ze maken het daarna weer goed met een heerlijke instrumentaal nummertje dat ik zo één, twee, drie niet thuis kan brengen. Een paar weken geleden waren ze nog in de USA waar ze met Glen Glenn rond hebben getoerd. Logisch dus als ze het van Glen Glenn bekende One Cup Of Coffee spelen. Het nummer Let's Play House kondigen ze aan als de Baby, Baby song. Als je naar de tekst luistert, lijkt me dit ook geen verkeerde titel. Eigen nummers zijn er ook, zoals Every Single Day. Na hun set is het publiek in de stemming gebracht. Ik vraag mij af voor welke nummers men gekozen heeft, uit Mac's beginjaren of nummers uit de latere jaren die hij bijvoorbeeld voor Rollin' Rock heeft opgenomen? Ik hoef niet lang op het antwoord te wachten want Mac komt het podium op en doet zijn akoestische gitaar om... Jawel, het oude

werk komt ruimschoots aan bod: Grandaddy's Rockin', Just So You Call Me, That Ain't Nothin' But Right, Little Miss Linda, mijn favoriete nummer Say So compleet met de juiste gitaarlicks van Phil bij de intro, You Ain't Treatin' Me Right, Goosebumps. Daarnaast ook For Your Love, een bluesnummer dat volgens mij Please, Mama Have Mercy heette, en Rockabilly Rave uit z'n latere periode. Je kunt horen dat er flink geoefend is want de band van Phil Friendly doet méér dan alleen Mac Curtis ondersteunen. Zij dragen het nummer en Mac hoeft maar in te haken. Zo zelfverzekerd als Phil en zijn band spelen, zo merk je bij Mac Curtis dat hij die zekerheid mist. Ondanks de enorme podiumervaring die hij heeft, gaan de jaren blijkbaar toch meespelen. Zijn jeugdige uiterlijk doet ons vermoeden dat hij best nog een bescheiden sprongetje op het podium zou wagen maar het blijft vrij statisch. Je kunt het hem niet kwalijk nemen natuurlijk want het zingen van een nummer is moeilijker dan je zou denken en de beste stuurlij staan altijd aan wal er een stukje over te schrijven! Af en toe overwint hij zijn onzekerheid, zoals bij het nummer Half Hearted Love en bij Keep On Rockin' Baby, maar hij weet dit niet vast te houden. Als toegift krijgen we If I Had Me A Woman en daarna vindt Phil Friendly dat we Mac niet mogen laten gaan en zet hij gelijk Grandaddy's Rockin' in. Het publiek probeert daarna Mac nog te overtuigen om verder te spelen maar de koek is nu toch echt op. Jammer, voor mijn gevoel is de tijd omgevlogen en had er voor mij nog wel een tweede set gespeeld mogen worden. Gelukkig zijn ook bij dit optreden video-opnamen gemaakt en ben ik benieuwd hoe die geworden zijn. Mac vertelde mij dat de DVD zo rond kerst uit zou komen. Nog even wachten dus.

in De Kroeg. De band die hem zal begeleiden is Phil Friendly & The Loners. Volgens Hans van Haarlem van Rarity Records is er met de band flink geoefend om een zo goed mogelijk resultaat te krijgen. We zijn dan ook benieuwd hoe het vandaag allemaal zal uitpakken. Met de foto's uit zijn beginjaren in mijn hoofd gegrift, is het niet moeilijk om Mac te herkennen. Zijn gelaatstrekken zijn nog hetzelfde en hij heeft nog steeds een volle bos haar, in het grijs dan weliswaar. Als ik eventjes snel reken, moet Mac nu zevenenzestig jaar oud zijn. Door zijn volle hardos en zijn slanke postuur oogt hij nog jeugdig en energiek. Voor dat het optreden begint, wordt er eerst nog een fotoshoot gedaan en om de boel wat op te vrolijken wordt er speciaal voor hem nog een mooie hot rod van stal gehaald. Ook jullie lijfblad vraagt tijd van Mac Curtis door hem te interviewen (dat we in de volgende

van hem) maar ze maken het daarna weer goed met een heerlijke instrumentaal nummertje dat ik zo één, twee, drie niet thuis kan brengen. Een paar weken geleden waren ze nog in de USA waar ze met Glen Glenn rond hebben getoerd. Logisch dus als ze het van Glen Glenn bekende One Cup Of Coffee spelen. Het nummer Let's Play House kondigen ze aan als de Baby, Baby song. Als je naar de tekst luistert, lijkt me dit ook geen verkeerde titel. Eigen nummers zijn er ook, zoals Every Single Day. Na hun set is het publiek in de stemming gebracht. Ik vraag mij af voor welke nummers men gekozen heeft, uit Mac's beginjaren of nummers uit de latere jaren die hij bijvoorbeeld voor Rollin' Rock heeft opgenomen? Ik hoef niet lang op het antwoord te wachten want Mac komt het podium op en doet zijn akoestische gitaar om... Jawel, het oude

Geldrop, 22 oktober 2006

tekst: Charlie Discount / foto's: Jolanda Discount

Mac Curtis met Phil Friendly & the Loners

de gitaren...

De spoeling van oude rockers die nog op het podium een act doen wordt steeds dunner. Dit feit alléén al, is reden genoeg om vandaag in De Kroeg in Geldrop aanwezig te zijn om te zien wat de bij leven al legendarische Mac Curtis nog te bieden heeft. Wat hem extra interessant maakt, is dat hij zijn leven lang al optreedt, een echte artiest dus, hoewel dat de laatste jaren natuurlijk aanzienlijk is afgenomen. In het begin van de jaren vijftig richtte hij met een paar schoolkameraden een bandje op en namen ze voor King Records nummers op als Grandaddy's Rockin',

If I Had Me A Woman en Half Hearted Love. Het succes van Mac Curtis ligt duidelijk niet in de jaren vijftig maar wel in de jaren zeventig als de rockabillyrevival volop in Europa in gang gekomen is. Een jong publiek heeft hem 'ontdekt' en hij krijgt een cultstatus vergelijkbaar met bijvoorbeeld een Joe Clay. Als Ronnie Weiser van Rollin' Rock records hem in 1977 samen met Ray Campi naar Engeland stuurt, kan men rekenen op een groot aantal fans die vanuit heel Europa naar Engeland toestromen om de oude rockers aan het werk te zien.

Voor een dag of zes is Mac Curtis nu in Nederland om opnamen voor een DVD te maken op uitnodiging van Rarity Records. Deze gelegenheid wordt aangegrepen om hem twee optredens te laten doen, één in de Cruise Inn en één optreden vandaag dus hier

Mac Curtis

Teuven (B), 28 oktober 2006

tekst: Charlie Discount / foto's: Jolanda Discount

Ray Collins Hot Club

Ik denk dat het al meer dan twee jaar geleden is dat ik de band van Ray Collins voor het laatst heb zien optreden. Een pijnlijke constatering, want ik reken ze tot één van de topbands die ik ken. Nu is het zo dat deze Duitse band niet zo vaak optreedt en zeker niet in Nederland. Vanavond hebben we een buitenkansje omdat ze vlakbij optreden. Nou ja, dat 'vlakbij' is hier relatief. Er zal toch nog een ritje van pakweg tweeënehalf uur gemaakt moeten worden eer we in het Belgische Teuven aankomen, dat vlakbij (maar dan ook écht vlakbij) Maastricht ligt. Voor vrienden die ons op komen halen duurt het nog langer, zij hebben er

Ray Collins Hot Club

al ruim een half uur rijden opzitten. Het dorpje Teuven ligt in de middle-of-nowhere. Als we 's avonds in de buurt van het dorpje komen, is het pikdonker en is het licht van onze koplampen de enige verlichting die er is. Heuvels zijn ze ook al niet gewend, de smalle weg kronkelt omhoog en door het toenemende zuurstofgebrek concluderen we dat Teuven toch zeker méér dan tien meter boven de zeespiegel moet liggen. Je begrijpt, we hebben er nogal wat voor over om Ray Collins' Hot Club te zien maar dan krijg je ook wat. Dat hopen we tenminste, want wie weet wat er de laatste jaren wel niet in de band is veranderd. We zijn op zoek naar Radio Modern, "The House Of Swing", zoals de organisator het noemt en waar het vanavond allemaal moet gaan gebeuren. Iedere laatste zaterdagavond van de maand houdt men namelijk hier een swingavond die bestaat uit drie ingrediënten: in de vooravond is er een voorstelling van een oude film, dan een live-band en tenslotte DJ's die tot in de

gaat al van start. Zo te zien allemaal bekende gezichten. We missen trompettist Arne maar met totaal acht man op het podium moet het toch ook kunnen knallen. Dat doet het ook vanavond, maar anders dan ik had gedacht. Ik heb toch meer het idee dat ik naar een voorspelbare show zit te kijken dan naar een band waarvan ik hoopte dat ze door waren gegroeid naar een nog hoger niveau, nog verrassender, een band die de avond opbouwt en het publiek helemaal naar z'n hand zet. Maar helaas, het showeffect ligt er vanavond te dik op zoals bij het 'duel' tussen twee blazers op de dansvloer. De echte chemie ontbreekt tussen de bandleden zelf en tussen de band en het toch vrij tamme publiek. Er wordt wel wat gedold maar dit is niet echt. Drummer en bekken-trekker bij uitstek, Two Faces, is zelfs helemaal naar achteren op het podium verbannen en doet daar de hele avond in zijn uppie zijn

kleine uurtjes de voeten van de vloer moeten houden. Als we de oude zaal binnenlopen, bevalt mij die prima. Oud, basic, een houten vloer

ding. Fout, die moet veel meer in de spotlights staan en met enkele andere bandleden de boel opzweepen. De vonk moet dan overslaan naar het publiek en dan kan het feest echt beginnen. Meer dan eens krijg ik vanavond ook het gevoel dat ze hun eigen nummers aan het kopiëren zijn. Nu blijft een kopie van een goed nummer een goed nummer, maar toch... Als je denkt dat het allemaal kommer en kwel is, dan is dat niet waar, ook vanavond zit ik te genieten! Want wat zijn die

Ray Collins Hot Club

en met sfeer. Wat men in Nederland al lang tegen de vlakke zou hebben gegooid, simpelweg omdat iets 'oud' is, dat houdt men in België gelukkig nog in ere. Als iets gesloopt gaat worden moet men daar eerst een heel goede reden voor hebben. De Belgen hebben dat dus beter begrepen dan die Hollanders. We begroeten wat bekenden onder wie DJ At die door Ray Collins was gevraagd om nog wat te draaien, naast de al geplande DJ's voor vanavond want volgens de aankondiging waren dat de Boppin' Bennis Brothers. Zoals verwacht, is het publiek gevarieerder en anders dan we gewend zijn, een aantal mensen zijn stijlvol gekleed. Op Ray Collins en z'n band hoeven we niet lang te wachten. We zijn amper vijftien minuten binnen of men

nummers met vibrafoon toch prachtig of neem nu dat heerlijke geluid uit die elektrisch versterkte gitaar van Ray. Maar bij Ray Collins leg ik de lat hoog, héél hoog, want er zit meer in de band dan ze vanavond hebben laten zien.

...uitgeblazen?

Boppertjes

Te koop wegens defect: NSM Consul 160 Jukebox + reserve onderdelen. Selectie mechanisme werkt niet, naaldwagentje rijdt wel. Koper ontvangt gratis popcommaker. Prijs: € 200,--. Inlichtingen: D. Voorbrood. Tel.: 06-43466916. Bellen na 19 uur.

Gezocht: rock 'n' roll bassist (contra en/of elektrische bas) en rockabilly gitarist. Wij zijn een nieuwe band uit de buurt van Eindhoven: A3 (zang en maniakale mondharp), Rob (parelmoer Sixties Slingerland setje) en Richard (Telecasterman). We hebben ervaring opgedaan in diverse bands; leeftijd varieert van 33 tot 40+. Invloeden: CCR/ J.Cash/ Blasters/ Inmates/ Robert Gordon/ Red Devils/ Elvis. Info: Rob: 040-2015440/ Robabilly@hetnet.nl

Rockabilly zanger-gitarist met behoorlijke ervaring zoekt contrabassist(e) en drummer(drumster) voor langere periode. Omgeving Raalte/ Zwolle. Tel.: 0572-356973

Een Boppertje is voor abonnees gratis! Wil JIJ een Boppertje plaatsen? Stuur een brief naar de hoofdredactie of mail naar editor@boppinaround.nl. Wanneer een Boppertje niet aan onze voorwaarden voldoet, wordt deze niet geplaatst. Het belangrijkste is dat een Boppertje niet commercieel mag zijn en dat het uiteraard met rock 'n' roll te maken moet hebben!

WAT ZAL BOPPIN' AROUND JE VOLGEND JAAR BRENGEN?

Voor de freaks van authentieke rockabilly: een exclusief interview met MAC CURTIS

Voor de fans van originele Nederlandse rock 'n' roll: een exclusieve story (met unieke foto's!) over BRIGITTE & THE FIRESTRINGS

Voor de fans van dames in de rock 'n' roll: een gesprek (met foto's!) in Boppin' To The Gals met SUZY DUGHY

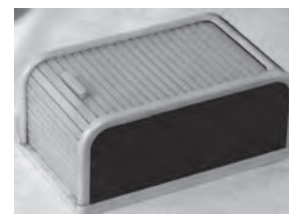
Voor de liefhebbers van hot-rods: een verhaal (met foto's!) over car club THE SCRAPERS

En natuurlijk veel meer en hopelijk al het goede waarom je de afgelopen tijd ons blad aangeschaft hebt!

vervolg van pag. 41

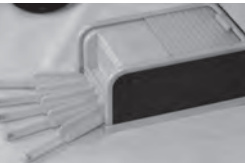

ing bakeliet noemen totdat een deel van zijn verzameling tijdens een expositie in verkeerde handen terecht kwam. We praten nog wat verder en wisselen nog adressen uit. Na het enthousiaste verhaal van Ferdinand hebben we het gevoel gekregen dat

dit een bijzondere tentoonstelling, méér dan lukraak bij elkaar gesprokkelde spulletjes waar toevallig iets van bakeliet aan zit. Nieuwsgierig geworden gaan we

naar de kelder om de radioverzameling van Ben Dijkman te bekijken. Hij verzamelt alleen Philips toestellen die hij zelf restaureert met als doel ze weer spelend te krijgen. Elke radio die hier te zien is, doet het dan ook. We geloven hem maar. Wat graag hadden we dit natuurlijk zelf even willen controleren! Met een aantal andere hobbyisten heeft hij de club Repro Radio opgericht die niet meer te vinden onderdelen van radio's zoals knoppen en afstemschalen maakt. De gehele begane grond is voor de verzameling van Becht gereserveerd. Hoewel de spullen ons minder interesseren dan de b.v. de radio's valt op dat alles er 'ongebruikt' uit ziet. Dit is des

te opmerkelijker als je bedenkt dat er zeer veel gebruiksvoorwerpen zijn zoals serviesgoed, een elektrische heetwaterkruik (!), scheerapparaten haardrogers en pensnests voor op het bureau, om maar

wat te noemen. De zolder is ingeruimd voor nog drie verzamelaars, we zien een deel van de collectie van Duteweerd die met het verzamelen van bakeliet begonnen is, met een voorliefde voor het design. De collectie van Sasbrink is gericht op de buitenlandse radio's met name de Amerikaanse modellen en die van Oortwijn betreft een bonte

BAKELIET

verzameling en is de voorliefde voor het bakeliet materiaal ontstaan vanuit de radiozaak waarmee men ruim vijftig jaar geleden is begonnen. We treffen het want de heer en mevrouw Oortwijn zijn ook aanwezig om zodadelijk hun spulletjes in te pakken en mee naar huis te nemen want het is bijna sluitingstijd. Ze vertellen wat over hun verzameling en kunnen wij nog wat vragen stellen. Een paar voorwerpen hadden onze aandacht getrokken. Zo is de koekoeksklok van Russische makelij en blinkt deze uit door lelijkheid waardoor het juist weer héél aantrekkelijk wordt. Een doosje valt ons op en we vragen ons af waarvoor het diende. Het is een opberg- én presenteerdoosje voor sigaretten. Als vingers aan een hand kan je in de uitgeschoven stand sigaretten aan je gasten presenteren. Een uniek product dus van de decadente "plastic" consumptiemaatschappij. Maar zeg nou zelf, wie zou zo iets niet op zijn ouderwetse salontafel willen hebben staan?

BAKELIET KRIJGT GEZELSCHAP

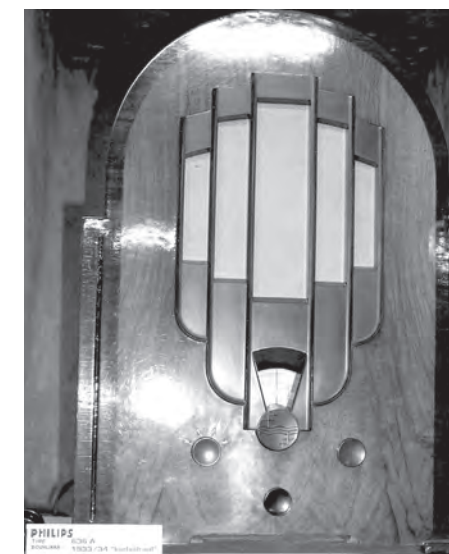
Twee kunststoffen die op bakeliet lijken en daardoor met bakeliet verward kunnen

worden zijn ureumhars (ureumformaldehyde) en melaminehars (malamineformaldehyde). Ureumhars werd in 1924 in Engeland uitgevonden en met dit materiaal zijn wel lichtere kleuren mogelijk en geeft het géén geur af zoals bij bakeliet. Melamine werd in 1937 uitgevonden, het is sterker en bestendig tegen water. Het wordt ook nu nog veel gebruikt en het is vooral bekend van de "Mepal" campingborden. Naast deze harsen werden andere kunststoffen ontwikkeld, veelal met aardolie als basis. Leder materiaal heeft zo zijn eigenschappen, waardoor het voor specifieke producten

wordt ingezet. Enkele bekende voorbeelden daarvan zijn nylon, uitgevonden in 1928, maar van echte productie is pas sprake eind jaren dertig. Het wordt gebruikt voor party's (1940), kousen, snaren maar ook voor b.v. tandwielen. Polymethylmethacrylaat, ofwel acrylgas (merknamen: Plexiglas en Perspex) komt uit dezelfde periode. In de

tweede oorlog konden zware en kwetsbare glazen koepels van gevechtsvliegtuigen hierdoor vervangen worden. Polystyreen is ook een bekende kunststof die veel voor (wegwerp)verpakkingen wordt gebruikt zoals koffiebekertjes en door toevoeging van gas krijgt men het bekende "piepschuim". Let op, spulletjes van polystyreen uit de jaren vijftig en zestig kunnen erg bros zijn en breken dus makkelijk. Het materiaal is te herkennen aan de metaalachtige klank. De rij van uitgevonden kunststoffen is haast eindeloos... en er komen steeds nieuwe bij. Zonder kunststof is de moderne maatschappij ondenkbaar en bakeliet is de grondlegger daarvan!
Charlie Discount
foto's: Jolanda Discount

Enkele weetjes:
-?- : de eerste grammofoonplaten gemaakt van glas met een laagje schellak.
1912: bakelieten grammofoonplaat (Edison)
1914: bakelieten telefoontoestel (Western Electric)
1915: bakelieten fototoestel (Kodak/Eastman)
1923: productie van "Philite" bakeliet door Philips
1927: bakelieten luidspreker van Philips

BE THERE!®

BE THERE!® is de agenda van het R&R-magazine Boppin' Around en wordt met zorg samengesteld. Echter, Boppin' Around kan nooit aansprakelijk gesteld worden voor eventuele onjuistheden. Alle agendapunten zijn altijd onder voorbehoud! Boppin' Around plaatst alle relevante informatie die zij ontvangt. (In beknopte vorm! Wil je meer kwijt, plaats dan een advertentie!) Tenzij anders vermeld, vindt het gebeuren in principe 's avonds plaats. De beste manier om info in te winnen of te checken is om de organisatie van het evenement, of de zaal waar het plaatsvindt, te bereiken. Eventuele veranderingen (of toevoegingen) zijn ons wellicht bekend. Kijk daarvoor op onze internetsite

www.boppinaround.nl

Note voor R&R bands en organisatoren: stuur of e-mail je agendapunten naar de hoofdredactie. Het telefonisch aanleveren van agendapunten heeft niet onze voorkeur. Dit in verband met de grotere kans op communicatiefoutjes. Vanwege tijdgebrek kunnen we niet naar de betreffende internetsites surfen voor data van optredens!

DECEMBER 2006

do	14-12		Nijmegen, Grandcafé De Heeren Van Sint Anna	William Smulders
vr	15-12	€ 5,-	20:30 Hoor, Café JP Coen, Veemarkt 17 (0229-219824 http://homepage.mac.com/kizmiatz)	Blue Grass Boogiemer
vr	15-12		Breda, Golden Tulip De Keyser	Blue Moon Special
vr	15-12		20:00 Lichtaart (B), Kerstmarkt	Vickings
vr	15-12	€ 12,-	20:15 Turnhout (B), Warande, Warandestraat 42 (00-32-14419494 www.warande.be)	Barrence Whitfield (USA) & the Seatsniffers (B)
za	16-12		20:30 Tilburg, Kaffee Lambiek, Wilhelminapark 66 (013-5364351 www.kaffeelambiek.nl)	Midnight Ramblers (NL/B)
za	16-12		21:00 Amsterdam, Cruise-Inn, Zuiderzeeweg 29 (www.cruise-inn.com)	Blood, Sweat & Kiers, Oops-A-Daisies (o.v.b.)
za	16-12		21:00 Veldhoven, Café Zaal St. Joris (www.cafezaal-sintjoris.nl)	Mac Taple en meer (Back To The Fifties)
za	16-12	€ 4,- wk/ € 6,- zaal	21:00 Waalwijk, Muziekcafé De Mads, Grotestraat 407 (www.boptonight.nl)	Bop Tonight, Rocking Clockwise, Small Town Rats (Saturday Rock 'n' Roll Meeting)
za	16-12		21:30 Raalte, Tivoli Taveerne (Harley Davidson Museum), Zwolsestraat 63 (0572-364187)	Roy P-Cat & the V8 Daddy's
za	16-12		22:00 Enschede, Nix BBBBluesclub	Martin Lewis & his Jivemen
za	16-12		Poeldijk, Zaal Partycentrum ABC, Velling Noord (070-3910568)	Explosion Rockets en meer
za	16-12		Tilburg, 013, Veemarktstraat 44 (www.013web.nl)	Scott H. Biram (USA)
za	16-12		Nijmegen, Holland Casino	William Smulders Duo
za	16-12		Alkmaar, Parkhof	Golf-O-Rama
za	16-12		Nistelrode, Café D'n Haon (0412-612904)	John-Boy & the Waltons
za	16-12		Ieper (B), Roxy	Big Bayou Bandits
za	16-12		Vilvoorde (B), Fjeireblues Festival (www.pjeireblues.be)	Runnin' Wild
za	16-12		18:00 Leicester (GB), The Charlotte, Oxford Street	Meantraitors (RUS), Tri Sonics (D), Go-Katz, Cathouse Creepers, Red Sharks, Hyperjax, Topcats (Raucous Records 20th Anniversary)
za	16-12		Dortmund (D), Freizeitzentrum West, Neuer Graben 167	Hillbilly Moon Explosion (CH), Bricats, Crystalairs, 45 RPM, Jailbirds (Rock Around The Christmas Tree)
zo	17-12		15:30 Geldrop, De Kroeg, Bogardeind 203 (040-2856049 www.mk-de-kroeg.nl)	Taildragers
zo	17-12		16:00 Amsterdam, Cantine, Rietlandpark 373 (020-4194433)	Mr. Witz & the Country Cassanova's (Hot Rod Kustom Art Exhibition)
zo	17-12		16:00 Pumerend, Caddy's Diner, Verzetslaan 3 (www.caddysdiner.com)	Red Shots
zo	17-12		Haarlem, Patronaat	Scott H. Biram (USA)
zo	17-12		Maastricht, Falstaff	Regulars
zo	17-12		20:00 Rumst (B), Ace Café, Hollebeekstraat 4 (www.acecafe.be)	Buckshots
zo	17-12		Olen (B), McBol	Baboons
ma	18-12	€ 18,-	21:00 Leuven (B), At The Bebop, Tiensestraat 82 (00-32-16208604 www.at-thebebop.be)	Barrence Whitfield (USA) & the Seatsniffers (B)
di	19-12		22:00 Haarlem, Café Stiels	A Band Named Cash
di	19-12		Mons (B), Abel Dubois	Seatsniffers (Classic 21 Party)
wo	20-12		Deventer, Burgerweeshuis	Scott H. Biram (USA)
wo	20-12		20:30 Wavre (B), Le Resto D'en Face, Rue Charles Sambon 14 (00-32-10224869)	Sebi Lee (reserveren verplicht!)
do	21-12		Amsterdam, Paradiso	Scott H. Biram (USA)
do	21-12		Melsele (B), Café De Mops, Gaverland 113 (00-32-37555957 www.demops.be)	Moe Greene Specials
vr	22-12	€ 8,-	20:00 Den Bosch, W2 Concertzaal, Boschdijkstraat 100	Killer Bananazz, Magnetix, Torpedo Monkeys + DJ Viking (Club Rockula!)
vr	22-12		21:00 Hengelo, Innocent	Sunny Domestozs (D)
vr	22-12		21:00 Jette (B), Cultureel Centrum	Hometown Gamblers
za	23-12	€ 5,-	20:00 Pumerend, Caddy's Diner, Verzetslaan 3 (www.caddysdiner.com)	Jeroen Sweers Boogie Woogie Band (Kerstbal)
za	23-12		21:00 Amsterdam, CMA Gebouw, Beyersweg 28 (www.jive55.nl)	Torello's Jive Bugs (Jive '55)
za	23-12	€ 6,-	21:00 Malden, De Muse, Kerkplein 12	William Smulders, Chrissy (Catslappin' Chrissy), Johnny Livius (Billy Wiggle & Wigglers), Niek van de Klundert & Eric van Sambeek (Midsouth Ramblers) (Rock 'n' Roll Is King Part 3 - Kerst Editie)
za	23-12		21:00 Geldrop, De Kroeg, Bogardeind 203 (040-2856049 www.mk-de-kroeg.nl)	King Size Trio
za	23-12		22:00 Apeldoorn, Bluescafé, Nieuwstraat 74a (www.bluescafe.nl)	Yeah Baby
za	23-12		22:00 Maastricht, Akkie's Bar, Koestraat 7	Regulars
za	23-12		Amherst, Goudvishal (www.goudvishal.nl)	Asmodeus, Wilwaukee Wildmen, 69 Beavershot, Riptide

zo	24-12		16:00 Pumerend, Caddy's Diner, Verzetslaan 3 (www.caddysdiner.com)	Mischief!
zo	24-12		17:00 Hilversum, Het Wapen, Groest 27 (035-6409323)	Stonetown Frogs
ma en di	25-12	en 26-12	19:30 Klaaswaal, Newland, Rijksweg 30 (0186-571312 www.newland.nl)	Hillbilly Boogiemer (Reservering verplicht!)
di	26-12	€ 8,-	22:00 Helmond, Muziekcafé, Zuid-Koninginnewal 39 (0492-536880 www.muziekcafe-helmond.com)	Seatsniffers (B) + DJ Harrie vd. Westerlo
do	28-12		21:00 Eindhoven, Café Wilhelmina (www.cafewilhelmina.nl)	Bang Bang Bazooka
vr	29-12		20:00 Nuland, Café-Zaal Kerkzicht, Kerkstraat 19	Wiens, Revolvers, Clarks + mystery guest
vr	29-12		23:00 Amsterdam, Maloe Melo, Lijnbaansgracht 163 (www.maloemelo.com)	Blue Moon Special
vr	29-12		Zutphen, Café Schatjes	William & the Handjives
vr	29-12	€ 8,-	21:00 Rotterdam, Waterfront, Boompjeskade 10 (www.rockabillydazzle.nl)	Ronnie Hayward (CAN) & the Barnstompers, Hometown Gamblers (B) + DJ's Rudy, Joe Sixpack, Sietse Von Helsing (Rockabilly Dazzle)
vr	29-12		Arendonk (B), Café 't Stekske	Moonshine Reunion
vr t/m zo	29-12	t/m 31-12	Vaihingen-Stuttgart (D), Unversum, Pfaffenwaldring 45 (www.letsgetwild.de)	Omar & the Stringpoppers (USA), Lil' Luis Y Los Wild Teens (USA), Lil' Gizelle (USA), Ronnie Hayward (CAN), T-99 (NL), 49 Special (P), Stinky Lou & the Goonmat (F), Cherry Casino & the Gamblers, Smokestack Roadshow (Let's Get Wild Weekender)
za	30-12		20:00 Venray, De Witte Hoeve, Gasstraat 5 (0478-581626 linders@home.nl)	Fabulous 6T's (GB), Vickings (B), Clearwater (B) (Sixties Night)
za	30-12	€ 10,-	20:00 Bladel, Den Herd	Wiens en meer (Night Of The Music)
za	30-12		21:00 Amsterdam, Cruise-Inn, Zuiderzeeweg 29 (www.cruise-inn.com)	Restless (GB), El Rio Trio
za	30-12		Venray, Oldies Festival	Vickings (B) en meer
za	30-12	€ 5,-	Rotterdam, Exit, Mauritsstraat 173 (www.exit.nl)	Ragtime Wranglers
zo	31-12		Amsterdam, Pacific Park, Westergasfabriek	A Band Named Cash
zo en ma	31-12	en 1-1	Amsterdam, Partyboot	William & the Handjives
zo	31-12		De Rijp, Rijper Eilanden	Blue Moon Special
zo	31-12		Amsterdam, Maloe Melo, Lijnbaansgracht 163 (www.maloemelo.com)	Phantom Four, T-99
zo	31-12		20:00 Hermalle-Sous-Argenteau (B), Salle Debrugge	Rhumba Kings

JANUARI 2007

ma	1-1	€ 7,-	16:00 Helmond, Muziekcafé, Zuid-Koninginnewal 39 (0492-536880 www.muziekcafe-helmond.com)	Ronnie Hayward (CAN) + DJ Harrie vd. Westerlo
ma	1-1		Eindhoven, Temporary Art Center	Marinos
vr	5-1		18:00 Nijmegen, De Heeren Van Sint-Anna	William Smulders
vr	5-1		22:00 Breda, Catch 22, Vismarktstraat 14	Groovy Rednecks (USA)
vr	5-1		Amhem, The Stage	Ten Horned Devils
vr	5-1		20:00 Evere (B), Gemeentehuis, Hoedemakerssquare 10	Mr. P. & the Cadillaccs
za	6-1	€ 5,-	20:00 Amsterdam, Invaders MC, Zuider-Udijk 36 (www.invadersmc.nl)	Ronnie Hayward (CAN), Reno Brothers
za	6-1		21:00 Boekel (www.peelsessie.nl)	Wiens en meer (Peelsessie)
za	6-1		22:00 Axel, MC Rattlesnakes	Hometown Gamblers (B)
za	6-1		Helmond, Muziekcafé, Zuid-Koninginnewal 39 (0492-536880 www.muziekcafe-helmond.com)	Four Dices + DJ Harrie vd. Westerlo (Elvis Night)
za	6-1		14:00 Geel (B), Jeugdhuis De Bogaard, Diestseweg 135	Go Getters (S), Long Tall Texans (GB), Apemen (NL), Milwaukee Wildmen (NL), Spelbound (IRL), Groovy Rednecks (USA), Baboons, Demon Teds (Monster Mash)
za	6-1		23:00 Kampenhout (B), Sporthal, Zeypestraat 26	Mr. P. & the Cadillaccs
zo	7-1		14:30 Drunen, 't Hart Van Drunen	Shakin' Arrows, Big Caz & the Four Bobs (Nieuwjaarsbal)
zo	7-1		15:30 Geldrop, De Kroeg, Bogardeind 203 (040-2856049 www.mk-de-kroeg.nl)	live rock 'n' roll
zo	7-1		16:00 Pumerend, Caddy's Diner, Verzetslaan 3 (www.caddysdiner.com)	Ubangi 4 (New Years Party)
zo	7-1		Bonheide (B), Café Den Bromfiets, Harentstraat 39	Groovy Rednecks (USA)
za	13-1		20:30 Oss, Café De Tien Deugden, Berghemseweg 71	Blue Moon Rockers
za	13-1		21:00 Amsterdam, Cruise-Inn, Zuiderzeeweg 29 (www.cruise-inn.com)	Keytones (GB), Mischief!
za	13-1		21:00 Vijmen, Zaal Vue De Campagne, De Grote Kerk 17 (073-5112453)	Explosion Rockets (Nieuwjaarsconcert)
za	13-1		21:00 Rosmalen, Zaal De Kentering, Dorpsstraat 54	John-Boy & the Waltons
za	13-1		20:00 Antwerpen-Linkeroever (B), Replay, Blancefloerlaan 183 (www.elvismemories-belgium.homestead.com)	Elvis & Oldies Avond
zo	14-1		15:30 Geldrop, De Kroeg, Bogardeind 203 (040-2856049 www.mk-de-kroeg.nl)	Keytones (GB), Slapbacks (A) (New Years Rockabilly Party 4)
zo	14-1		16:00 Pumerend, Caddy's Diner, Verzetslaan 3 (www.caddysdiner.com)	Phil Friendly & the Loners (USA/RUS)
vr	19-1		Roeselare (B), Sint George	Panhandlers
za	20-1	€ 25,- incl. drankjes/hapjes	21:00 Gemert, Zaal Verhappen, Prins Bernhardlaan 15/19 (0492-361391)	Blue Moon Rockers (Ver. Back To The Sixties Nieuwjaarsparty)
za	20-1		21:00 Geldrop, De Kroeg, Bogardeind 203 (040-2856049 www.mk-de-kroeg.nl)	Hot Rod Gang (D)
za	20-1		17:00 Reading (GB), Rivermead Leisure Complex, Richfield Avenue (00-44-1689860980)	Dale Hawkins (USA), Crazy Cavan & the Rhythm Rockers, Lucas & the Dynamos, Vince Eager & Rockola, Kingcats, Sunsetters (24th Annual Rockers Reunion)
zo	21-1		16:00 Pumerend, Caddy's Diner, Verzetslaan 3 (www.caddysdiner.com)	Wiens
vr	26-1		Viissingen, Hotel Elisabeth (www.hotelelisabeth.net)	Trash Hombres VERVALLEN
vr	26-1		Arendonk (B), Café 't Stekske	Legendary Johnny Trash
za	27-1		21:00 Tilburg, Kaffee Lambiek, Wilhelminapark 66 (013-5364351 www.kaffeelambiek.nl)	Three Farmer Boys
za	27-1		21:00 Venray, Café-zaal Den Oldtimer, Hensenijsstraat 13 (0478-510431)	Shakin' Arrows (Back To The Golden Years)
za	27-1		22:45 Den Haag, Promenadehotel	Daddy's Darlings & the Big Bang Boys (B)
za	27-1		Delfzijl, CC De Molenberg	Seatsniffers
za	27-1		Den Haag, Crown Plaza	Blue Moon Special
zo	28-1		15:30 Geldrop, De Kroeg, Bogardeind 203 (040-2856049 www.mk-de-kroeg.nl)	Fat Cat Trio (o.v.b.)
zo	28-1		16:00 Pumerend, Caddy's Diner, Verzetslaan 3 (www.caddysdiner.com)	Howling Coyotes (o.v.b.)
zo	28-1		Rumst (B), Ace Café, Hollebeekstraat 4 (www.acecafe.be)	Baboons

zo	28-1	17:30	Londen (GB), 100 Club, 100 Oxford Street (www.tfw.freuk.com)	Vince Eager & Rockola, Chas McDevitt, Wee Willie Harris, Jet Harris, Big Jim Sullivan, Brian 'Licorice' Locking, Eastside Skiffle Band, Clem Cattini, Terry Wayne, Diz Disley, City Ramblers Revival, Rick Richards & his Skiffle Group, Dave Sampson, Danny Rivers, Buddy Britten, John Hills, Russ Sainy, Gerry Champion, Ralph Edwards, John Allison, Tony Annis (Tales From The Woods: Tribute To The 21's Coffee Bar & '50s Soho Coffee Bar Scene)
----	------	-------	---	--

FEBRUARI 2007

do	1-2	€ 4,-	21:00	Helmond, Muziekcafé, Zuid-Koninginnewal 39 (0492-536880 www.muziek-cafe-helmond.com)	Cat Fanclub (JAP) + DJ Harrie vd. Westerlo
za	3-2			Oss, Café De Jong, Kromstraat 64	Eightball Boppers, Stacy Cats, El Rio Trio, Mischief!
za	3-2	£ 20,-	19:45	Herts (GB), Wylyotts Theatre, Darkes Lane	John Leyton, Tornadoes, Cliff Bennett, Graig Douglas, Honeycombs, Packabeats, Scorpions, Bobby Rio (Joe Meek Festival)
za	3-2	£ 20,-	20:00	Londen (GB), Ealing Town Hall, Uxbridge Road (www.jivingjamboree.com)	Rhythm Riot Kings Of Rhythm, John Lewis, Big Boy Bloater, Lil' Lisa Jane, Big John Carter, West Weston, Carlos, Natalia Farran + DJ Wildcat Pete, Robin's Bakelite Boogie (Jiving Jamboree)
za t/m di	3-2		t/m 5-2	Torremolinos (E), Buensol Apartementen (www.sexguitar.co.uk)	Big Joe Louis (GB), Mark Harman (GB), Steve Hooker (GB), Mischief! (NL), Nicotynas (MEX), Charlie Hightone & the Rock It's, Hip Shakin' Trio, Toxic Womb (Tatoed Lady Winter Holiday 2007)
zo	4-2		16:00	Purmerend, Caddy's Diner, Verzetslaan 3 (www.caddysdiner.com)	Departure Level
zo	4-2	€ 5,-	16:30	Helmond, Muziekcafé, Zuid-Koninginnewal 39 (0492-536880 www.muziek-cafe-helmond.com)	Lawen Stark & the Slide Boppers (B) + DJ Harrie vd. Westerlo
zo	4-2			Hoogerveen, Café De Lijst	Seatsniffers (B)
zo	4-2			Zutphen, Benefietconcert	William & the Handjives
di	6-2		21:00	Geldrop, De Kroeg, Bogardeind 203 (040-2856049 www.mk-de-kroeg.nl)	Lee Rocker (USA) (o.v.b.)
wo	7-2		21:00	Tilburg, 013, Veemarktstraat 44 (www.013web.nl)	Lee Rocker (USA) (o.v.b.)
vr en za	9-2		en 10-2	Torremolinos-Malaga (E)	Marti Brom (USA) & the Barnshakers (FIN), Mike Sanchez & the Portions (GB), Union Avenue (GB), Mean Devils (P), Vibrants (Rockin' Race 13)
za	10-2	€ 5,-	22:00	Helmond, Muziekcafé, Zuid-Koninginnewal 39 (0492-536880 www.muziek-cafe-helmond.com)	Stacy Cats + DJ Harrie vd. Westerlo
za	10-2			Ottenburg-Overijssel (B), Het Zevende Zegel	Slipmates, Slick Beavers
zo	11-2		15:30	Geldrop, De Kroeg, Bogardeind 203 (040-2856049 www.mk-de-kroeg.nl)	Roadracers (FIN), Country Joe & the Majors (Fin-A-Billy Party)
zo	11-2		22:00	Nijmegen, Café Station Oost, Daalseweg	William Smulders
zo	11-2			Amen, Muziekcafé De Amer	Les Chats Cadiens
zo	11-2			Eindhoven, Effenaar	Phantom Four
vr	16-2		22:00	Nijmegen, De Vereniging, Keizer Karelplein	John-Boy & the Waltons
za	17-2		21:00	Aalst, Café-zaal Halosta, E.P. Van Oijenstraat 7 (0418-671595)	Shakin' Arrows (Back To The Golden Years)
za	17-2			Schijndel, The Holy Cow	Biarritz Boys
za	17-2			Amsterdam, Cruise-Inn, Zuiderzeeweg 29 (www.cruise-inn.com)	Winter Barn Dance
za	17-2			Lille (B), Jeugdhuis Frontaal	Baboons
zo	18-2		16:00	Purmerend, Caddy's Diner, Verzetslaan 3 (www.caddysdiner.com)	Tumblin' Go Go's
za	24-2		21:00	Geertruidenberg, Café D'n Juup	Cactus Cowboys
za	24-2			Vissingen, Hotel Elisabeth (www.hotelelisabeth.net)	Boppin' Rhythm Boozers VERVALLEN

MAART 2007

vr	2-3		18:00	Nijmegen, De Heeren Van Sint-Anna	William Smulders
vr	2-3	€ 4,-	22:00	Helmond, Muziekcafé, Zuid-Koninginnewal 39 (0492-536880 www.muziek-cafe-helmond.com)	Gaslights (USA) + DJ Harrie vd Westerlo
za	3-3			Den Haag, Lokaal Vredebreuk	Biarritz Boys
za	3-3			Luik (B), La Zone	Razorblades (D)
vr	9-3			Enschede, Nix BBBluesclub (www.bluesclub.nl)	Tin Cans (D)
za	10-3		21:00	Amsterdam, Cruise-Inn, Zuiderzeeweg 29 (www.cruise-inn.com)	Tin Cans (D)
za	10-3		21:00	Gemert, Zaal Manders 06-13388260 www.backtothesixties.nl)	Tailshakers (Ver. Back To The Sixties)
za	10-3			Melderslo, Motorcamping D'n Toerstop	Yeah Baby
za	10-3		20:00	Antwerpen-Linkerover (B), Replay, Blancofoerlaan 183 (www.elvismemories-belgium.homestead.com)	Elvis & Oldies Avond
zo	11-3	€ 5,-	16:30	Helmond, Muziekcafé, Zuid-Koninginnewal 39 (0492-536880 www.muziek-cafe-helmond.com)	Tin Cans (D)
di	13-3		15:00	Puurs (B), CC De Kollebloem, Begijnhofstraat 13-15	Daddy's Darlings & the Big Bang Boys
vr	16-3	€ 22,50	20:30	Amsterdam, Paradiso (www.paradiso.nl)	Jools Holland & his Rhyhtm & Blues Orchestra (GB)
vr t/m zo	16-3		t/m 18-3	Vissingen, De Piek (vr), Arsenaal (za), Zottekot (zo) (www.teddyboy.nl)	Greggi G. & his Crazy Beats (GB), Hellcats (I) en meer (vr), Breathless (GB), Johnny & The Roccas (GB), Furious (GB), Foggy Mountain Rockers (D), Betty's Doghouse (za), Furious en meer (zo) + Record Hops (5th Dutch Teddy Boy R&R Weekender)
vr t/m ma	16-3		t/m 19-3	Somerset (GB), Brean Sands Holiday Park (www.yesterdayoncemore.co.uk)	Marty Wilde & the Wildcats, Dave Berry & the Cruisers, Beach Boys Inc., Rapiers, Colin Paul & the Persuaders en meer (Sixties Weekend)
vr t/m zo	16-3		t/m 18-3	Great Yarmouth-Norfolk (GB), Vauxhall Holiday Park, Aole New Road (www.shakerattleadrollweekender.co.uk)	Mike Berry, Dave Edmunds, Class Of '58, Jets, Porky's Hot Rockin', Firebirds, Sundowners, Jive Street, Lucas & the Dynamos, Bernie Wood & the Firefighters, Kingcats (Shake, Rattle & Roll Weekender)
za	17-3		21:00	Udenhout, Zaal Theater Het Plein, Tongeroplein 1 (013-5112173)	Explosion Rockets
zo	18-3		16:00	Amsterdam, Cantine, Rietlandpark 373 (020-4194433)	Roy P-Cat & the V8 Daddy's (Swing Art Exhibition)

wo	21-3			Brussel (B), Vorst Nationaal (www.sherpa.be)	Cliff Richard (GB)
do	22-3			Rotterdam, Ahoy (www.onlineticketshop.nl)	Cliff Richard (GB)
za	24-3		20:00	Westzaan	William & the Handjives
za	24-3	€ 20,- wk/ € 22,- zaal	20:00	Kaatsheuvel, De Werft, Huygenstraat 73 (0416-274096)	Carl Mann (USA) & the Dave Travis Band (GB), Slaptones (S), Magic Dave & the Wheelers, Big Caz & the 4 Bobs, Shakin' Arrows (Rock Around De Werft 10)
za	24-3			Helmond, De Geseldonk	Real Cool Cats, Hunting Strings, Life, New Challenge (Sixties Swing)

zo	25-3		15:30	Geldrop, De Kroeg, Bogardeind 203 (040-2856049 www.mk-de-kroeg.nl)	Tri-Sonics (D)
----	------	--	-------	---	-----------------------

VOORUITBLIK 2007

do t/m zo	5-4		t/m 8-4	Las Vegas (USA), Gold Coast Hotel & Casino, 4000 W. Flamingo Road (www.vivalasvegas.net)	Don Woody, Sleepy LaBeef, Mac Curtis, Narvel Felts, Pookie 'Spaniels' Hudson, Herb 'Clefontes' Cox, Bobby Lewis, Young Jesse, Big Sandy & his Fly-Rite Boys, Vince Ray, Deke Dickerson & the Ecco-Fonics, James Intveld, Horton Brothers, Shaun Young, Buck Stevens, Red Hot 'n Blue (GB), Restless (GB), Space Cadets (GB), Mike Sanchez (GB), Jack Rabbit Slim (GB), Ruby Ann (P), Lil' Esther & the Tin Stars (NL), Jack Face & the Volcanics (F), Spo-Dee-O-Dee (D) en meer (Viva Las Vegas)
vr	6-4		18:00	Nijmegen, De Heeren Van Sint-Anna	William Smulders
vr t/m zo	6-4		t/m 8-4	Speyer (D), Halle 101, Am Neuen Rheinhafen 6 (00-49-151130872)	Batmobile (NL), Nekromatix (USA), Coffin Nails (GB), Long Tall Texas (GB), Caravans (GB), Triple Dynamite (NL), Pinstripes en meer
za	7-4			Acosse (B), Acosse Rock & Blues Festival	Seatsniffers en meer
zo en ma	8-4		en 9-4	Druuten, Grand Café Den Optie	William Smulders
zo	8-4			Turnhout-Centrum (B), diverse locaties	Legendary Johnny Trash, Moonshine Reunion en meer (Rock Around Turnhout)
vr	13-4			Ravels (B), Café Van Dun, Vooreel 49	Sebi Lee, Baboons
za	14-4		20:00	Antwerpen-Linkerover (B), Replay, Blancofoerlaan 183 (www.elvismemories-belgium.homestead.com)	Elvis & Oldies Avond
zo	15-4		16:00	Amsterdam, Cantine, Rietlandpark 373 (020-4194433)	Drapes (2nd Tiki Art Exhibition)
do t/m zo	19-4		t/m 22-04	Hemsby (GB), Pontin's Holiday Camp, Beach Road (www.hemsbyrocknroll.co.uk)	Rusty York (USA), Ray Campi (USA), Jack Earls (USA), Buck Stevens (USA), Marti Brom (USA), Wayne Hancock (USA), Star Devils (USA), Phil Friendly & the Loners (USA/RUS/NL), Al & the Black Cats (USA), Barnshakers (FIN), Madmen (HR), Bloodshot Bill (CAN), Caravans, Mike Sanchez, Infernos, Slim Slip & the Sliders, Ocean's Seven, Radio Ramblers, Sugar Creek Trio, Lonesome Valley Boys (Hemsby R&R Weekender)
vr	20-4			Vlissingen, diverse locaties (R.Lingier@zeelandnet.nl)	Back To The 50's R&R Route
za	21-4			Borsbeek (B), Buurt In Shock Rock (www.buurtinshockrock.be)	Seatsniffers en meer (rock)
do	26-4	€ 10,-	14:00	Hamme (B), Cultureel Centrum Jan Tervaert, Kaajlein 34 (00-32-52480948 www.jantervaert.be)	Daddy's Darlings & the Big Bang Boys
vr t/m zo	27-4		t/m 29-4	Southport (GB), Durrant House Hotel (www.yesterdayoncemore.co.uk)	Jets, Earl Jackson, Firebirds, Colin Paul & the Persuaders, Revolutionaires, Jive Street, Fever, Rockin' The Joint, Heartbeats, Juke Box Eddies, Blast Off, Good Rockin' Tonight, Rock Back The Clock (Jive Weekend)
za	28-4		20:00	De Vecht-Voorst, Zaal De Groot	Yeah Baby (support act Beatles Revival Band)
za	28-4		20:30	Gemert, Zaal 't Ridderhof 06-13388260 www.backtothesixties.nl)	Dixie Aces (Back To The Sixties)
za en zo	28-4		en 29-4	10:00 Antwerpen (B), Antwerp Expo (Bouwcentrum), Jan Van Rijswijklaan 191 (www.scrapers.be/ www.starsonwheels.com)	Sins Scrapers Indoor Nostalgia Show met hotrods, pinstripping, tattoos, live concerten (onderdeel van Stars On Wheels Car & Bike Show)
zo	29-4		22:00	Amsterdam, Café Berkhout	Yeah Baby (Koninginnenacht)
zo	29-4	€ 3,-	14:00	Lokeren (B), Sterrestraat (www.spoelonwheels.be)	Dunlop Devils en meer (Spoele On Wheels Oldtimer Treffen)
ma	30-4		14:30	Oss, Café-zaal Amstelbron, Hescheweg 79 (0412-646566)	Shakin' Arrows
ma	30-4			Almere, Café 70-80	William Smulders
vr	4-5		18:00	Nijmegen, De Heeren Van Sint-Anna	William Smulders
za	5-5		20:00	Schijndel, Café-Zaal De Kikvorsch, Boschweg 120 (073-5475187 www.cafedekikvorsch.nl)	Shakin' Arrows, Blue Moon Rockers, Magic Dave & the Wheelers (BeBop Around De Kikvorsch)
vr en za	11-5		en 12-5	Berchem-Antwerpen (B), Cultureel Centrum, Driekoningenstraat 126 (00-32-32868820 www.ccbe.be)	Koken Met Elvis (Toneelvoorstelling)
za	12-5		20:00	Antwerpen-Linkerover (B), Replay, Blancofoerlaan 183 (www.elvismemories-belgium.homestead.com)	Elvis & Oldies Avond
zo	13-5		13:00	Breda-Centrum, Havermarkt	Fifties Day
zo	13-5		16:00	Amsterdam, Cantine, Rietlandpark 373 (020-4194433)	Rave Cats (2nd Tiki Art Exhibition)
wo t/m zo	16-5		t/m 20-5	Green Bay, Winconsin (USA), Oneida Casino (www.actionpackedevents.com)	Little Richard, Jack Scott, Five Keys, Narvel Felts, Collins Kids, Charlie Gracie, Sonny Burgess & Rosie Flores, Crickets, Glenn Barber, Wanda Jackson, Dale Hawkins, Lew Williams, Joe Clay, Hayden Thompson, Glen Glenn, Roddy Jackson, Big Jay McNeely, Sid & Billy King, Billy Lee Riley, Clefontes, Frankie Ford, Pat Cupp, Sleepy LaBeef, Alton Lott, Penguins, Clovers, Carl Mann, Rayburn Anthony & W.S. Holland, Ray Campi, Marvin Rainwater, Speedo & the Cadillacs, Sonny West, Johnny Powers, Slim Jim Phantom, Rocky Burnette, Linda Gail Lewis, Ruby Ann (P), Jack Baymoore & the Bandits (S), Cordwood Draggars (GB), Tennessee Drifters, Fabulous Harmonaires, Dave Stuckey & the Rhythm Gang, Hi-Fly Rangers, Miss Lauren Marie, Stumbleweeds, Two Timin' Three,

(vervolg op volgende pagina!)

wo t/m 16-5 t/m 20-5
zo

(vervolg van vorige pagina!)

Green Bay, Winconsin (USA), Oneida Casino (www.actionpackedevents.com)

vr	25-5	21:00	Nunspeet, 10 Jaar Blues Nunspeet	Wild Wax Combo (DK), Cherry Casino & the Gamblers (D), Seatsniffers (B), Mars Attacks (CH/A), Bear & the Essentials, Lonesome Spurs, Hollywood Combo, Alex Valenzi & the Hideaway Cats, Taildraggers (NL), Vindent Black Shadows, Big Barn Combo, Round-Up Boys (D), Carl Sonny Leyland, King Memphis, Jesse Lee Miller, Vicky Tafoya, Joel Patterson, Yuichi & the Hilltone Boys (JAP), Charlie Thompson (GB), Jimmy Sutton's Four Charms, Deke Dickerson & the Ecco-Fonics, James Intveld, Three Bad Jacks, Lester Peabody (FIN), Vibro Champs, Honey Bees, Starlight Drifters, Charlie Hightone & the Rock-It's, Levi Dexter & Danny B. Harvey, Star Mountain Dreamers, High Noon, Belmont Playboys, Sprague Brothers, Bloodshot Bill & the Firejacks, Cadillac Angels, Crazy Joe & the Mad River Outlaws, Lustre Kings, Dave & Deke Combo, Big Sandy & his Fly-Rite Boys, 45RPM (D), Lucky Stars en meer (Onedia Casino's Rockin' Fest)
vr t/m zo	25-5	t/m 28-5	Waldorf (D), Session Kulturzentrum (www.weekender-waldorf.de)	William Smulders en meer Whitsun Weekender
za	26-5	19:00	Etten-Leur, Hof Van Holland, Van Bergenplein 41 (076-5012335)	Shakin' Arrows (Back To The Golden Years)
za	26-5	21:30	Tilburg, Kaffee Lambiek, Wilhelminalpark 66 (013-5364351 www.kaffeelambiek.nl)	Yeah Baby
zo	27-5	21:00	Croimvoirt-Vught, Camping De Leuvert, Loverensestraat 11	Explosion Rockets
ma	28-5		Druten, Grand Café Den Optie	William Smulders
vr	1-6	18:00	Nijmegen, De Heeren Van Sint-Anna	William Smulders
vr	1-6		Maaseik, Cultureel Centrum Achterolmen, Van Eycklaan 72	Mr. P. & the Cadillacs (Nacht Van De Nostalgie)
za	2-6	20:30	Reusel, Evenemententerrein Lage Miertsedijk (0497-641016)	Shakin' Arrows (Back To The Golden Years)
di t/m di	5-6	t/m 12-6	Caella (E) (www.screamfestival.com)	Carl Mann (USA), WS Holland (USA), Rayburn Anthony (USA), Cleftones (USA), Rocky Burnette (USA), Kim Lenz (USA), Omar Romero (USA), Jerry King & the Rivertown Gamblers (USA), Lil Gizelle (USA), Dusty Chance & the All Nighters (USA), Shuy & the Bobcats (USA), Honey Bees (USA), Caroline Casey (USA), Hometown Gamblers (B), Madmen (HR), Adam & his Nuclear Rockets (HR), Ray Collins Hot Club (D), Black Raven (D), Rizlazz (JAP), Crazy Teds (JAP), Carlos & the Bandidos (GB), Jack Rabbit Slim (GB), Western Aces (GB), Vibrants, Bop Pills, Los Brioles, Fabulous Ottomans (Scream'n' Festival + R&R Holiday's)
za	9-6	21:00	Boekel, Zaal De Beurs (06-13388260 www.backtothesixties.nl)	Explosion Rockets (Back To The Sixties)
za	9-6	20:00	Antwerpen-Lineroever (B), Replay, Blancefoerlaan 183 (www.elvismemories-belgium.homestead.com)	Elvis & Oldies Avond
zo	10-6	22:00	Nijmegen, Café Station Oost, Daalseweg	William Smulders
za	16-6	13:00	Amsterdam, in en bij The Cruise Inn, Zuiderzeeweg 29 (www.cruise-inn.com)	D-Day 22
do t/m zo	21-6	t/m 25-6	Camber Sands-Rye (GB), Pontin's Holiday Centre (www.rockabillyrave.co.uk)	Sue Moreno (NL) & the Barnshakers (FIN) en meer (Rockabilly Rave)
vr	29-6		Hilversum, Alive Festival	Phil Haley & his Comments (GB) en meer
za	30-6	21:00	Purmerend, Caddy's Diner, Verzetlaan 3 (www.caddysdiner.com)	Phil Haley & his Comments (GB)
za	30-6		Geldrop, De Kroeg, Bogardeind 203 (040-2856049 www.mk-de-kroeg.nl)	Ronnie Nightingale & the Haydocks (25 Jaar), Foggy Mountain Rockers (D), Wildcats (NL/D) en meer
zo	1-7		leper (B), Roxy	Big Bayou Bandits
vr	6-7	18:00	Nijmegen, De Heeren Van Sint-Anna	William Smulders
vr t/m zo	6-7	t/m 8-7	Newark (GB), Americana Weekender	Janis Martin (USA), Billy Adams (USA) en meer
za	7-7		Venlo, Theater Voor Stichting Rolantino's	William Smulders
za	7-7		Amsterdam, Cruise Inn, Zuiderzeeweg 29 (www.elvisdisco.com)	Hullabaloo (GB), Reno Brothers (Elvis Disco)
za	14-7	21:00	Croimvoirt-Vught, Camping De Vondst, Pepereind 13 (0411-641431)	Explosion Rockets
ma	16-7	21:00	Nijmegen, Café Marks, Grotestraat	William Smulders
di	17-7	21:00	Nijmegen, Café Het Paleis	William Smulders
vr	20-7	13:00	Nijmegen, Podium Radboud Ziekenhuis	William & the Handjives
vr	3-8	18:00	Nijmegen, De Heeren Van Sint-Anna	William Smulders
vr t/m zo	3-8	t/m 5-8	Quebec (CAN), Hotel Des Segneurs (www.rockabillyjam.com)	Red Hot & Blue Weekender
do t/m za	16-8	t/m 18-9	San Diego (USA) (www.tikoasis.com)	Tiki Oasis Weekender 7
za en zo	18-8	en 19-8	Breda-Centrum, diverse locaties	Harley Night & Harley Dag (thema: rock 'n' roll!)
vr t/m zo	31-8	t/m 2-9	Terschelling, Midland	R&R Street
vr	7-9	22:00	Terwolde, feesttent	Yeah Baby
za	8-9	21:00	Beek En Donk, De Zwaan (06-13388260 www.backtothesixties.nl)	Big Caz & the Four Bobs (Ver. Back To The Sixties)
zo	9-9	15:00	Laren, Kermis	Yeah Baby, JPR Strinxband + DJ Der Bomber
za	29-9	20:30	Reeuwijk, Zalencentrum De Brug (06-53146263)	Shakin' Arrows (Back To The Golden Years)
za	6-10		Montegnée (B), Salle Culturelle De Montegnée	William Smulders (NL) en meer (14ème Soirée Rock And Roll)
vr t/m zo	19-10	t/m 21-7	Hemsby (GB), Pontin's Holiday Camp, Beach Road (www.hemsbyrockroll.co.uk)	Seatsniffers (B) en meer

(advertentie)

Kwekel Evenementen

- * Country
- * Sixties
- * Rock & Roll

We represent:
 Mr Blue Diamond Riem de Wolff, Shannah,
 Of Course, Miss Mary Ann, Sarah Jory (UK),
 The Firebirds (UK), Shakin' Arrows, Matchbox (UK),
 Hillbilly Stringpickers, Riny Heesters, The Jets (UK),
 The Deans (UK), Big Caz & the 4 Bops, Chris Watson,
 Mark Keeley's Good Rockin' Tonight (UK),
 Crazy Cadillac, Bonetones, Jive Street (UK),
 The Flames (UK), Crazy Cavan (UK), AdVenture,
 ShadowFaction, Chuck Memphis, Wildkatz (UK),
 Renée & the Alligators, Lennerockers (D),
 Rosie Flores (US), Country Sisters (CZ),
 Darrel Higham & the Enforcers (UK), Reds Shots,
 Swinging Blue Jeans (UK) e.v.a.

tel 0181 324310 fax 0181 319906
 www.kwekelevenementen.nl / www.roots-music.info

RARITY-RECORDS

the
Rarity
Records
Crew
wishes everybody

☆☆☆
a Rockin'
X-Mas
and a
Rollin'
New Year!

NEW DVD
RELEASE
IN 2007.

Mac Curtis
with Phil Friendly & The Loners

